

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไป
ของสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

**A Study of Patterns and Characteristics of Education Administration in
General Education Programs in USA and Asian Countries**

โดย

พัชรภา ตันติชูเวช

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2551

ชื่อเรื่อง การศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไปของ
สหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

ผู้วิจัย พัทธราภา ตันติชูเวช

สถาบัน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปีที่พิมพ์ 2553 สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แหล่งที่เก็บรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จำนวนหน้างานวิจัย 219 หน้า

คำสำคัญ การศึกษาทั่วไป, สหรัฐอเมริกา, ประเทศในเอเชีย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงเอกสารโดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือเพื่อศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยหลิงนาน มหาวิทยาลัยโตเกียว และมหาวิทยาลัยมาลายา ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการศึกษาพบว่า

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียจะมีลักษณะที่เหมือนกันคือ มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้กว้างนอกเหนือจากศาสตร์ในวิชาชีพของตนเอง รวมถึงสามารถนำสิ่งที่เรียนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. หลักสูตรศึกษาทั่วไปที่มีลักษณะหลักสูตรแบบบังคับร่วมคือหลักสูตรของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดและมหาวิทยาลัยโตเกียว และหลักสูตรที่มีลักษณะบังคับกระจายคือหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยหลิงนาน และมหาวิทยาลัยมาลายา
3. รูปแบบและลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดและมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดจะมีลักษณะที่เหมือนกันคือเป็นลักษณะรายวิชาพิเศษแบบวิชาอมตะวิทยา มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยหลิงนาน และมหาวิทยาลัยโตเกียวมีลักษณะ

รายวิชาแบบรายวิชาเดี่ยวและรายวิชาผสม และมหาวิทยาลัยมาลาয়াมีรายวิชาลักษณะรายวิชาเดี่ยว รายวิชาผสมและรายวิชาพิเศษอื่นๆ

4. ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีข้อกำหนดที่แตกต่างกัน ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตที่เรียนในศึกษาทั่วไป คณะ และระดับชั้นปี โดยด้านจำนวนหน่วยกิต มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดจะกำหนดหน่วยกิตของการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเท่ากับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยคือ 30 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยหลิงน่านจำนวน 27 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยมาลายาจำนวน 15-20 หน่วยกิต ในขณะที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์จะกำหนดคณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นกฎเกณฑ์ที่สำคัญในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาต่างๆ ในศึกษาทั่วไปและกำหนดหน่วยกิตของศึกษาทั่วไปเพียง 20 หน่วยกิต โดยนักศึกษาที่เรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะต้องเรียนในกลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาที่เรียนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะต้องเรียนวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นวิชาศึกษาทั่วไป นอกจากนี้ระดับชั้นปีของการศึกษาในมหาวิทยาลัยโตเกียวยังเป็นข้อกำหนดในการเรียนศึกษาทั่วไปของนักศึกษาโดยนักศึกษาจะเรียนวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปเฉพาะระดับชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เท่านั้น

Title: A Study of Patterns and Characteristics of Education Administration in General Education Programs in USA and Asian Countries

Researcher: Patcharapa Tantichuwet

Institution: Dhurakij Pundit University

Year of Publication: 2010

Publisher: Dhurakij Pundit University

Source: Dhurakij Pundit University

No. of page: 219 pages

Keyword: General Education, USA, Asian Countries

Abstract

This research study is documentary research. The objective of this research is to study the patterns and characteristics of education administration in General Education Programs in the USA and Asian Countries. Purposive sampling was used to select the samples which were Harvard University, Stanford University, National University of Singapore, Lingnan University, Tokyo University and University of Malaya. The data were analyzed by using content analysis.

The results show that :

1. General Education's objective of universities in USA and Asian countries has the same characteristic focusing on students' broaden knowledge than their major knowledge and abilities to make use of the knowledge in their everyday life.
2. General Education curriculum of Harvard University and University of Tokyo are core curriculum. While, General Education curriculum of Stanford University, National University of Singapore, Lingnan University and University of Malaya are Distribution Requirements.
3. Harvard University and Standford University have the same pattern and General Education Course by using Great Book Approach course. Meanwhile, National University of Singapore, Lingnan University and University of Tokyo use Single Discipline and Compound course. University of Malaya uses Single Discipline, Compound course and Extraordinary course.

4. Regulations in General Education of each University are differences in terms of total credit, faculty and division. Total General Education credit of Stanford University is 30 credits like university in Thailand. Total General Education credit of Lingnan University and University of Malaya are 27 and 15 – 20 credits respectively. While, total General Education credit of National University of Singapore is 20 credits. Moreover, faculty is important condition in General Education of National University of Singapore. Student in the faculty of Science and Technology must study General Education subject in the faculty of Humanities and Social Sciences. Student in the faculty of Humanities and Social Sciences must study General Education subject in the faculty of Science and Technology. As for University of Tokyo, division is important regulation in General Education study of University of Tokyo because student must register for General Education course Junior division (freshman and sophomore) only.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชียนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับแนวทางการดำเนินงานวิจัย ข้อเสนอแนะ และคำแนะนำต่างๆที่เป็นประโยชน์รวมถึงเพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องเหมาะสมมากขึ้นจาก ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญวัลย์ สัตยารักษ์วิทย์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองศาสตราจารย์ สุภาพ ณ นคร ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติภูมิ มีประดิษฐ์ ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตเกียวและมหาวิทยาลัยหลิงนาน ขอขอบคุณเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทยที่จัดให้มีการศึกษาดูงานที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และมหาวิทยาลัยมาลายา รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์และมหาวิทยาลัยมาลายาที่อำนวยความสะดวกในเรื่องของเอกสารและข้อมูลด้านศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยให้กับผู้วิจัย ได้ศึกษา ขอขอบคุณน้องนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ข้อมูลต่างๆ ขอขอบคุณทุกแรงใจจากเพื่อนร่วมวิจัยที่มศึกษาทั่วไปที่เริ่มต้นทำงานวิจัยในทีมเดียวกัน และสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้วิจัยคือกำลังใจจากครอบครัวที่มีให้กับผู้วิจัยเสมอมา

คุณประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบให้กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาที่เรียนวิชาศึกษาทั่วไป ผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาทั่วไปทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ข้อจำกัดของการวิจัย	6
ข้อตกลงเบื้องต้น	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป	8
ความเป็นมาของวิชาการศึกษาทั่วไป	10
พัฒนาการของจุดมุ่งหมายของวิชาการศึกษาทั่วไป	12
จุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป	17
แนวคิดในการกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชาการศึกษาทั่วไป	22
รูปแบบหลักสูตรของการศึกษาทั่วไป	25
รูปแบบและลักษณะรายวิชาการศึกษาทั่วไป	29

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	38

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	40
- การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด	40
- การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด	51
- การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์	56
- การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหลิงนาน	65
- การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตเกียว	70
- การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยมาลายา	73
ตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	77
ตอนที่ 3 วิเคราะห์โครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	84
ตอนที่ 4 วิเคราะห์รูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	94
ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	102

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 6 ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	109
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
- สรุปผลการวิจัย	111
- อภิปรายผล	127
- ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	139
- ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	139
บรรณานุกรม	140
ภาคผนวก	143
- ภาคผนวก ก : ตัวอย่างรายวิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด	144
- ภาคผนวก ข : ตัวอย่างรายวิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด	149
- ภาคผนวก ค : ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยหลิงนาน	172
- ภาคผนวก ง : ตัวอย่างรายวิชาในกลุ่มการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย แห่งชาติสิงคโปร์	177
- ภาคผนวก จ : ข้อมูลเพิ่มเติมจากการไปศึกษาดูงาน และสัมภาษณ์นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ทั่วไปของมหาวิทยาลัย	184
- ภาคผนวก ฉ : ตัวอย่างรายวิชาและการจัดหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยมาลายา	187

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ภาคผนวก ช : ตัวอย่างรหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนชั่วโมงสอนและข้อ กำหนดในการเรียนหลักสูตรเกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยมาลายา	195
- ภาคผนวก ซ : ตัวอย่างรหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนชั่วโมงสอนและข้อ กำหนดในการเรียนหลักสูตรจีนศึกษา มหาวิทยาลัยมาลายา	200
- ภาคผนวก ณ : จดหมายขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลจากมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง	204
ประวัติผู้วิจัย	207

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียนก่อนปี ค.ศ. 2007 -2008	60
2	แสดงจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียนตั้งแต่ปี ค.ศ. 2007 -2008	61
3	แสดงโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยหิลงาน	68
4	แสดงโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมาลา	74
5	ตัวอย่างโครงสร้างรายวิชาของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยมาลา	75
6.	แสดงตัวอย่างโครงสร้างรายวิชาของหลักสูตร Bachelor of Science and Technology Studies ของมหาวิทยาลัยมาลา	75
7.	แสดงจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย	77
8.	แสดงจุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย เมื่อจำแนกจุดมุ่งหมายเป็นประเภทต่างๆ	83
9.	แสดงชื่อเรียกโครงสร้างและหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	85
10	แสดงถึงโครงสร้างและหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	86
11	แสดงถึงโครงสร้างหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชียเมื่อจำแนกตามลักษณะการจัดหลักสูตรของศึกษาทั่วไป	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	แสดงรูปแบบและลักษณะของรายวิชาการศึกษาทั่วไปของ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	95
13	แสดงวิเคราะห์ข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	103
14	แสดงตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย	110
15	สรุปด้านจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไป ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	112
16	แสดงสรุปด้านชื่อเรียกโครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษา ทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	115
17	แสดงสรุปด้านลักษณะโครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษา ทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	116
18	แสดงถึงโครงสร้างหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียเมื่อจำแนก ตามลักษณะการจัดหลักสูตรของศึกษาทั่วไป	117
19	สรุปด้านรูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไป ของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	118
20	สรุปด้านข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	121
21	สรุปด้านตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษา ทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย	126
22	เปรียบเทียบหลักสูตรแบบบังคับร่วมระหว่างมหาวิทยาลัย ฮาร์วาร์ดประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยทักษิณ ประเทศไทย	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
23	เปรียบเทียบรูปแบบการจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปแบบ บังคับกระจาย แบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง ของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยหลิงนาน และคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	132
24	เปรียบเทียบหลักสูตรศึกษาทั่วไปแบบบังคับหน่วยกิต เลือกตามคณะวิชากำหนดของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์มหาวิทยาลัยมาลายา และมหาวิทยาลัยศิลปากร	134

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น นอกเหนือจากพัฒนาทักษะทางวิชาการในแต่ละศาสตร์ของผู้เรียนแล้ว การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปนั้นก็มีความสำคัญไม่ต่างกัน โดยวิชาการศึกษาทั่วไปนั้นตรงกับคำภาษาอังกฤษที่มีใช้อยู่ 3 คำ คือ วิชาศึกษาทั่วไปหรือวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) และอีกคำหนึ่งคือ วิชาพื้นฐานทั่วไป (Foundation Education) และคำสุดท้ายคือ วิชาการศึกษาเสรี (Liberal Education) หรือ ศิลปศาสตร์ศึกษา (Liberal Art) ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเก่าแก่กว่า ซึ่งทั้ง 3 คำดังกล่าวข้างต้น มีผู้ให้คำนิยามความหมายของการศึกษาทั่วไปอยู่มากมายเช่น “วิชาการศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี” (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ , 2550) ซึ่งมีความใกล้เคียงกันกับนิยามของกระทรวงศึกษาธิการ อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550 ที่กล่าวถึงความหมายของการจัดการศึกษาทั่วไปไว้ว่า “เป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และมีความเข้าใจในธรรมชาติ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดได้อย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และของประชาคมนานาชาติสามารถนำความรู้ ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้” ซึ่งจากความหมายของการเรียนการสอนในรายวิชาการศึกษาทั่วไปดังกล่าวจะพบว่า นอกจากวิชาการศึกษาทั่วไปจะเป็นวิชาพื้นฐานโดยทั่วไปแล้ว ยังเป็น วิชาที่มีแนวคิดในการสร้างคน โดยพิจารณาได้จากวัตถุประสงค์ของนิยามการจัดการศึกษาทั่วไปในการ พัฒนาค้นคว้าในข้างต้น

สำหรับความเป็นมาของวิชาการศึกษาทั่วไปในประเทศไทยสามารถแบ่งออกเป็นช่วงเวลาของ ความเป็นมาได้ดังนี้

1. ยุคก่อตั้ง (พ.ศ. 2500 - 2516) ในยุคสมัยนี้วิชาการศึกษาทั่วไปเพิ่งเกิดขึ้นในประเทศไทย โดยได้เริ่มพัฒนามาเป็นหลักสูตรขึ้นในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในช่วงปี พ.ศ. 2500 ที่ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นที่แรกโดยหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของ

ประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นในสมัยนั้นได้รับอิทธิพลจากสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกาเป็นสำคัญ และมีอิทธิพลมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งหลักสูตรการศึกษาทั่วไปประกอบด้วยวิชาชีพเฉพาะสาขาวิชา วิชาศึกษาทั่วไป และวิชาเลือก (ไพฑูรย์ สีนลาร์ตน์, 2550) แต่อย่างไรก็ตามหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของประเทศไทยก็ยังไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร

2. ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2517 - 2531) ในยุคสมัยนี้มีการกำหนดจากทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในเรื่อง หลักเกณฑ์มาตรฐานว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีพ.ศ. 2517” ให้ทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรีจะต้องมีเนื้อหาของหลักสูตรในสัดส่วนของวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาเฉพาะด้าน และวิชาเลือกที่เหมาะสม โดยวิชาพื้นฐานทั่วไปให้มีจำนวนหน่วยกิตอย่างน้อย 30 หน่วยกิต ซึ่งประกอบไปด้วยหมวดวิชาดังนี้

- สังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
- มนุษยศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
- ภาษา	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
- วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ซึ่งภายหลังการกำหนดดังกล่าว นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาทั่วไปครั้งสำคัญ เพราะทำให้ทุกมหาวิทยาลัยต้องจัดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป และนิสิตนักศึกษาทุกคนต้องเรียนวิชาเหล่านี้

3. ยุคพัฒนา (พ.ศ. 2532 - 2541) ในยุคนี้ทบวงมหาวิทยาลัยมีการปรับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีขึ้นใหม่อีกครั้ง เนื่องจากพบปัญหาในการจัดการศึกษาทั่วไปในช่วงที่ผ่านมา โดยได้ให้ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไว้ว่า “วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรมตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี” (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2532 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สีนลาร์ตน์, 2550) ซึ่งจากการปรับความหมายดังกล่าว ทำให้การพัฒนาหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปมีความชัดเจนมากขึ้น และทำให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ปรับหลักสูตรกันอีกครั้ง

4. ยุคสร้างสรรค์ (พ.ศ. 2542 – ปัจจุบัน) ในช่วงนี้มีการตื่นตัวกันมากขึ้นเกี่ยวกับวิชาศึกษาทั่วไป มีการสัมมนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมทำให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชนมีการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปกันหลากหลาย และมีแนวทางใหม่ๆ มากขึ้นจนถึงปัจจุบัน

โดยจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศไทยนั้นจะแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นใหญ่ด้วยกัน คือ ในเรื่องของความรู้กว้าง ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม และทักษะ

ในขณะที่การจัดการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีผู้ให้ความสำคัญ และสนใจศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปเป็นอย่างมาก โดยพบว่าพัฒนาการของการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกานั้นถือได้ว่าเริ่มต้นศึกษามายาวนานกว่าของประเทศไทย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นยุคสมัยได้ 4 ยุคเช่นกันกับประเทศไทย ดังนี้

1. ยุคเริ่มแรก (ค.ศ.1910 - 1944) ความคิดเรื่องวิชาศึกษาทั่วไปปรากฏตั้งแต่ยุคเริ่มแรกที่มีการก่อตั้งมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา แต่ที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปเป็นร่างมากขึ้นอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1910 หรือ ประมาณปี พ.ศ. 2453 (ไพฑูรย์สินลาภรัตน์, 2550) ทั้งนี้เนื่องจากนักการศึกษาสมัยนั้นต้องการให้นักศึกษาทุกคนได้ศึกษาเกี่ยวกับปรัชญา ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงความเป็นมาของมนุษยชาติ ซึ่งเป็นความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ในยุคเริ่มแรกนี้จัดเป็นการรวบรวมความคิดและแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป
2. ยุครายงานของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (ค.ศ. 1945 - 1964) ในช่วงนี้ได้แสดงถึงความก้าวหน้าทุกด้านของการศึกษาทั่วไป ทั้งด้านการอภิปราย ประเมินผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา ผู้สอน วิธีการสอน และการบริหารงานของการศึกษาทั่วไปในสหรัฐอเมริกา นักการศึกษาและสมาคมต่างๆ ช่วยกันพัฒนาโครงการต่างๆ เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั่วไป เช่นมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้จัดพิมพ์รายงานเรื่อง “การศึกษาทั่วไปในสังคมเสรี (General Education in a free society)” ขึ้นในปี ค.ศ. 1945 เพื่อแสดงถึงความจำเป็นของการต้องมีการศึกษาทั่วไป ซึ่งจากรายงานฉบับนี้ทำให้มีการอภิปรายและประเมินผลการศึกษากันอย่างกว้างขวางในหมู่นักศึกษาอเมริกัน เป็นต้น ในยุคนี้นักวิชาการของการจัดการศึกษาทั่วไปจะแตกต่างกันไปตามความต้องการและความพร้อมของสถาบัน โดยส่วนใหญ่มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาจัดให้นิสิตได้เรียนใน 5 สาขา คือ การสื่อสาร

(โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษ) มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ธรรมชาติวิทยา และ สรีรวิทยา

3. ยุคเปลี่ยนแปลง (ค.ศ. 1965 - 1989) ในระยะนี้สถาบันการศึกษาหลายแห่งพยายามปรับปรุงวิชาการศึกษาทั่วไป และปรับปรุงวิชาอื่นไปพร้อมกัน ความพยายามส่วนใหญ่มุ่งไปในทางวิธีสอน และการบริหาร การสัมมนานิสิตใหม่ที่ฮาร์วาร์ด และเบิร์กลีย์ และหลักสูตรให้เลือกได้ของพิทส์เบิร์ก เป็นตัวอย่างของการเลือกวิธีสอน แต่ความคิดเรื่องศึกษาทั่วไปยังมีความสำคัญอยู่ในระดับอุดมศึกษา ช่วงเวลาดังกล่าวถือเป็นระยะ “เปลี่ยนแปลง” มีมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยหลายแห่งปรับปรุงวิชาศึกษาทั่วไปกันอย่างกว้างขวาง

4. ยุคใหม่ (ค.ศ. 1990 – ปัจจุบัน) ในยุคปัจจุบันมีการปฏิรูปที่ยั่งยืนใน 3 ประเด็นใหญ่คือ

- 4.1 เรื่องการส่งเสริมคุณภาพเพื่อให้การศึกษาทั่วไปดำเนินไปอย่างมีคุณภาพที่แท้จริงมีทั้งการเชื่อมโยงกับภาควิชา การสร้างสภาพแวดล้อมให้เป็นชุมชนของผู้เรียนรู้ การสนใจกับการสอนอย่างจริงจัง

- 4.2 การเน้นที่การเรียนรู้ และการพัฒนาของผู้เรียน รวมทั้งการให้แรงจูงใจ การศึกษาช่วงการเติบโตในตัวผู้เรียน การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ การเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริงของผู้เรียน การเรียนรู้นอกห้องเรียน และการสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียน

- 4.3 การให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งของวิชาการศึกษาทั่วไป เริ่มตั้งแต่การปฏิรูปการศึกษาทั่วไป การกำหนดขั้นตอนในการปฏิรูป การสร้างแรงจูงใจ และการสนับสนุนอย่างแข็งขันของผู้บริหาร (Gaff, 1991 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

โดยในยุคนี้จะพบว่ามหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เบิร์กลีย์ จะเน้นที่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีลักษณะในเชิงของการคิดวิเคราะห์สืบสอบมากขึ้น ในขณะที่ของแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส จะเน้นที่การรับรู้ที่กว้างขวาง และให้นักศึกษารู้จักตั้งคำถามที่ต้องการด้วยตนเอง ในขณะเดียวกันก็เน้นความสามารถในการเรียนของทุกคนด้วย (รายงานของ UCLA อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา จะมีประวัติการพัฒนาหลักสูตรมาอย่างยาวนาน แต่ก็ยังคงมีการพัฒนามาจนถึง

ปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีอิทธิพลต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปของประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน โดยจะสังเกตได้ว่ารูปแบบการพัฒนาของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปในประเทศไทย จะยึดตามแบบของการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ และลักษณะของการจัดการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ โครงสร้าง หลักสูตร และข้อกำหนด กฎเกณฑ์ต่างๆ รวมถึงรายวิชาที่มีการเปิดสอนในรายวิชาการศึกษาทั่วไปของประเทศไทย เพื่อทราบเป็นข้อมูล และเป็นแนวทางในการศึกษา เปรียบเทียบหลักสูตรการศึกษาทั่วไปในประเทศไทยในอนาคต และนอกเหนือจากประเทศไทยแล้ว ผู้วิจัยยังต้องการที่จะศึกษาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปในประเทศในเอเชีย ซึ่งได้แก่ ประเทศเพื่อนบ้านของประเทศไทย เช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร และโครงสร้างต่างๆ ของการศึกษาทั่วไป รวมถึงประเทศญี่ปุ่น และฮ่องกง ที่ค่อนข้างมีความชัดเจนในเรื่องของหลักสูตร โครงสร้าง และวิธีการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) จากประเทศดังกล่าว เป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้าง หลักสูตร ของการศึกษาทั่วไปในต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนการศึกษาทั่วไปสำหรับหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไปในประเทศไทย สหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาพื้นฐานที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีประกอบไปด้วยวิชาที่หลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะวิชาเอก โดยจัดขึ้นเพื่อให้มีความรอบรู้กว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และสามารถนำความรู้มาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

ประเทศในเอเชีย (Asian Countries) หมายถึง ประเทศสิงคโปร์, ประเทศมาเลเซีย, ประเทศญี่ปุ่น, และประเทศจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไป ในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการจัดการศึกษาทั่วไป
2. จุดมุ่งหมาย หรือ วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาทั่วไป
3. รูปแบบ และลักษณะของรายวิชาการศึกษาทั่วไป
4. โครงสร้าง และหลักสูตรของการจัดการศึกษาทั่วไป
5. ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ สำหรับการศึกษารายวิชาการศึกษาทั่วไป
6. รายวิชาที่เปิดสอนในการศึกษาทั่วไป

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 4,182 มหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยในแถบประเทศเอเชีย (สิงคโปร์ ฮองกง ญี่ปุ่น และมาเลเซีย) จำนวน 835 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 5,017 มหาวิทยาลัย (ข้อมูลจาก www.wikipedia.org)

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลในครั้งนี้ คือมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา และ มหาวิทยาลัยในประเทศเอเชีย โดยมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกาคือ

1. มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University)
2. มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University)

และมหาวิทยาลัยในประเทศแถบเอเชียที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยในประเทศต่างๆดังต่อไปนี้

3. มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) (NUS) ประเทศสิงคโปร์
4. มหาวิทยาลัยมาลายา (University of Malaya) ประเทศมาเลเซีย
5. มหาวิทยาลัยโตเกียว (The University of Tokyo) ประเทศญี่ปุ่น
6. มหาวิทยาลัยหลิงนาน (Lingnan University) ประเทศจีน

ข้อจำกัดของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารที่ได้จากการศึกษาฐานของผู้วิจัย การสัมภาษณ์บุคคลที่กำลังศึกษาจากมหาวิทยาลัยดังกล่าว การ

สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษาด้านศึกษาทั่วไปหรือเคยศึกษาทำงานในมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยศึกษาเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยอ้างอิงจากเอกสาร การสัมภาษณ์บุคคล และเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษเป็นสำคัญ ซึ่งความเป็นปัจจุบันของข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดจะอยู่ในช่วงระยะเวลาที่ผู้วิจัยทำการศึกษาคือ ตั้งแต่ มิถุนายน 2552 – พฤษภาคม 2553 เท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงการให้คำจำกัดความ จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย
2. เพื่อทราบถึงรูปแบบ ลักษณะโครงสร้าง และหลักสูตรของการจัดการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย
3. เพื่อทราบถึงข้อกำหนด กฎเกณฑ์ และรายวิชาที่เปิดสอนในการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย
4. เพื่อนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อในสาขาวิชาที่แตกต่างจากด้านการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในแถบเอเชีย หรือการศึกษาด้านการศึกษาทั่วไปในประเทศอื่นๆนอกเหนือจากสหรัฐอเมริกา หรือประเทศในแถบเอเชีย
5. เพื่อผลการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการศึกษาทั่วไปของประเทศไทยต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไป ของสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั่วไปโดยเรียงตามลำดับดังนี้

1. ความหมายของหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป
2. ความเป็นมาของวิชาศึกษาทั่วไป
3. พัฒนาการของจุดมุ่งหมายของวิชาการศึกษาทั่วไป
4. จุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป
5. แนวคิดในการกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชาการศึกษาทั่วไป
6. รูปแบบหลักสูตรของการศึกษาทั่วไป
7. รูปแบบและลักษณะรายวิชาการศึกษาทั่วไป

ความหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป

หลักสูตรศึกษาทั่วไปได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้อย่างกว้างขวางทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะนิยามในด้านใด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมคำจำกัดความที่สำคัญเกี่ยวกับศึกษาทั่วไปไว้ในที่นี้ เช่น “การศึกษาทั่วไปเป็นการศึกษาส่วนที่ทำให้ผู้ได้รับการศึกษาเป็นผู้มีความรับผิดชอบและเป็นพลเมืองดี ในขณะที่การศึกษาอีกส่วนหนึ่งคือ การศึกษาเฉพาะ (Special education) เป็นการศึกษาเพื่อสร้างความสามารถของผู้ศึกษาในทางอาชีพ” (คณะกรรมการมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด, 1945 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) ใกล้เคียงกับแดเนียล เบลล์ (1970 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของการศึกษาทั่วไปไว้ว่าเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชา นับแต่ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี รวมถึงงานที่มีชื่อเสียง อารยธรรมตะวันตก และวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาหรือเนื้อหาวิชาที่เชื่อมโยงหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน

สำหรับประเทศไทยได้มีผู้ให้ความหมายถึงการศึกษาทั่วไปไว้เช่นกัน โดยวิจิตร ศรีสอาน (2518) ได้ให้ความหมายของการศึกษาทั่วไปไว้ว่า “เป็นการศึกษาที่จำเป็นสำหรับทุกคน เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นพลเมืองดี เป็นผู้มีความรู้และมีคุณธรรม” ใกล้เคียงกับความหมายของเกษม วัฒนชัย (2538) ที่ได้กล่าวว่า หลักสูตรปริญญาตรีมีวัตถุประสงค์อยู่ 2 ประการคือ หนึ่ง การสร้างคน และสอง

การสร้างนักวิชาการหรือนักวิชาชีพ ซึ่งการสร้างคนก็คือหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปนั่นเอง ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีการเปลี่ยนชื่อจากหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และได้ให้คำนิยามของการศึกษาทั่วไปไว้ว่า “วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุมีผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

พอมาถึงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2542 หมวดวิชาศึกษาทั่วไปก็ยังคงหมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุมีผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี จนกระทั่งเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 ก็คงอยู่เหมือนเดิมและยังคงเป็นนิยามที่ใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน ซึ่งกล่าวถึง วิชาศึกษาทั่วไป ว่าหมายถึง “วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจในธรรมชาติ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี”

จากที่กล่าวในข้างต้นจะเห็นได้ว่าวิชาพื้นฐานทั่วไป จะเริ่มชัดเจนขึ้นในปี พ.ศ. 2532 โดยมีการเปลี่ยนจากคำว่าวิชาพื้นฐานทั่วไป ไปเป็นคำว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมถึงมีการให้ความหมายในเชิงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจนจนถึงปัจจุบัน จนถึงปี 2542 ก็ยังคงเน้นด้านคุณธรรม คุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพัฒนาการของการจัดหลักสูตรการศึกษาทั่วไปมีแนวโน้มที่กำหนดจุดมุ่งหมายตามวัตถุประสงค์ โดยวิชาศึกษาทั่วไปจะครอบคลุมสาระและเนื้อหาที่จะเชื่อมโยงรายวิชาต่างๆ ในการอุดมศึกษาตั้งแต่เนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับเรื่องของมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาด้วยพร้อมกันไป

ความเป็นมาของวิชาการศึกษาทั่วไป

พัฒนาการของการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น ถือได้ว่าเริ่มต้นศึกษามายาวนานกว่าของประเทศไทย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นยุคสมัยได้ 4 ยุคใหญ่ๆ คือ

1. ยุคเริ่มแรก (ค.ศ.1910 - 1944)
2. ยุครายงานของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (ค.ศ. 1945 - 1964)
3. ยุคเปลี่ยนแปลง (ค.ศ. 1965 - 1989)
4. ยุคใหม่ (ค.ศ. 1990 – ปัจจุบัน)

1. ยุคเริ่มแรก (ค.ศ.1910 - 1944)

ความคิดเรื่องวิชาศึกษาทั่วไปปรากฏตั้งแต่ยุคเริ่มแรกที่มีการก่อตั้งมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา แต่ที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปเป็นร่างมากขึ้นอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1910 หรือ ประมาณปี พ.ศ. 2453 (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) ทั้งนี้เนื่องจากนักการศึกษาสมัยนั้นต้องการให้นักศึกษาทุกคนได้ศึกษาเกี่ยวกับปรัชญา ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงความเป็นมาของมนุษยชาติ ซึ่งเป็นความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ในยุคเริ่มแรกนี้จัดเป็นการรวบรวมความคิดและแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป

2. ยุครายงานของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (ค.ศ. 1945 - 1964)

ในช่วงนี้ได้แสดงถึงความก้าวหน้าทุกด้านของการศึกษาทั่วไป ทั้งด้านการอภิปราย ประเมินผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา ผู้สอน วิธีการสอน และการบริหารงานของการศึกษาทั่วไปในสหรัฐอเมริกา นักการศึกษาและสมาคมต่างๆช่วยกันพัฒนาโครงการต่างๆเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการศึกษาทั่วไป เช่นมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้จัดพิมพ์รายงานเรื่อง “การศึกษาทั่วไปในสังคมเสรี (General Education in a free society)” ขึ้นในปี ค.ศ. 1945 เพื่อแสดงถึงความจำเป็นของการต้องมีการศึกษาทั่วไป ซึ่งจากรายงานฉบับนี้ทำให้มีการอภิปรายและประเมินผลการศึกษากันอย่างกว้างขวางในหมู่นักศึกษาอเมริกัน เป็นต้น ในยุคนี้กลุ่มวิชาของการจัดการศึกษาทั่วไปจะแตกต่างกันไปตามความต้องการและความพร้อมของสถาบัน โดยส่วนใหญ่มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาจัดให้นิสิตได้เรียนใน 5 สาขา คือ การสื่อสาร (โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษ) มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ธรรมชาติวิทยา และสรีรวิทยา

3. ยุคเปลี่ยนแปลง (ค.ศ. 1965 - 1989)

ในยุคนี้นี้สถาบันการศึกษาหลายแห่งพยายามปรับปรุงวิชาการศึกษาทั่วไป และปรับปรุงวิชาอื่นไปพร้อมกัน ความพยายามส่วนใหญ่มุ่งไปในทางวิธีสอน และการบริหาร การสัมมนานิสิตใหม่ที่ฮาร์วาร์ด และเบิร์กลีย์ และหลักสูตรให้เลือกได้ของฟิสิกส์เบิร์ก เป็นตัวอย่างของการเลือกวิธีสอน แต่ความคิดเรื่องศึกษาทั่วไปยังมีความสำคัญอยู่ในระดับอุดมศึกษา ช่วงเวลาดังกล่าวถือเป็นระยะ “เปลี่ยนแปลง” มีมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยหลายแห่งปรับปรุงวิชาศึกษาทั่วไปกันอย่างกว้างขวาง

4. ยุคใหม่ (ค.ศ. 1990 – ปัจจุบัน)

ในยุคปัจจุบันมีการปฏิรูปที่ยั่งยืนใน 3 ประเด็นใหญ่คือ

- 1) เรื่องการส่งเสริมคุณภาพเพื่อให้นักศึกษาทั่วไปดำเนินไปอย่างมีคุณภาพที่แท้จริงมีทั้งการเชื่อมโยงกับภาควิชา การสร้างสภาพแวดล้อมให้เป็นชุมชนของผู้เรียนรู้ การสนใจกับการสอนอย่างจริงจัง
- 2) การเน้นที่การเรียนรู้ และการพัฒนาของผู้เรียน รวมทั้งการให้แรงจูงใจ การศึกษาช่วงการเติบโตในตัวผู้เรียน การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ การเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริงของผู้เรียน การเรียนรู้นอกห้องเรียน และการสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียน
- 3) การให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งของวิชาการศึกษาทั่วไป เริ่มตั้งแต่การปฏิรูปการศึกษาทั่วไป การกำหนดขั้นตอนในการปฏิรูป การสร้างแรงจูงใจ และการสนับสนุนอย่างแข็งขันของผู้บริหาร (Gaff, 1991 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

โดยในยุคนี้จะพบว่ามหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เบิร์กลีย์ จะเน้นที่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีลักษณะในเชิงของการคิดวิเคราะห์สืบสอบมากขึ้น ในขณะที่ของแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส จะเน้นที่การรับรู้ที่กว้างขวาง และให้นักศึกษารู้จักตั้งคำถามที่ต้องการด้วยตนเอง ในขณะเดียวกันก็เน้นความสามารถในการเรียนของทุกคนด้วย (รายงานของ UCLA อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกา จะมีประวัติการพัฒนาหลักสูตรมาอย่างยาวนาน แต่ก็ยังคงมีการพัฒนามาจนถึงปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีอิทธิพลต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปของประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน โดยจะสังเกตได้ว่ารูปแบบการพัฒนาของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปในประเทศไทย จะยึดตามแบบของการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมี

ความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ และลักษณะของการจัดการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ โครงสร้าง หลักสูตร และข้อกำหนด กฎเกณฑ์ต่างๆ รวมถึงรายวิชาที่มีการเปิดสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อทราบเป็นข้อมูล และเป็นแนวทางในการศึกษา เปรียบเทียบหลักสูตร การศึกษาทั่วไปในประเทศไทยในอนาคต และนอกเหนือจากประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว ผู้วิจัยยังต้องการที่จะศึกษาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปในประเทศในเอเชีย ซึ่งได้แก่ ประเทศเพื่อนบ้านของประเทศไทย เช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร และโครงสร้างต่างๆของการศึกษาทั่วไป รวมถึงประเทศญี่ปุ่น และฮ่องกง ที่ค่อนข้างมีความชัดเจนในเรื่องของหลักสูตร โครงสร้าง และวิธีการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) จากประเทศดังกล่าว เป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้าง หลักสูตร ของการศึกษาทั่วไปในต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนการศึกษาทั่วไปสำหรับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศไทยต่อไป

พัฒนาการของจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป

จุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไปสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ช่วง ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายช่วงแรก : ให้ผู้เรียนมีความรู้กว้าง
2. จุดมุ่งหมายช่วงที่สอง : ให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์กว้างและมีความสมดุล
3. จุดมุ่งหมายช่วงที่สาม : ให้ผู้เรียนจบไปเป็นบัณฑิตที่รู้จักเข้าใจสังคมอย่างดี
4. จุดมุ่งหมายปัจจุบัน : เพื่อความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์

จุดมุ่งหมายช่วงแรก : ให้ผู้เรียนมีความรู้กว้าง

หลักสูตรสาขาวิชาศึกษาทั่วไปเริ่มต้นเข้ามาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 หลักสูตรดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้าง นอกเหนือไปจากวิชาชีพครูของตนเอง มีความรู้กว้างในวิชาการสาขาต่างๆ และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันและโดยเฉพาะใช้ในอาชีพครู ซึ่งจำเป็นจะต้องมีความรู้กว้างขวางเพื่อใช้ชีวิตนอกห้องเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะพบว่าแนวคิดดังกล่าวที่ปรากฏในคณะครุศาสตร์นับเป็นหลักสูตรแรก และเป็นการดำเนินการจัดวิชาศึกษาทั่วไปอย่างเป็นระบบเป็นครั้งแรกในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะในขณะที่หลักสูตรของคณะครุศาสตร์มีวิชาศึกษาทั่วไปให้เลือดยังไม่ได้เรียนนั้น หลักสูตรของคณะอื่นๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังคงเน้นวิชาชีพเฉพาะในสาขาของตนเอง โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มมีการจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 เป็นต้นมา

จุดมุ่งหมายช่วงที่สอง : ให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์กว้างและมีความสมดุล

ในปีพ.ศ. 2505 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ได้จัดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปอย่างเต็มรูปแบบและมีความสมบูรณ์ทั่วทั้งมหาวิทยาลัยโดยจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์ขึ้นในปีดังกล่าวและมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และทักษะกว้างขวางในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เข้าใจ สภาพแวดล้อมของสังคมและจิตใจมนุษย์ ตลอดจนให้มีความรู้พื้นฐานต่อเนื่องกับแขนงวิชาเฉพาะด้านที่ ตนเลือก โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกคนต้องเรียนหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปที่คณะศิลป ศาสตร์ดำเนินการสอนก่อนแล้วจึงไปเรียนในสาขาวิชาของตน ซึ่งความพยายามในการจัดหลักสูตรวิชา ศึกษาทั่วไปในช่วงปี พ.ศ. 2505 นี้เป็นความพยายามที่ให้ผู้เรียนมีทักษะที่กว้างขวางและสติปัญญาที่ สูงส่งพร้อมกันไป ดังคำกล่าวของศาสตราจารย์ ดร.อดุล วิเชียรเจริญ อดีตคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่า “การศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นควรจะต้องตั้งความมุ่งหมายให้เป็นรูป ผสมระหว่างการศึกษเพื่อให้เสริมสร้างบุคลิกภาพความสามารถในทางปัญญาของบุคคลควบคู่ไปกับการ ให้การศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีความสามารถไปประกอบอาชีพและทำงานในวิชาชีพได้ด้วย”

สำหรับจุดมุ่งหมายในลักษณะของความสมดุล คือ ความสมดุลในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ เข้าใจ รู้จักความสำคัญของวิชาสาขาอื่นๆจะเห็นจากหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่เปิดขึ้นใหม่ในระยะ พัฒนาประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น

จุดมุ่งหมายช่วงที่สาม : ให้ผู้เรียนจบไปเป็นบัณฑิตที่รู้จักเข้าใจสังคมอย่างดี

ในระหว่างปี พ.ศ. 2515 และต่อมาจนถึง พ.ศ. 2516 ที่เกิดเหตุการณ์เดินขบวนครั้งใหญ่ของ นิสิตนักศึกษาจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2516 นั้นได้มีผลให้มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาหันมาสนใจสภาพของสังคมมากขึ้น และเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรมีบทบาทใน การรับใช้และแก้ปัญหาสังคมมากขึ้น ดังรายงานการสัมมนาของนิสิตคณะรัฐศาสตร์เสนอในการผลิต บัณฑิตนั้นควรผลิต “ผู้รับใช้มวลชน” ซึ่งหมายถึงการอบรมให้บัณฑิตมีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทย ใน 3 ลักษณะเด่นๆคือ

- 1) การผลิตผู้มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคมไทยและการเน้นปัญหาสำคัญของสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท
- 2) การมุ่งให้นิสิตได้เรียนรู้จากของจริง “สัมผัสกับความเป็นจริง”
- 3) การผลิตบุคคลเพื่อไป “เปลี่ยนแปลงสังคม” (พฤทธิสถานชุมพล, 2518 อ้างถึงในไพฑูรย์ สินลา รัตน์, 2550)

ดังนั้น แนวทางของบัณฑิตในขณะนี้จึงหันมาเน้นในทางเข้าใจปัญหาและแก้ปัญหาของสังคมมากขึ้น ดังนั้นสิ่งที่เน้นในจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปควบคู่กับจุดมุ่งหมายที่มีมาแล้วแต่เดิมคือความรู้ ความเข้าใจ และความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งความเอาใจจริงเอาใจและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาของสังคม แต่การที่จะรู้เข้าใจและหาแนวทางแก้ปัญหาสังคมได้นั้นความรู้แต่เพียงอย่างเดียวที่นิสิตนักศึกษาได้เรียนนั้น ย่อมไม่เพียงพอที่จะช่วยให้นิสิตเข้าใจและมองเห็นแนวทางแก้ปัญหาได้ความคิดในเชิงสหวิทยาหรือผสมผสานวิชาการด้วยกันในลักษณะ Interdisciplinary หรือ Integrated Approach จึงได้รับการเน้นมากขึ้น เพราะแนวคิดนี้นอกจากจะทำให้เข้าใจปัญหาสังคมได้ดีแล้วในแง่ของวิชาการยังทำให้ผู้เรียนมองกว้างและเห็นความเกี่ยวพันของวิชาการและวิชาการกับชีวิตและสังคมได้ชัดเจนอีกด้วย ดังที่ในการจัดหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในระยะแรกนั้นเน้นที่การผสมผสานความรู้เข้าด้วยกัน (บุญล้อม มโนทัย, 2522 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

จุดมุ่งหมายช่วงที่สี่ : เพื่อความเป็นบัณฑิตที่กว้างขวางรอบด้าน

นับแต่ปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ปฏิวัติเมื่อ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 เป็นอย่างมากและในปีรุ่งขึ้นก็ได้มีนโยบายของรัฐบาลให้สอนว่าด้วยการยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีผลให้มีการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของรายวิชาศึกษาทั่วไปกันกว้างขวางขึ้น นอกจากนั้นนับแต่การประกาศใช้ระเบียบข้อบังคับของทบวงมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ.2517 มาแล้วแต่ละสถาบันก็จัดกันอย่างกว้างขวางหลายรูปแบบหลายลักษณะมีการประชุมสัมมนากันหลายครั้ง ก็มีข้อสรุปในเชิงของจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนตรงกัน ประการสำคัญก็คือทุกฝ่ายเห็นว่าวิชาศึกษาทั่วไปควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างบุคลิกและคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ มีความรู้กว้าง มีคุณธรรม และมีทักษะที่ลึกซึ้งกว้างขวางเข้าใจปัญหาของสังคม ไม่ใช่เป็นวิชาในลักษณะพื้นฐานทั่วไปของวิชาชีพ หรือ พื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป ดังข้อสรุปการสัมมนาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีตอนหนึ่งว่า “ผลจากการสัมมนาทำให้ได้ทราบปัญหาและจุดอ่อนของการจัดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของวิทยาเขตปัตตานีหลายประการ เช่น ปัญหาความไม่กระจ่างชัดของนโยบายและจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ทำให้การจัดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของวิทยาเขตปัตตานีมีความคลาดเคลื่อนไปจากหลักสากลของการจัดหลักสูตรการสอนวิชาประเภทนี้ เพราะมุ่งเน้นให้เป็นวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับการศึกษาวิชาการขั้นสูงหรือวิชาชีพต่อไป มากกว่าจะเน้นในพลเมืองดี มีความเข้าใจต่อปัญหาสังคมและมีความสามารถช่วยแก้ไขปัญหาของสังคมที่ตนมีส่วนร่วมอยู่ด้วย รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพและรสนิยม เป็นต้น” (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2523 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

ส่วนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ได้มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่าวิชาศึกษาทั่วไปเป็นกระบวนการศึกษาที่ให้ความรู้อย่างกว้างๆแก่ผู้เรียน โดยปูพื้นฐานความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และภาษา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความคิดทัศนคติที่ดีงามและกว้างขวาง สามารถพัฒนาความคิด สติปัญญา และบุคลิกภาพ ตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้กับการดำรงชีวิตให้ดีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) จะเห็นได้ว่าในช่วงนี้มหาวิทยาลัยต่างก็ปรับจุดมุ่งหมายให้เน้นความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์กันมากขึ้น

จุดมุ่งหมายปัจจุบัน : เพื่อความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์

การประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรใหม่ของทบวงมหาวิทยาลัยในพ.ศ. 2532 นำไปสู่การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่กว้างขวางรอบด้าน ครบถ้วนสมบูรณ์ของความเป็นบัณฑิตครอบคลุมความรู้กว้าง มีโลกทัศน์กว้าง เพื่อตนเองและผู้อื่น สิ่งแวดล้อม รวมทั้งตระหนักในคุณค่า คุณธรรม จริยธรรม นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ เหล่านี้เป็นผลให้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปกันอย่างกว้างขวาง โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ปรับจุดมุ่งหมายใหม่ในปี พ.ศ. 2533 เพื่อสร้างบัณฑิตที่สมบูรณ์ในทุกด้านดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2533 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

1. เป็นผู้มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 สามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างดี
 - 1.2 สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้
2. เป็นผู้มีสุนทรียธรรม
 - 2.1 มีอารมณ์อันประณีตละเอียดอ่อน
 - 2.2 เข้าใจความหมายและเห็นคุณค่าของศิลปะที่มีต่อชีวิตและสังคม
 - 2.3 เข้าใจความหมายและเห็นคุณค่าของดนตรีที่มีต่อชีวิตและสังคม
 - 2.4 เข้าใจความหมายและเห็นคุณค่าของวรรณกรรมที่มีต่อชีวิตและสังคม
3. เป็นผู้มีโลกทัศน์กว้างไกล
 - 3.1 เข้าใจปัญหาด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของไทยและของโลก
 - 3.2 เข้าใจและเห็นคุณค่าวัฒนธรรมและอารยธรรมของไทยและชาติอื่นๆ
 - 3.3 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
 - 3.4 เข้าใจความสำคัญของกระบวนการจัดการทางธุรกิจในสังคมปัจจุบัน

4. เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 4.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต โลก และจักรวาล
 - 4.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน
 - 4.3 เข้าใจการสื่อสารด้วยคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
5. เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ
 - 5.1 สามารถเสริมสร้างรักษาสมรรถภาพและสุขภาพ
 - 5.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพทางกายและทางจิต
6. เป็นผู้ใฝ่รู้ความจริงและสามารถคิดอย่างมีเหตุผล
 - 6.1 สามารถตั้งคำถามและแสวงหาความจริงด้วยตนเองได้
 - 6.2 สามารถคิดและเชื่อมโยงสิ่งที่คิดได้อย่างมีเหตุผล
 - 6.3 สามารถวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้
 - 6.4 สามารถคิดแก้ปัญหาด้วยการแสวงหาทางเลือกและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม
 - 6.5 สามารถเลือกและสังเคราะห์ข่าวสารและข้อมูลเพื่อใช้อย่างเหมาะสม
 - 6.6 กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
 - 6.7 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 - 6.8 เรียนรู้อยู่เสมอ
7. เป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม
 - 7.1 รู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น
 - 7.2 เชื่อมั่นในตนเองและสามารถพัฒนาตนเองได้
 - 7.3 สามารถตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตของตนเองได้
 - 7.4 มีวินัยในตนเอง
 - 7.5 มีความรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง
 - 7.6 มีความยุติธรรม
 - 7.7 มีความซื่อสัตย์
 - 7.8 มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการทำผิด
 - 7.9 ประพฤติตนให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
 - 7.10 มีความสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสังคมได้
 - 7.11 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
 - 7.12 มีอุดมการณ์ที่จะพัฒนาสังคม

ส่วนของมหาวิทยาลัยศิลปากรนั้นก็ให้มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาพื้นฐานใหม่ นับแต่ปี พ.ศ. 2522 และปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2533 โดยกำหนดว่า วิชาศึกษาทั่วไปมีจุดประสงค์ เพื่อ

1. สร้างความสำนึกในตนในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม สร้างความเข้าใจพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม และกระตุ้นให้แสวงหาแนวทางในการจรรโลงความอยู่รอดของมนุษยชาติ
2. สร้างความเชื่อมั่นในความสามารถในเชิงสร้างสรรค์ของมนุษย์และความตื่นตัวต่ออุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวางความเจริญงอกงามทางปัญญา รู้จักคิดหาทางแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยเหตุผลโดยสันติวิธีและหลักแห่งคุณธรรม
3. สร้างความรอบรู้ ความใฝ่รู้ ความตื่นตัวในทางปัญญาและความเข้าใจพื้นฐานของวิทยาการที่เป็นหลัก สามารถใช้วิชาความรู้ให้เป็นประโยชน์ในการครองชีวิตและในการพัฒนาสังคม
4. สร้างความสามารถในการสื่อสาร ในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคล กลุ่มชน และประชาคมทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2523 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

จะเห็นได้ว่านับแต่ปี พ.ศ.2532 เป็นต้นมา ความเปลี่ยนแปลงของสังคมสิ่งแวดล้อมมีผลให้ทบวงมหาวิทยาลัยปรับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรใหม่ทำให้มหาวิทยาลัยมีการปรับตัวในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปกันอย่างกว้างขวาง และมีข้อเสนอแนะที่มีคุณค่า รวมทั้งทางออกที่น่าสนใจหลายประการดังที่ได้ยกตัวอย่างมาประกอบในตอนต้นนี้แล้ว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้จักตนเอง รู้จักสังคม รู้จักแก้ปัญหา โดยใช้ความรู้ ปัญญาในวิถีทางสันติ แสวงหาความรู้ และใช้ความรู้เพื่อตนเองและสังคมเป็นหลัก จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2542 จึงมีการปรับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอีกครั้งหนึ่งและในปัจจุบันก็ได้มีจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปที่ชัดเจนมากขึ้นดังที่กล่าวในข้างต้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป

ภายหลังจากที่สถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้น ได้มีนักวิชาการเสนอความเห็นและแนวคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปไว้มากขึ้นดังจะเห็นได้จากแนวคิดของ พจน์ สะเพียรชัย (2535) ที่ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อฝึกฝนความสามารถทางสมอง รู้จักใฝ่รู้ ใฝ่คิดในหลักการใช้เหตุผล
2. เพื่อฝึกฝนอบรมจิตใจ

3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างๆ
4. เพื่อก่อให้เกิดดุลยภาพแห่งความรู้ รู้กว้างในสาขาอื่นๆ และรู้อย่างลึกซึ้ง
5. เพื่อสร้างและพัฒนาให้เป็นพลเมืองที่ดีมีน้ำใจ และมีวิถีชีวิตได้อย่างมีความสุข
6. เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน วิชาที่ว่าด้วยสุขภาพที่ดี สอนคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์
7. เพื่อฝึกฝนให้มีเหตุผลที่ถูกต้อง มีหลักตรรกศาสตร์

สำหรับวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปตามแนวคิดของไพฑูรย์ สินลารัตน์ และทองอินทร์ วงศ์โสธร (2526 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2549) ซึ่งได้ประมวลจุดมุ่งหมายหลักๆ ของการศึกษาทั่วไปคือ

1. **ความรอบรู้ปัญญา** โดยมาจากแนวความคิดในเชิงของศิลปศาสตร์ (Liberal Arts) ที่มีมาแต่อดีตที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีสติปัญญาปราดเปรื่อง มีความเป็นเสรี (Liberate the Mind) พัฒนาความคิดจิตใจให้เป็นอิสระ (วิจิตร ศรีสอาน, 2524 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2549) (To be Free and Enlarge the Mind) มีสติ-ปัญญาแตกฉาน เจียวยคม ลึกซึ้ง และวิเคราะห์วิจารณ์ พร้อมทั้งใฝ่ใจใคร่รู้เป็นนิจ
2. **ความสัมพันธ์ระหว่างศาสตร์และศาสตร์กับสังคม** เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สาขาต่างๆ กับความรู้ที่สัมพันธ์กับสังคม (Integration and Relationship) วิทยาการและความรู้ที่มีอยู่นั้นได้แตกและแยกตัวออกเป็นสาขาต่างๆ มากมายโดยเฉพาะสาขาใหญ่ๆ คือวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้และเห็นถึงความสัมพันธ์และความแตกต่างของศาสตร์ทั้งสาม
3. **ความสมดุล (Balancing)** การศึกษาในระดับอุดมศึกษานอกเหนือจากการศึกษาเฉพาะสาขาวิชาแล้ว ผู้เรียนจะต้องศึกษาวิชาชีพหรือสาขาวิชาอื่นๆ และความรู้อื่นๆ ด้วยเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในคนและแนวคิดของอาชีพอื่น อีกทั้งเป็นการเสริมความรู้ให้กว้างขึ้น (Counter Over Specialization)
4. **ความเป็นพลเมืองดี (Good Citizenship)** เป้าหมายของการศึกษาคือการสร้างความเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ร่วมในกิจกรรมสาธารณะ เข้ากับสังคมได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม (Civic and Moral Responsibility) และมีความสามารถในการสื่อความหมายด้วย
5. **ความรู้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Functional)** เป็นการศึกษาที่มีประโยชน์กับชีวิตประจำวัน และมีประโยชน์แก่คนจำนวนมาก เช่น ความเป็นอยู่อันดีใน

ครอบครัว สุขภาพ พลศึกษา ศิลปะการพูด ศิลปะและวรรณคดี สุขภาพจิต เศรษฐกิจ ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

6. ความสัมพันธ์กับสังคมและท้องถิ่น (Relevance) เป็นการให้ความรู้ และแนวคิดแก่ผู้เรียนในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเข้าใจมรดกทางวัฒนธรรมของสังคม ความ เป็นมา พัฒนาการและปัญหาต่างๆ ที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ เพื่อจะได้หาทางแก้ไขและ พัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ

7. ความเป็นพื้นฐานของวิชาอื่นๆ แม้ไม่ใช่จุดมุ่งหมายหลักและวิชาการศึกษาทั่วไปจะถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของพื้นฐานวิชาชีพอื่นๆ ด้วย

สำหรับการวิเคราะห์ของทบวงมหาวิทยาลัยในการสัมมนาวิชาการในปี พ.ศ.2539 ได้สรุปจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541)

1. มีความรู้กว้างในสาขาวิชาต่างๆและมองเห็นความสัมพันธ์และความเกี่ยวเนื่องประสานกันของสาขาวิชาต่างๆ
2. มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
3. ให้มีปัญญา รู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ มีความคิดริเริ่ม รักความก้าวหน้า มองเห็นการณ์ไกลอย่างมีโลกทัศน์ และเป็นตัวของตัวเอง
4. รู้จักตนเอง เข้าใจสังคม มองเห็นปัญหาในสังคมพร้อมที่จะรับผิดชอบ และแก้ไขปัญหของตนเอง ผู้อื่น ได้เหมาะสมและสามารถดำรงตนได้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
5. เห็นคุณค่าและสุนทรีย์ในศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย
6. ความเป็นไทย มีคุณธรรม และจริยธรรมสูง

ซึ่งคำนิยามต่างๆข้างต้นได้มีการปรับและพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันมากขึ้น มาจนกระทั่งถึงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 ก็ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปและยังคงเป็นนิยามที่ใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน ซึ่งกล่าวถึง วิชาศึกษาทั่วไปว่าหมายถึง “วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจในธรรมชาติ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี”

จุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปในปัจจุบัน

สำหรับจุดมุ่งหมายในปัจจุบันของวิชาศึกษาทั่วไปได้แบ่งออกเป็น 5 ประเภทด้วยกันคือ เรื่องของความรู้กว้าง ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม และทักษะ ดังรายละเอียดดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในเชิงความรู้กว้าง

- 1.1 **ได้รับความรู้พื้นฐานสำหรับการเรียนในวิชาอื่น ๆ ต่อไป** จุดมุ่งหมายข้อนี้เน้นมากในการจัด วิชาการศึกษาทั่วไป แต่ไม่ใช่จุดมุ่งหมายที่ควรจะเป็นที่เดียว และสถาบันยังมีการเน้นอยู่ เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 1.2 **มีความรอบรู้ในสาขาวิชาชีพอื่น ๆ** จุดมุ่งหมายข้อนี้สนองวัตถุประสงค์ในทางกว้างเพื่อแก้ปัญหาการยึดในวิชาชีพของตนเองมีมหาวิทยาลัยหลายแห่งเน้นจุดมุ่งหมายนี้อยู่ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียว
- 1.3 **ได้เรียนรู้วิธีการศึกษาหาความรู้สาขาวิชาอื่น ๆ** จุดมุ่งหมายข้อนี้เน้นที่กระบวนการแสวงหาความรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าในสาขาวิชาอื่น ๆ นั้นได้แสวงหาความรู้กันอย่างไรจะทำให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างในแต่ละสาขาได้ชัดเจน มีมหาวิทยาลัยที่กล่าวถึงในประเด็นนี้ชัดเจน เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจุดมุ่งหมายยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

2 จุดมุ่งหมายในเชิงความเข้าใจ

- 2.2 **มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น** จุดมุ่งหมายข้อนี้เป็นจุดมุ่งหมายหลักของวิชาศึกษาทั่วไปเพราะเป็นคุณลักษณะของบัณฑิตที่ไม่ต้องการให้ยึดติดกับสาขาวิชาเฉพาะของตนเอง รวมถึงการใช้ชีวิตที่ต้องมีมุมมองที่กว้างขวางมากขึ้น มีมหาวิทยาลัยที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในประเด็นนี้ไว้อย่างชัดเจนได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- 2.3 **ได้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมโลก/นานาชาติ** ความสนใจในสังคมโลกและปัญหานานาชาติถือได้ว่าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของคนยุคใหม่ เพราะโลกในปัจจุบันถูกเชื่อมโยงให้มีความใกล้เคียงกันมากขึ้น บัณฑิตจึงควรสนใจรับรู้ในเรื่องของโลกและความเป็นนานาชาติ มหาวิทยาลัยที่จุดมุ่งหมายกล่าวถึงในประเด็นนี้ ดังตัวอย่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

2.4 **เข้าใจเรื่องราวและปัญหาของสังคมไทย** เป็นจุดมุ่งหมายที่ได้รับความสำคัญอย่างมากมาโดยตรงและเป็นจุดมุ่งหมายที่มีความสำคัญมีมหาวิทยาลัยที่กล่าวถึงในประเด็นนี้ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในขณะที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยราชภัฏ จุดมุ่งหมายยังไม่ค่อยชัดเจนเท่าที่ควร

2.5 **รู้จัก เข้าใจทั้งตนเองและผู้อื่น** จุดมุ่งหมายข้อนี้เป็นการมองวิชาศึกษาทั่วไปที่ใช้ประโยชน์กับชีวิตประจำวัน โดยมองว่าวิชาศึกษาทั่วไปใช้ประโยชน์กับชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะเป็นประเด็นของการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกันกับผู้อื่นมีมหาวิทยาลัยที่จุดมุ่งหมายกล่าวถึงในประเด็นนี้ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยรังสิต ในขณะที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุดมุ่งหมายยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

3. จุดมุ่งหมายในเชิงประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

3.1 **ได้รับความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้** การพัฒนารายวิชาที่เน้นการใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน แต่ในที่นี้เน้นที่การนำเนื้อหาแต่ละสาขาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มากกว่าการเน้นทฤษฎีหรือหลักการ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่กล่าวถึงในประเด็นนี้ ดังตัวอย่างมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน

4. จุดมุ่งหมายในเชิงวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม

4.1 **มีความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม** ในข้อนี้ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานได้ไปถึงเรื่องของศิลปะและวัฒนธรรมไว้ชัดเจน และเป็นจุดมุ่งหมายที่มีแต่ในทางปฏิบัติ อาจจะยังไม่มีภาพที่ชัดเจนนัก มหาวิทยาลัยที่จุดมุ่งหมายกล่าวถึงในประเด็นนี้ไว้อย่างชัดเจน เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยรังสิต

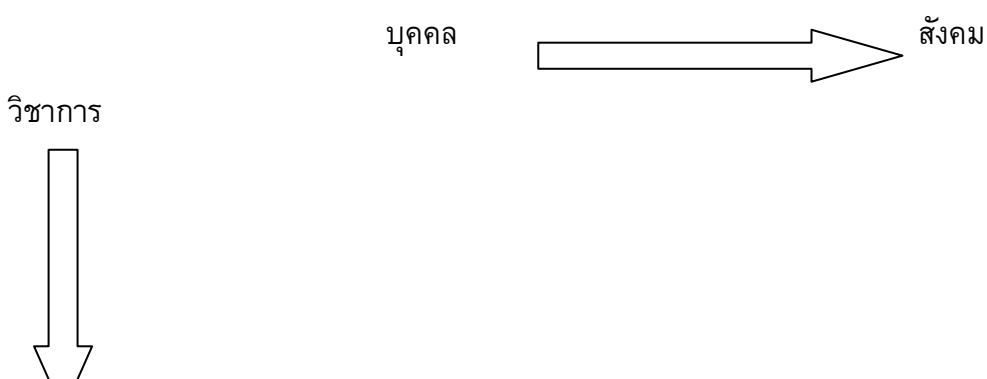
4.2 **ได้รับการปลูกฝังด้านคุณธรรม/จริยธรรม** ถือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของวิชาการศึกษาทั่วไปที่จะต้องเน้นควบคู่ไปกับวิชาชีพ คือการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความดี ความงามให้กับผู้เรียน เพื่อหวังให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมในการใช้ชีวิตในสังคม มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่กล่าวถึงในประเด็นนี้ไว้เกือบทุกแห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นต้น

5. จุดมุ่งหมายในเชิงทักษะ

- 5.1 **รู้จักคิดวิเคราะห์วิจารณ์** จุดมุ่งหมายข้อนี้เน้นอย่างมากในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นฮาร์วาร์ด สแตนฟอร์ด หรือเบิร์กลีย์ ในสังคมไทยเรายังมีไม่มากนัก มหาวิทยาลัยที่จุดมุ่งหมายกล่าวถึงในประเด็นนี้บางมหาวิทยาลัยคือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น
- 5.2 **มีความสามารถในการปรับตัวและตัดสินใจแก้ปัญหา** ถือเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบัณฑิตในยุคใหม่ที่จะต้องรู้จักปรับตัว รู้จักแก้ปัญหา และแก้ปัญหาโดยใช้สติปัญญาอย่างดีพอมากกว่าการใช้ความรู้สึกหรืออารมณ์ มีมหาวิทยาลัยไม่มากนักที่เน้นได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- 5.3 **มีความรู้และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ** จุดมุ่งหมายข้อนี้ถือเป็นเรื่องหลักของทักษะทางวิชาชีพศึกษาทั่วไปที่บัณฑิตทุกคนควรมีและจะส่งเสริมให้มากขึ้น มหาวิทยาลัยโดยส่วนใหญ่จะกล่าวถึงไว้เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 5.4 **มีทักษะและความสามารถในการสื่อสาร** ความสำคัญในการสื่อสาร รวมถึงการสื่อสารทั่วไป การพูดการเขียนที่สะท้อนความคิดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งของผู้เรียน ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นที่จุดมุ่งหมายกล่าวถึงในประเด็นนี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุรนารี มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นต้น

แนวคิดในการกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชาชีพศึกษาทั่วไป

แนวคิดในการกำหนดจุดมุ่งหมายเราอาจพิจารณาได้เป็น 2 มิติ คือ ด้านบุคคลกับสังคม และด้านวิชาการกับประยุกต์ เมื่อรวมกันแล้วจะแบ่งเป็น 4 มิติดังนี้ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

ปัญญา / วิชาการ (Intellectual Academic) 1	วิเคราะห์ / ตระหนัก 2 (Social Critic / Social Concerned)
ใช้ประโยชน์ / วิชาชีพ 3 (Vocational Functional)	4 เปลี่ยนแปลง / ปฏิรูป (Change Agent / Social Reformer)

ประยุกต์

จากตารางดังกล่าวข้างต้นในการกำหนดจุดมุ่งหมายจะพิจารณาใน 2 แนวทาง คือ

1. แนวทางที่ 1 จะพิจารณาในส่วนตัวของบุคคลหรือสังคม นักศึกษาจะได้เรียนวิชาเพื่อมองตนเอง เช่น วิชามนุษย์กับสังคม เศรษฐกิจกับสังคม กฎหมายกับสังคม เป็นต้น
2. แนวทางที่ 2 จะมองเห็นในด้านความคิด สติปัญญา หรือเน้นในแง่การประยุกต์ใช้

ซึ่งจากสองแนวทางดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายเป็น 4 แนวทางคือ

แนวคิดแรก เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดและสติปัญญาโดยพัฒนาที่ตนเองเป็นหลัก ตัวอย่างคือ วิชาที่เราจะสอนให้เขามีความคิดอ่านกว้างขวาง ปรัชญา ตรรกวิทยา ศิลปนิยม สังคมนิยม เป็นวิชาซึ่งเขาพัฒนาตัวเอง ความคิด สติปัญญา แต่เป็นความคิดสติปัญญาที่ไม่เกี่ยวกับสังคมมากนักเป็นการพัฒนาตัวเองในเชิงสติปัญญา

แนวคิดที่สอง การเน้นในเชิงสังคม หมายความว่า เราเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนมีความคิดความอ่าน และใช้ความคิดความอ่านเพื่อที่จะเน้นไปทางสังคมค่อนข้างมาก เช่น แนวโน้มของบางมหาวิทยาลัยที่ให้ นิสิตเรียนและมีกิจกรรมทางสังคมค่อนข้างมากตามไปด้วย

แนวคิดที่สาม การเน้นในแง่ตัวบุคคล แต่ไม่เน้นความคิดมาก กลุ่มนี้ไม่ต้องเรียนปรัชญา ไม่ต้องไปเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ อย่างที่บางมหาวิทยาลัยมีวิชาแคมป์ จะมีนิสิตมาเรียนจำนวนมาก โดยเฉพาะนิสิตชายบางคนจะมาเรียนจำนวนมากเป็นพิเศษ เหมือนกับมหาวิทยาลัยบางแห่งมีวิชาปลูกหญ้า มีวิธีทำสวน เป็นต้น

แนวคิดที่สี่ แนวคิดนี้คือแนวคิดที่สนใจในแง่ของสังคม แต่ไม่เป็นในเชิงปรัชญาที่ลึกซึ้ง เป็นแง่ในการประยุกต์วิชาที่ต้องไปทำกับชุมชน เช่น กำหนดกิจกรรมในการออกค่าย วิชาสุขภาพชุมชน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งไม่มีการศึกษาลึกซึ้งในเชิงปัญญาแต่เป็นการเรียนเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในสังคม

จุดเน้นในจุดมุ่งหมายของสถาบัน

ในการพัฒนาจุดมุ่งหมายของแต่ละสถาบันจะมีจุดเน้นที่แตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปจะมีประเด็นต่างๆที่หลากหลายเพื่อให้เข้าใจภาพรวมของจุดมุ่งหมายได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งในที่นี้ได้รวบรวมจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยต่างๆไว้ดังนี้

1. **มีความรู้ที่กว้างขึ้น** จุดประสงค์ข้อนี้เน้นมากชัดเจนด้วยมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เน้นให้บัณฑิตมีความรู้กว้างขึ้น มีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และมีความรอบรู้ในสาขาวิชาอื่นๆ ตัวอย่างมหาวิทยาลัยที่มีการเน้นวัตถุประสงค์ในข้อนี้เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น
2. **มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมโลก / นานาชาติ** พบว่าจุดประสงค์ข้อนี้มหาวิทยาลัยยังไม่ได้เน้นมากนักมีอยู่บ้างที่เน้นให้บัณฑิตมีความเข้าใจตนเอง ผู้อื่น สังคม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการแก้ปัญหาชีวิต มีความคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างมีเหตุผล เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. **นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน** จุดประสงค์ข้อนี้พบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ จากเอกสารไม่ได้มุ่งเน้นให้บัณฑิตสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันมากนัก มีบางมหาวิทยาลัยที่เน้น เช่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นต้น
4. **มีความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม** มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เน้นให้บัณฑิตเห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไทยในบางมหาวิทยาลัยรวมของนานาชาติ เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ต่างไปจากตนเอง เพื่อที่จะสามารถสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ต่างไปจากตนเอง เพื่อที่จะสามารถสร้างความเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชนที่ต่างไปจากตน ก่อให้เกิดทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
5. **มีคุณธรรมและจริยธรรม** จุดมุ่งหมายข้อนี้พบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เน้นมากในการปลูกฝังให้บัณฑิตมีคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นต้น
6. **มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์** จุดมุ่งหมายข้อนี้ไม่พบมากนัก มีเพียงบางมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่เน้นให้บัณฑิตมีทักษะในการคิด วิเคราะห์วิจารณ์ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

7. มีความสามารถในการปรับตัวและการตัดสินใจแก้ปัญหา มีเพียงบางมหาวิทยาลัยเท่านั้น เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. มีความรู้และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ จุดมุ่งหมายข้อนี้เน้นมากและมีเน้นเกือบทุกมหาวิทยาลัยที่น่าเป็นตัวอย่าง โดยมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เน้นให้บัณฑิตมีทักษะในการรู้และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ บางมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่ได้เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

รูปแบบหลักสูตรของศึกษาทั่วไป

หลักสูตรคือ โครงสร้างทางการศึกษาที่เป็นระบบซึ่งจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้ปรากฏผลตามความมุ่งหมาย ไม่เพียงแต่การศึกษาในห้องเรียนเท่านั้น ยังรวมถึงกิจกรรมอื่นๆนอกห้องเรียนด้วย โครงสร้างหลักสูตรในระดับอุดมศึกษามองประกอบสำคัญ 3 ส่วน โดยส่วนที่หนึ่งคือ การศึกษาวิชาชีพ (Professional Education) เป็นเนื้อหาความรู้และกิจกรรมต่างๆที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทำความเข้าใจและปฏิบัติได้ในวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง เช่น ครู แพทย์ วิศวกร สถาปนิก เกษตรกร เป็นต้น ส่วนที่สอง คือ การศึกษาทั่วไป (General Education) ที่เนื้อหาความรู้รวมทั้งกิจกรรมต่างๆที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีทรรศนะแนวคิดและบุคลิกที่กว้างขวาง ไม่คิดแคบเฉพาะในสาขาวิชาของตน มีความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างเสริมคุณธรรมด้านต่างๆเพื่อเสริมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ขึ้นประกอบวิชาชีพของตนได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่วนที่สามคือ วิชาเลือก (Elective course) เป็นวิชาเลือกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกได้ตามความสนใจกว้างขวางและแตกต่างกัน

สำหรับรูปแบบของหลักสูตรศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยไทยนั้นเมื่อพิจารณาแล้วสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบใหญ่คือ แบบบังคับร่วมและแบบบังคับกระจาย ทั้งสองรูปแบบต่างก็เป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยและสถาบันที่เทียบเท่าทุกแห่งของไทย แต่มีความแตกต่างกันในลักษณะที่บังคับร่วมกันทั้งมหาวิทยาลัย หรือบังคับแต่กระจายวิชาบังคับให้นิสิตเรียนต่างกันออกไปตามแต่ละคณะ แต่ละหลักสูตร แม้ภายในมหาวิทยาลัยเดียวกันก็ตาม รายละเอียดของการจัดหลักสูตรแบบบังคับร่วม และบังคับกระจายมีดังนี้

1 แบบบังคับร่วม (Core curriculum)

หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปแบบบังคับร่วม (Core curriculum) นี้เป็นหลักสูตรที่ในสถาบันหนึ่งหรือมหาวิทยาลัยหนึ่งจัดวิชาให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันทั้งมหาวิทยาลัย แนวคิดของหลักสูตรแบบบังคับร่วมมีจุดมุ่งหมายหลักคือ ต้องการให้นิสิตนักศึกษาที่เรียนใน

มหาวิทยาลัยทุกคนได้รับความรู้ความเข้าใจ แนวคิด ค่านิยม และทักษะที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อที่จบจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้นไปแล้วจะได้มีจุดร่วมของค่านิยม ประสพการณ์ หรือความคิดส่วนหนึ่งที่ตรงกัน ในบางแห่งต้องการให้บัณฑิตมี “เอกลักษณ์” เฉพาะของสถาบันนั้น ซึ่งเมื่อนิสิตนักศึกษาเรียนผ่านวิชาศึกษาทั่วไปในรูปแบบนี้แล้ว นิสิตของมหาวิทยาลัยนั้นก็จะมีแนวความคิด ความรู้ และค่านิยมในส่วนที่ได้รับจากวิชาศึกษาทั่วไปใกล้เคียงกันพร้อมที่จะอภิปราย ถกเถียง วิเคราะห์วิจารณ์ เรื่องราว แนวคิด และปัญหาต่าง ๆ บนพื้นฐานที่ใกล้เคียงกันยัง สำหรับมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกาที่เป็นผู้นำด้านนี้คือ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยวินคอนซิล มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เป็นต้น

วิธีการจัดหลักสูตรแบบบังคับรวมนี้นี้ มหาวิทยาลัยจะจัดรายวิชาหลักจำนวนหนึ่งไว้ให้นิสิตทุกคนทั้งมหาวิทยาลัยเรียน อาจจะเป็นวิชาเดียวให้เรียนกันทั้งมหาวิทยาลัยหรือวิชาที่ใกล้เคียงกันให้นิสิตเลือกได้ แต่วิชาที่ให้เลือกนั้นมีเป้าหมายและสาระใกล้เคียงกัน 2 – 3 วิชา ทดแทนกันได้เพื่อประโยชน์ในการจัดการและการบริหาร แต่ละวิชาจะมีนิสิตส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเลือกเรียน (Nelson and Associates, 2000 อ้างถึงในไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550)

สำหรับการจัดวิชาในลักษณะนี้จึงมักจะเป็นรายวิชาที่ตัวเองศึกษาอยู่ ดังนั้นการจัดวิชาในลักษณะนี้จึงมักจะเป็นรายวิชาในเชิงของสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือบูรณาการ (Integration) และมีลักษณะกว้างมากกว่าเจาะในเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง ดังนั้นจึงมักจะจัดและดำเนินการโดยกลุ่มคนหรือร่วมกันคิดจากหลายสาขาวิชามากกว่าอยู่ในความรับผิดชอบของสาขาวิชาหนึ่งหรือคณะใดคณะหนึ่งแต่เพียงลำพัง

ลักษณะทั่วไปของหลักสูตรแบบบูรณาการนั้น สาโรช บัวศรี (สำเริง บุญเรืองรัตน์, 2535 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2548) ได้กล่าวไว้เป็นแนวทางว่ามีลักษณะดังนี้

1. นักสูตรควรเน้นให้ผู้เรียนกำหนดปัญหาและหาวิธีแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้ผู้เรียนคิดเป็นแก้ปัญหาเป็น ตัดสินใจเป็น รู้จักทำงานรวมกันและทำงานเพื่อสังคม การที่ผู้เรียนแก้ปัญหาของตนหรือสังคมได้สำเร็จย่อมก่อให้เกิดบูรณาการได้
2. จัดวิชาต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ผสมผสานเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่างๆ ไปด้วยกันไม่แยกเป็นวิชาเดี่ยวๆ
3. ควรจัดเป็นกลุ่มวิชาเพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างๆ หวังว่าผู้เรียนจะเกิดลักษณะบูรณาการขึ้นได้

4. เลือกสรรสาระวิชาที่คาดคิดว่าผู้เรียนจะมีความสนใจร่วมกันหรือคาดว่าจะต้องมีความสนใจร่วมกันหรือทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญร่วมกัน
5. วิชาที่บูรณาการเหล่านั้นบังคับให้ทุกคนเรียนเพื่อหวังว่าผู้เรียนทุกคนจะเกิดลักษณะบูรณาการอย่างแท้จริง

ปัญหาในการจัดหลักสูตรแบบบังคับร่วมเกิดขึ้นเนื่องจากเป็นแบบบังคับร่วมที่นิสิตทุกคนจะต้องเรียน จึงทำให้มีปัญหในเรื่องของผู้เรียนจำนวนมาก นอกจากนี้การจัดทำรายวิชาที่จะให้มีการผสมผสานกันอย่างจริงจังก็ทำได้ยากและวิธีผสมผสานก็มีอยู่หลายรูปแบบทำให้ตกลงกันได้ยากดังนั้นจึงมักจะนำแต่ละวิชามาปะติดปะต่อกันจึงทำให้รายวิชาที่มีลักษณะที่เน้นเนื้อหาเหมือนกัน และในส่วนของผู้สอนก็เป็นปัญหาเช่นกันเพราะการหาผู้สอนที่มีความรู้เนื้อหาต่าง ๆ ในหลายวิชานั้นมีอยู่น้อย นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนจำนวนมากมักจะเป็นอาจารย์ที่มีอาวุโสในทางวิชาการน้อย แต่ต้องสอนวิชาศึกษาทั่วไปมาก ในขณะที่อาจารย์ที่มีอาวุโสทางวิชาการมากมักไม่สนใจในการสอนวิชาศึกษาทั่วไป (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2548)

2 แบบบังคับกระจาย (Distribution Requirements)

หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปแบบนี้เรียกได้ว่าเป็นแบบบังคับกระจายหรือบังคับเลือก (Distribution Requirement) เป็นหลักสูตรบังคับเช่นกัน คือ เป็นการบังคับที่ทุกคนจะต้องเรียน แต่ทุกคนเลือกเรียนวิชาต่างๆกระจายกันออกไปได้แล้วแต่ว่าหลักสูตรไหน คณะใด สนใจจะให้เรียนวิชาบังคับแบบใดบ้าง ดังนั้นในมหาวิทยาลัยหนึ่ง นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาศึกษาทั่วไปจะเรียนแตกต่างกันออกไปอย่างมาก หรือแม้แต่บางที่ในคณะเดียวกันแต่ละภาควิชาแต่ละหลักสูตรก็ยังให้เลือกวิชาพื้นฐานแตกต่างกันออกไป บัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยเดียวกันอาจจะเรียนวิชาศึกษาทั่วไปไม่ซ้ำกันเลยได้ โดยแนวคิดของการบังคับกระจายนี้เน้นที่ความแตกต่างของบุคคลหรือของศาสตร์ที่แต่ละศาสตร์แต่ละบุคคลควรจะมีโอกาสได้เลือกเรียนวิชาต่างๆไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปหรือกลุ่มวิชาชีพ ซึ่งเป็นปรัชญาที่แตกต่างกับแบบแรกที่เน้นความเหมือนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสและคุ้นเคยกับสาขาวิชาชีพอื่นนอกเหนือจากวิชาเอกของตนเอง ซึ่งหลักสูตรแนวนี้เป็นหลักสูตรที่ได้รับการปฏิบัติมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา สอดคล้องกันกับผลสำรวจมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาพบว่า 60 % จัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปในแนวนี้ (Levine, 1979 อ้างถึงใน ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2550) หลักสูตรแบบบังคับกระจายนี้ยังแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะเด่นๆด้วยกันคือ

2.1 บัณฑิตบางวิชาเลือกบางวิชา

รูปแบบนี้จะมีรายวิชาบังคับไว้แน่นอนตายตัวว่า นิสิตนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยจะต้องเรียนวิชาใดบ้างเป็นวิชาบังคับแล้วนิสิตนักศึกษาจะต้องเรียนไปตามรายวิชาเหล่านั้น จึงจะครบหลักสูตร ส่วนใหญ่ไม่มีรายวิชามากนักประมาณ 1-2 วิชา และไม่มีรายวิชาเลือกรายวิชาที่นำมาให้เรียนมักจะเป็นรายวิชาบูรณาการที่เกี่ยวข้องกับ 3 สาขาเด่นๆ คือ สาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ รวมถึงวิชาทางภาษาและพลศึกษาเพิ่มเติมด้วย เมื่อมีรายวิชาบังคับดังกล่าวประมาณ 1 – 2 วิชาส่วนที่เหลือก็จะเป็นรายวิชาให้เลือก ซึ่งส่วนใหญ่รายวิชาหรือหน่วยกิตที่ให้เลือกจะมากกว่ารายวิชาที่บังคับ

รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ยืดหยุ่นสะดวกในการบริหาร คือในแต่ละหลักสูตรจะกำหนดเป็นหมวดวิชาใหญ่ๆ ไว้โดยเฉพาะก็คือ หมวดมนุษยศาสตร์ หมวดสังคมศาสตร์ หมวดวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ หลังจากนั้นก็กำหนดว่าในหมวดมนุษยศาสตร์นั้นบังคับให้เรียนวิชากลุ่มหนึ่งและมีวิชาอีกกลุ่มหนึ่งไว้ให้เลือกโดยจะกำหนดหน่วยกิตบังคับไว้ และกำหนดรายวิชาให้นิสิตนักศึกษาเลือกได้ตามความถนัดและสนใจจากกลุ่มวิชาที่กำหนดไว้ในนั้น ทางสายสังคมศาสตร์และสายวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ก็จะปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน ซึ่งในบางกรณีวิชาที่ให้เลือกอาจจะเป็นวิชาในกลุ่มวิชาเอกของนักศึกษาก็ได้

2.2 บัณฑิตหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด

รูปแบบบังคับกระจายในแนวนั้นเน้นความเป็นอิสระมากขึ้น โดยแต่ละคณะมีอิสระที่จะเลือกวิชาการศึกษาทั่วไปด้วยตนเองที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในแนวทางปฏิบัติที่เป็นอยู่ คือ ในหลักสูตรของคณะวิชาเหล่านี้ได้จัดวิชาการศึกษาทั่วไปไว้ให้นักศึกษาเรียบร้อยแล้ว เมื่อนักศึกษาเข้าเรียนก็จะได้พบกับหลักสูตรที่กำหนดรายวิชาต่างๆ ไว้คงที่ตายตัว จะมียืดหยุ่นบ้างเล็กน้อย วิชาเหล่านี้ในบางกรณีก็เป็นวิชาของคณะนั้นๆ จัดสอนเอง ในบางกรณีก็เลือกมาจากวิชาของคณะอื่นๆ กระจายกันออกไป บางครั้งอาจเลือกวิชาที่เป็นส่วนกลางของมหาวิทยาลัยที่จัดให้ทุกคนในมหาวิทยาลัยต้องเรียน

2.3 บัณฑิตหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง

รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่บังคับกระจายเต็มรูป คือ หลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นหมวดใหญ่ๆ ซึ่งโดยทั่วไปก็จะครอบคลุม 2 – 3 หมวดหลักๆ คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ หรือ ภาษา เป็นต้น แล้วก็จะกำหนดรายวิชาในแต่ละหมวดไว้ให้จำนวนหนึ่ง หรือบางทีก็ไม่กำหนดเลย แต่บอกให้ผู้เรียนไปเลือกเรียนเอาจากคณะวิชาที่เกี่ยวข้อง แต่จะกำหนดหน่วยกิตไว้ในแต่ละหมวดว่าจะต้องเรียนอย่างน้อยกี่หน่วยกิต นิสิต

นักศึกษา ก็จะเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจเต็มที่ เพียงแต่ให้อยู่ในกลุ่มวิชาที่กำหนดไว้เท่านั้น

รูปแบบทั้ง 3 ของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะบังคับกระจายนี้พบว่ามหาวิทยาลัยใดมหาวิทยาลัยหนึ่งจะใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่บางครั้งอาจจะมีอยู่ทั้ง 3 รูปแบบในมหาวิทยาลัยเดียวกันแล้วแต่ว่าคณะใด สาขาวิชาใดจะเห็นเหมาะสมแล้วเลือกดำเนินการกันเอง ในแต่ละรูปแบบเองก็ไม่แยกเด็ดขาดโดยตรงเพียงแต่มีลักษณะเด่นและมีแนวโน้มไปทางใดมากกว่า แต่ก็มีย่อยกเว้นสำหรับบางคณะที่จัดอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งชัดเจน เพื่อความเหมาะสมสะดวกและความคล่องตัวในการบริหารหลักสูตร

สำหรับแนวโน้มของหลักสูตรศึกษาทั่วไปนั้น ปณตดา เจียรกุล (2541) ได้ทำวิจัยเรื่องหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้าจะเน้นความเข้าใจและการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลก การปรับตัว การคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างมีปัญญาและมีคุณธรรม รวมทั้งการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตเพื่อการประยุกต์ใช้และเพื่อความรู้รอบ รู้กว้าง โดยมุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีความสามารถในการสื่อสาร มีทักษะพื้นฐานในเชิงสากล รู้จักการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างมีคุณธรรมและมีจริยธรรม สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมไทยและสังคมโลก รู้จักแสวงหาความรู้ มีมนุษยสัมพันธ์และมีความรับผิดชอบ การจัดรายวิชาจะมีลักษณะการบูรณาการความรู้โดยเน้นเนื้อหาสาระที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในสังคม ความเป็นมนุษย์ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลกระทบที่เกิดขึ้น และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้ การจัดการเรียนการสอน จะให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น และจะใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น มีการใช้บทความที่ทันสมัยและกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้นโดยเน้นการปฏิบัติจริง การวัดและประเมินผลการเรียนจะวัดตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบในการวัดผล

รูปแบบและลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไป

รูปแบบและลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไปสามารถแบ่งได้หลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เกณฑ์ใดเป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่งรูปแบบและลักษณะวิชาศึกษาทั่วไป โดยผู้วิจัยได้รวบรวมการจัดรูปแบบและลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไปไว้ดังนี้ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2548) ได้จัดวิชาการศึกษาทั่วไปไว้ใน 7 ลักษณะ คือ

1. วิชาเบื้องต้น (Introductory Course) ลักษณะวิชาการศึกษาทั่วไปในลักษณะนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนในสาขาหนึ่งได้มีโอกาสทำความเข้าใจและรู้ลักษณะของสาขาวิชาอื่นๆ เช่น วิชาปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น ซึ่งไม่สะท้อนวิชาศึกษาทั่วไปอย่างเต็มที่
2. วิชาผสมผสาน (Integrated Course) หรือวิชาบูรณาการจะเป็นการผสมผสานในกลุ่มใหญ่เข้าด้วยกัน และชี้ให้ผู้เรียนได้เข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ของสาขาวิชาต่างๆ เหล่านั้นด้วย
3. วิชาเฉพาะ (Specific Course) หรือ วิชาพิเศษ (Special Course) เพราะลักษณะการจัดเป็นพิเศษกว่าวิชาอื่นๆ สร้างขึ้นเฉพาะสาขาวิชาที่ต้องการแต่ไม่เหมาะกับแนวคิดของวิชาการศึกษาทั่วไปเท่าที่ควร
4. วิชาอารยธรรมตะวันตก เป็นแนวทางของสหวิชาที่ให้เรียนหนังสือหลักๆ ที่เป็นหนังสือคลาสสิกของตะวันตก เช่น งานของพลาโต จอห์นล๊อค เป็นต้น
5. วิชาสัมมนา (Freshman Seminar) ลักษณะวิชาแนวนี้จะเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหา ผู้เรียนได้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น เป็นการฝึกทักษะในการคิด การหาเหตุผลและการอภิปรายทำความเข้าใจและคุ้นเคยกับผู้รู้ในมหาวิทยาลัย
6. วิชาชีวิตประจำวัน เป็นรายวิชาที่พัฒนาขึ้นมา เพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเป็นหลักสำคัญ เป้าหมายของการสอนและการเรียนเน้นที่เนื้อหาซึ่งใช้ในชีวิตประจำวันได้
7. วิชาสัมพันธ์ ลักษณะวิชานี้จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระหว่างสังคมและท้องถิ่นโดยให้ผู้เรียนได้หาความรู้และประสบการณ์จริง ในบางครั้งก็มีการเพิ่มแนวความคิดในการปลูกฝังความสำนึกและความรับผิดชอบในทางจริยธรรม และหน้าที่พลเมืองควบคู่กันไปด้วย

นอกจากนี้การจัดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปหากจัดแบ่งตามกลุ่มวิชา จะจัดได้เป็น 4 กลุ่มหลักคือ กลุ่มวิชาภาษาหรือกลุ่มทักษะ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ซึ่งหากแบ่งตามลักษณะรายวิชาออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ เป็นการจัดในลักษณะรายวิชาเดี่ยว รายวิชาผสม และรายวิชาพิเศษอื่นๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะรายวิชาเดี่ยว

ลักษณะวิชาที่จัดสอนเป็นวิชาเดี่ยวเป็นวิชาที่ใช้เนื้อหาและวิธีการต่างๆ เฉพาะในสาขาวิชาเดี่ยวเท่านั้น ไม่อาศัยหรือไปรวมกับวิชาอื่นๆ แล้วนำมาสอนร่วมกัน แนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งวิธีการที่ใช้จะเฉพาะในสาขาของตนเองเท่านั้น เช่น วิชาสังคมวิทยา ถือว่าเป็นวิชาเดี่ยว หรือ Single Discipline เมื่อเทียบเป็นภาษาอังกฤษเมื่อนำมาจัดสอนก็จัดสอนแนวคิดเนื้อหาและวิธีการต่างๆ เฉพาะทางสังคมวิทยาเท่านั้น ไม่นำไปรวมกับสาขาอื่นๆ เช่น มานุษยวิทยา หรือ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ในลักษณะ

เดียวกันอย่างในกลุ่มวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ก็จะมีวิชาเดียว เช่น ฟิสิกส์ เคมี หรือชีววิทยา แต่ละอย่างถือว่าเป็น 1 วิชา เมื่อจัดสอนก็สอนเฉพาะฟิสิกส์ หรือเคมี หรือชีววิทยา แต่เพียงอย่างเดียว ไม่นำมารวมกันเหมือนแบบรายวิชาผสม

ในรายวิชาเดียวจะมี 2 ลักษณะประกอบกัน คือ เป็นรายวิชาเนื้อหาที่มีเป้าหมายให้รู้ในวิชานั้น หรือประยุกต์รายวิชาที่ใช้เนื้อหานั้นกับอาชีพ การทำงาน ชีวิต และสังคมบ้าง แล้วแต่ความเหมาะสมและความจำเป็น โดยมีรายละเอียดและตัวอย่างรายวิชาดังนี้

1.1 รายวิชาเนื้อหา

รายวิชาเดียวที่เน้นเนื้อหาวิชาเป็นหลัก มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้เข้าใจเพื่อวัตถุประสงค์ของวิชานั้นมีการจัดการสอนอยู่อย่างมากโดยเฉพาะในกลุ่มภาษาและมนุษยศาสตร์กับสังคมศาสตร์ส่วนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ก็มีวิชาเดียวอยู่บ้าง รายวิชาที่พบมากในกลุ่มภาษาคือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตัวอย่างรายวิชาที่พบในปัจจุบันได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเป็นต้น ส่วนรายวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้แก่ จิตวิทยาทั่วไป ปรัชญาทั่วไป วิชาสังคมวิทยา เป็นต้น รายวิชาด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่เป็นรายวิชาเนื้อหาได้แก่ คณิตศาสตร์พื้นฐานหรือคณิตศาสตร์เบื้องต้น สถิติเบื้องต้น เป็นต้น

1.2 รายวิชาประยุกต์

รายวิชาเดียวที่เน้นการประยุกต์เนื้อหาวิชาเพื่อใช้ประโยชน์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งนั้นมีการจัดสอนกันมากพอสมควร แต่เมื่อเทียบกับรายวิชาเนื้อหาแล้วจะมีน้อยกว่ามาก รายวิชาที่พบบ่อยคือ รายวิชาเนื้อหาที่ประยุกต์กับชีวิตประจำวัน เช่น จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน จิตวิทยาในการทำงาน เป็นต้น รายวิชาด้านภาษา ได้แก่ การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาสำหรับวิชาชีพ เป็นต้น รายวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่น จิตวิทยาสำหรับวิชาชีพ กฎหมายในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

ลักษณะรายวิชาผสม

การจัดในลักษณะรายวิชาผสม คือ การจัดรายวิชาที่ผสมผสานรายวิชาต่างๆเข้าด้วยกันอย่างน้อย 2 วิชาเข้าด้วยกันในลักษณะของบูรณาการ ซึ่งจะเป็นการบูรณาการหรือผสมผสานเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อเป้าหมายทางวิชาการ หรือเป้าหมายในชีวิตประจำวันหรือเป้าหมายทางสังคม หรือเป้าหมายทางสิ่งแวดล้อม หรือเป้าหมายทางรายวิชาเป็นสำคัญ

ในการจัดรายวิชาผสมนี้ โดยทั่วไปก็ยังคงจัดตามกลุ่มของวิชา 4 กลุ่ม เช่นเดียวกับรายวิชาเดี่ยวโดยจัดรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ หรือเทคโนโลยี โดยรายวิชาเพื่อเป้าหมายต่างๆข้างต้นมีรายละเอียดดังนี้

2.1 รายวิชาผสมเพื่อเป้าหมายทางวิชาการ

เน้นการผสมผสานรายวิชาเพื่อการเข้าใจหรือการเรียนรู้วิชาการที่สมบูรณ์การผสมผสานรายวิชาเพื่อเป้าหมายหลักทางวิชาการ ซึ่งอาจจะเป็นไปเพื่อให้เรียนรู้ เข้าใจ เนื้อหาวิชาที่กว้างขวางลึกซึ้งขึ้น หรือเพื่อส่งเสริมให้เข้าใจสาขาต่างๆให้ดีขึ้น สมบูรณ์ขึ้น เช่น วิชาศาสนากับสังคม ปรัชญากับสังคม เป็นต้น รายวิชาผสมผสานในลักษณะเช่นนี้มีไม่มากนักเมื่อเทียบกับการผสมผสานในแนวอื่นๆ ตัวอย่างรายวิชาผสมเพื่อเป้าหมายทางวิชาการด้านภาษาเช่น วิชาความรู้ทั่วไปทางวรรณคดีไทย ภาษาอังกฤษเทคนิคและการเขียนรายงาน เป็นต้น ตัวอย่างรายวิชาผสมเพื่อเป้าหมายทางวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่น การบริหารงานสำหรับวิชาชีพ การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ตัวอย่างรายวิชาผสมเพื่อเป้าหมายทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เช่น วิชาสถิติและความน่าจะเป็น คอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เป็นต้น

2.2 รายวิชาผสมผสานเพื่อเป้าหมายชีวิต / มนุษย์

การผสมผสานในแนวนี้นี้มีหลายวิชามากขึ้นเป้าหมายสำคัญจะให้ผู้เรียนได้เข้าใจชีวิต เข้าใจความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นสามารถช่วยให้ใช้ชีวิตได้ดียิ่งขึ้น เช่น วิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล มนุษย์กับวรรณกรรม การพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นต้น ตัวอย่างรายวิชาผสมผสานเพื่อเป้าหมายชีวิต / มนุษย์ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่น วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ศิลปะการดำเนินชีวิต มนุษย์กับสังคม มนุษย์กับศิลปะ เป็นต้น รายวิชาผสมผสานเพื่อเป้าหมายชีวิต / มนุษย์ ด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เช่น วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ยาในชีวิตประจำวัน เครื่องสำอางในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

2.3 รายวิชาผสมเพื่อเข้าใจสังคม / สิ่งแวดล้อม

รายวิชาที่ผสมผสานสาระหรือสาขาวิชาเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจสังคมหรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างดี อย่างกว้างขวางและอย่างลึกซึ้ง ในกลุ่มนี้มีการจัดการสอนกันมาก โดยเฉพาะรายวิชาที่พบบ่อย คือ วิชามนุษย์กับสังคม มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มนุษย์กับการเมือง มนุษย์กับเศรษฐกิจ สภาวะการณ์โลก เป็นต้น เมื่อแบ่งตามกลุ่มวิชา ตัวอย่างรายวิชาผสมเพื่อเข้าใจสังคม / สิ่งแวดล้อมด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่น วิชาไทย

ศึกษา มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มนุษย์กับอารยธรรม มนุษย์สัมพันธ์ การเมืองและการปกครอง เป็นต้น ตัวอย่างรายวิชาผสมเพื่อเข้าใจสังคม / สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เช่น วิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์กับสังคม ชีวิตและระบบนิเวศวิทยา โลกและจักรวาล เป็นต้น

2.4 รายวิชาผสมผสานทางด้านเทคโนโลยี

เป็นการผสมผสานสาระวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน เพื่อให้รู้และเข้าใจประเด็นปัญหาและ/หรือสาระทางด้านเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน เช่น วิชาวิทยาศาสตร์กับสังคม เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา ธรรมชาติวิทยา สิ่งแวดล้อมกับวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งรายวิชาในลักษณะดังกล่าวนี้จะพบในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ เช่น วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีและชีวิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

รายวิชาพิเศษอื่น ๆ

ในหลักสูตรศึกษาทั่วไปของไทยนอกจากรายวิชา 2 ลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นยังมีรายวิชาที่มีลักษณะนอกเหนือจากรายวิชาดังกล่าว เช่น รายวิชาในลักษณะปฐมนิเทศนิสิต เพื่อให้ให้นิสิตนักศึกษา รู้จักชีวิตและรู้จักมหาวิทยาลัย หรือรายวิชาที่เน้นการดูงานและฝึกงาน เช่น สำรวจชนบทไทยของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งลักษณะรายวิชาพิเศษดังกล่าวในหลักสูตรของไทยอาจจะไม่มากนักแต่ในสหรัฐอเมริกานั้นมีอยู่หลายรูปแบบดังนี้

1. วิชาอมตะวิทยา

การจัดหลักสูตรในแนวอมตะวิทยาหรือหนังสือหลัก (Great book approach) นี้มีหลักการสำคัญตามแนวคิดของฮัทชินส์ (Robert M. Hutchins อ้างถึงใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) ที่กล่าวว่า วิชาศึกษาทั่วไปควรประกอบด้วยเรื่องของโลกตะวันตก ศิลปะของการอ่าน การเขียนและการคิด รวมทั้งคณิตศาสตร์ และเรื่องเหล่านี้จะช่วยให้ให้นิสิตนักศึกษารู้จักใช้สติปัญญาในการกระทำต่างๆ เพราะเขาได้รู้ว่า มนุษย์เราได้อะไรกันมาบ้างแล้วในอดีต คนสำคัญของโลกเขาคิดกันอย่างไร

วิธีการสำคัญของแนวคิดนี้ก็คือการพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียนด้วยการให้ศึกษาหนังสือที่จัดว่ามีคุณค่าสูงอยู่ในประเภท “Great books” ประมาณ 100 เล่ม ผู้เรียนจะต้องศึกษาให้เข้าใจแล้วนำมาอภิปรายถกเถียงกันสติปัญญาาก็จะเกิดจุดมุ่งหมายในเชิงของการศึกษาทั่วไปก็จะบรรลุผล หนังสือดังกล่าวมีตั้งแต่เอเลียด และโอเดซซียของโฮเมอร์

เรื่อยมาจนถึงงานเพลโต ทอมัส อะไควนัส กาลิเลโอ เชกสเปียร์ ลอด คานท์ คาร์ล มากซ์ เป็นต้น ซึ่งหนังสือจะมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในแต่ละปี

ความพยายามที่จะจัดหลักสูตรรวมตะวิทยานี้เริ่มที่ชิคาโกในปี ค.ศ. 1936 แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ความสำเร็จไปเกิดที่เซนต์จอห์น คอลเลจ (St. John's College) ในรัฐแมริแลนด์ โดยทีมงานของชิคาโกเดิมนั่นเอง

ลักษณะรายวิชาแบบนี้มีข้อดีหลายประการ ทำให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้งานที่มีคุณค่าสูง ได้พัฒนาทักษะหลายด้าน แต่ก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะเนื้อหาไม่สนองความสนใจของคนซึ่งแตกต่างกัน และอาจารย์ผู้สอนก็ต้องทำงานหนักมากด้วย

2. วิชาสัมมนา

วิชาสัมมนา (Freshman Seminar) ในแนวคิดของวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะของวิชาสัมมนานี้เน้นที่กระบวนการมากกว่าเนื้อหาโดยเชื่อว่าการที่อาจารย์และนิสิตนักศึกษามีโอกาสพบปะสังสรรค์พูดคุยกันในเรื่องของวิชาความรู้บ่อยๆ ครั้งนั้นเป็นระบบการศึกษาที่ดีและเหมาะสมเป็นการสร้างทัศนคติให้กับผู้เรียนอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวาง ผู้เรียนได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น เป็นการฝึกทักษะในการคิดการหาเหตุผลและการอภิปรายทำความรู้จักและคุ้นเคยกับผู้อื่นในมหาวิทยาลัย

วิธีการจัดในลักษณะนี้มีอยู่หลายรูปแบบแต่หลักการเหมือนกันนั่นคือ ให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้พบปะและพูดคุยกับอาจารย์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ บางแห่งจัดอาจารย์ไว้ให้นิสิตนักศึกษาแล้วให้นิสิตนักศึกษากับอาจารย์กำหนดเวลาและอาจารย์ไว้ให้กำหนดหัวเรื่องกันเอาเอง แต่บางแห่งก็กำหนดเวลา อาจารย์ และหัวข้อไว้เลย เพราะพบว่ากว่าจะกำหนดหัวเรื่องได้ต้องใช้เวลามาก

การจัดแบบนี้ได้ผลดีในแง่ของทัศนคติและการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์และนิสิต กับทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น แต่ก็อาจจะมีข้อเสียได้ ถ้าหากอาจารย์ผู้ร่วมในโครงการนี้ไม่เข้าใจหรือไม่เห็นใจผู้เรียนก็จะเป็นการสอนแบบบรรยายคนเดียว ดังนั้นการคัดเลือกผู้สอนจึงมีความสำคัญอย่างมาก นอกจากนี้อาจมีการจัดโปรแกรมให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปะคุ้นเคยกับผู้สอนในแบบนี้ยังต้องการอาจารย์เป็นจำนวนมากอีกด้วย ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาการบริหาร และการคัดเลือกอาจารย์เข้าร่วมโครงการติดตามมาด้วย

3. วิชาที่เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวัน

วิชาที่เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวันนี้เรียกในภาษาอังกฤษว่า Functional Subject matter course เป็นวิชาที่แยกตัวออกมาจากแนวคิดของศิลปศาสตร์เดิม (Liberal arts) เพราะเห็นว่าวิชาศิลปศาสตร์หรือวิชาพื้นฐานที่เน้นสติปัญญาอย่างเดียวนั้นเหมาะแก่นักวิชาการหรือผู้คงแก่เรียนจำนวนไม่น้อย แต่ไม่ช่วยนิสิตทั่วไปจำนวนมากให้รู้จัก เข้าใจ และแก้ปัญหาชีวิตประจำวันได้เพียงพอ วิชาในกลุ่มนี้ไม่เน้นศาสตร์สาขาต่างๆ เช่น สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ แต่เน้นกิจกรรมและปัญหาในชีวิตประจำวันเป็นหลักใหญ่

ในการสร้างวิชาลักษณะนี้ที่วิทยาลัยสติเฟนส์ (Stephens College) ในโคลัมเบีย มีสจวร์ต สร้างวิชาขึ้นจากบันทึกประจำวันของสุภาพสตรี 300 คนที่บันทึกเหตุการณ์และกิจกรรมในช่วง 7 วันซึ่งรวมได้ 7,500 อย่าง แล้วรวบรวมได้ 24 กลุ่มใหญ่ และสร้างรายวิชาได้ 7 ประเภท คือ การสื่อสาร ปัญหาสังคม สุขภาพกาย สุขภาพจิต ศิลปะนิยม การบริโภค และปรัชญาในการดำรงชีวิต ส่วนสถาบันอื่นๆก็จะมีวิชาที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันเพิ่มเติมขึ้น เช่น วิชาความสัมพันธ์ในครอบครัว การพัฒนาบุคลิกภาพ การฝึกพูด เป็นต้น

วิชาประเภทนี้ได้รับความนิยมในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมากโดยเฉพาะในช่วงปี ค.ศ. 1935 – 1965 หลังจากนั้น ได้รับความนิยมอย่างสูงในวิทยาลัยชุมชน (Community College and Junior College) สำหรับปัญหาสำคัญของวิชานี้คือความลำบากในการที่จะกำหนดว่ากิจกรรมอะไร ปัญหาอะไร ควรจะนำมากำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งเป็นปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรโดยทั่วไปนั่นเอง

4. วิชาสัมพันธ์

คำว่า “สัมพันธ์” ในที่นี้ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีต่อสังคมหรือท้องถิ่นเป็นหลัก (Relevance Courses) ในประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนมากมักจะมีปัญหาที่ผู้เรียนไม่รู้จักรู้หรือขาดความเข้าใจในเรื่องราวของสังคมและท้องถิ่นของตนเอง เพราะโดยมากแล้ว เนื้อหาวิชาที่เรียนและสอนกันในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในประเทศที่กำลังพัฒนานั้น มักจะได้จากและเป็นความรู้ของประเทศอุตสาหกรรมเสียเป็นส่วนใหญ่ ยิ่งวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยแล้วเราเกือบจะเรียนตามแบบของประเทศอุตสาหกรรมทั้งสิ้น โดยเหตุนี้จึงได้มีความพยายามของนักการอุดมศึกษาในประเทศที่กำลังพัฒนาที่ต้องการจะแก้ปัญหานี้ด้วยการจัดหลักสูตรวิชาการการศึกษาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของสังคมและท้องถิ่นให้

นิสิตได้เรียนเป็นต่างหากออกไป ความรู้ในที่นี้ครอบคลุมถึงค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรมอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ไปจนถึงปัญหาในการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน

การจัดในลักษณะนี้ทำกันหลายรูปแบบที่เป็นการจัดรายวิชาปกติ ให้นิสิตนักศึกษาทุกคนลงทะเบียนเรียนก็มีมาก ที่จัดบรรยายอภิปรายพิเศษแล้วให้นิสิตทุกคนเข้าฟังก็มีมากเช่นกัน นอกจากนั้นก็ยังจัดให้ผู้เรียนได้ไปร่วมกิจกรรมและคลุกคลีกับชาวชนบทหรือชาวสลัมในเมืองเป็นต้น ในบางประเทศถือเป็นข้อบังคับในหลักสูตรไว้เลยว่า ผู้ที่จะจบการศึกษาได้นั้นจะต้องไปทำงานหรือไปร่วมกิจกรรมในชนบทเสียก่อนระยะหนึ่งเพื่อให้บัณฑิตได้มีประสบการณ์ตรงและคุ้นเคยกับปัญหาจริงแล้วจึงจะมีสิทธิรับปริญญาได้

นอกจากปัญหาสังคมแล้ว ในบางกรณียังเพิ่มแนวคิดในการปลูกฝังความสำนึกและความรับผิดชอบในทางจริยธรรมและหน้าที่พลเมืองควบคู่กันไปด้วยก็มี วิชาพวกนี้มักจัดเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดและค่านิยมทางการปกครอง เช่น วิชาการปกครองในระบบประชาธิปไตย คุณค่าของประชาธิปไตยหรืออุดมการณ์ของประเทศโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยในประเทศสังคมนิยม เป็นต้น

ลักษณะรายวิชาแต่ละแบบย่อมสนองจุดมุ่งหมายแต่ละอย่าง การเลือกลักษณะ รายวิชาแบบใดย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย การจัดและดำเนินการที่เป็นไปได้ รวมทั้งความพร้อมของผู้สอนด้วยก่อนที่จะเลือกลักษณะรายวิชาแบบใดจึงต้องพิจารณาองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน แต่ไม่ควรให้องค์ประกอบด้านอื่นๆ เช่น ด้านการจัดและดำเนินการมาามีเหตุผลสำคัญกว่าจุดมุ่งหมายไปได้ จุดมุ่งหมายควรเป็นเรื่องที่สำคัญก่อนเสมอ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 4,182 มหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยในแถบประเทศเอเชีย (สิงคโปร์ ฮองกง ญี่ปุ่น และมาเลเซีย) จำนวน 835 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 5,017 มหาวิทยาลัย (ข้อมูลจาก www.wikipedia.org)

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลในครั้งนี้ คือมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา และ มหาวิทยาลัยในแถบประเทศเอเชีย โดยมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปคือ

1. มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University)
2. มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University)

มหาวิทยาลัยในแถบเอเชียที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยประเทศต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3. มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) (NUS) ประเทศสิงคโปร์
4. มหาวิทยาลัยมาลายา (University of Malaya) ประเทศมาเลเซีย
5. มหาวิทยาลัยโตเกียว (The University of Tokyo) ประเทศญี่ปุ่น
6. มหาวิทยาลัยหลิงนาน (Lingnan University) ประเทศจีน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง (มหาวิทยาลัยที่ต้องการศึกษา)

เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกมหาวิทยาลัยชั้นนำในแต่ละประเทศที่มีระบบการจัดการศึกษาทั่วไปมานาน และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสากล เช่น มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยโตเกียว และมหาวิทยาลัยหลิงนาน และ เลือกจากการที่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติของประเทศนั้นๆ รวมถึงมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานด้านศึกษาทั่วไปโดยตรงด้วยตนเอง เช่น มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และมหาวิทยาลัยมาลายา

นอกจากนี้ในมหาวิทยาลัยดังกล่าวข้างต้นยังเป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาทั่วไปของประเทศไทย คือ ศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินลารัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ควรแก่การศึกษาวิจัยถึงระบบการจัดการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยนั้นๆอีกด้วย

1.2 การประมวลเอกสาร

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลและเอกสารจากแหล่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1.2.1 เว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยที่ต้องการศึกษา
- 1.2.2 การสัมภาษณ์บุคคลที่กำลังศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่ต้องการศึกษา
- 1.2.3 การสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ทำการศึกษาหรือเคยศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย
- 1.2.4 การติดต่อโดยตรงผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากเอกสาร และเว็บไซต์
- 1.2.5 ข้อมูลจากการศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยที่ต้องการศึกษาโดยตรงของผู้วิจัย

1.3 การประมวลผลข้อมูล

ภายหลังจากได้ข้อมูล ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลที่ได้จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง การสัมภาษณ์ และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง จากนั้นทำการเรียบเรียงวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เปรียบเทียบข้อมูลของวิธีการจัดการเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของแต่ละมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) ในการบรรยายผลการศึกษาข้อมูลที่ได้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Document research) ศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์บุคคล และจากการไปศึกษาดูงานเป็นสำคัญ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 6 มหาวิทยาลัยคือ Harvard University, Stanford University, National university of Singapore (NUS), University of Malaya (UM), Lingnan University, Tokyo University ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอผลการศึกษาและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์โครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย
- ตอนที่ 4 วิเคราะห์รูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย
- ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย
- ตอนที่ 6 ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

การศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University)

จุดมุ่งหมายทั่วไปของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

จุดมุ่งหมายทั่วไปของกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดหากกล่าวถึงในภาพรวมพบว่าการศึกษากลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปจะมุ่งเน้นให้บัณฑิตที่จบไปสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมโลกโดยนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างอิสระเสรี มีวิถีแห่งการเรียนรู้ (Ways of knowing) และมีจิตใจที่เปิดกว้างยอมรับกับความรู้ใหม่ๆ โดยจุดมุ่งหมายดังกล่าวกล่าวโดยสรุปได้ 4 ประการดังนี้

1. เพื่อเตรียมให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ไปเป็นประชากรที่ดีในสังคม
2. เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจ และมีส่วนร่วมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคม
3. เพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว และสามารถพัฒนาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นให้เป็นไปในทางที่สร้างสรรค์ได้
4. เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักจริยธรรม รู้ว่าสิ่งใดที่ควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ

สำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปมีดังนี้

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้กว้างในศาสตร์ต่างๆ มากกว่าที่จะมุ่งเน้นให้มีมีความรู้ลึกในเนื้อหาวิชาเอก
2. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และสามารถนำความรู้ที่เป็นนามธรรม หรือความรู้จากประสบการณ์หรือเหตุการณ์ในอดีตมาประยุกต์ใช้เป็นรูปธรรมในปัจจุบันหรือเมื่อนักศึกษาต้องประสบกับปัญหาได้
3. เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนัก และสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม ประสบความสำเร็จในการทำงาน และสามารถสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ๆ ได้นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน

โครงสร้างหลักสูตร และข้อกำหนดในการศึกษากลุ่มการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

สืบเนื่องจากปรัชญาของกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดคือ “นักศึกษาทุกคนที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จะต้องมีความรู้กว้างไกลในศาสตร์ต่างๆ เทียบเท่ากับศาสตร์ในสาขาวิชาเอกของตนเอง” ดังนั้นนักศึกษาฮาร์วาร์ดทุกคนจึงมีความโชคดีที่ได้มีโอกาสเรียนในวิชาที่มีความหลากหลายซึ่งมหาวิทยาลัยได้จัดเตรียมไว้ให้

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดยังได้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรสำหรับกลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปใหม่ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวมหาวิทยาลัยได้ใช้สอนมานานถึง 30 กว่าปี โดยหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรแกนกลาง (core program) สำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในเดือนกันยายน 2008 (พ.ศ.2551) หรือก่อนหน้านั้น นักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกคนจะต้องเรียนอย่างน้อย 7 กลุ่มวิชา จากทั้งหมด 11 กลุ่มรายวิชา (ยกเว้น 4 กลุ่มรายวิชา) และแต่ละกลุ่มวิชา นักศึกษาจะต้องเรียนให้ผ่านอย่างน้อย 1 รายวิชา สำหรับรายวิชาในหลักสูตรแกนกลางของกลุ่มศึกษาทั่วไปมีดังนี้

- กลุ่มวิชาที่ 1 : Foreign Cultures
- กลุ่มวิชาที่ 2 : Historical Study A
- กลุ่มวิชาที่ 3 : Historical Study B
- กลุ่มวิชาที่ 4 : Literature and Arts A
- กลุ่มวิชาที่ 5 : Literature and Arts B
- กลุ่มวิชาที่ 6 : Literature and Arts C
- กลุ่มวิชาที่ 7 : Moral Reasoning
- กลุ่มวิชาที่ 8 : Quantitative Reasoning
- กลุ่มวิชาที่ 9 : Science A
- กลุ่มวิชาที่ 10 : Science B
- กลุ่มวิชาที่ 11 : Social Analysis

และจากกลุ่มวิชาทั้งหมดข้างต้น นักศึกษาจะต้องเรียนให้ผ่านอย่างน้อย 1 วิชาจากทั้งหมดใน 7 กลุ่มรายวิชา ดังต่อไปนี้ Foreign Cultures, Historical Study ,Literature and Arts, Moral Reasoning, Quantitative Reasoning, Science และ Social Analysis

สำหรับหลักสูตรใหม่ (New program) ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ทำหายครั้งยิ่งใหญ่ในศตวรรษที่ 21 ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้เริ่มต้นร่างหลักสูตรตั้งแต่ในช่วงปีค.ศ. 2007 (พ.ศ.2550) และในเดือนกันยายน (ค.ศ.2009 หรือ พ.ศ. 2552) รายวิชาบางวิชาของหลักสูตรใหม่เริ่มมีการนำมาใช้สอนบ้างแล้ว โดยนักศึกษาที่ยังคงเรียนในหลักสูตรเก่าสามารถเทียบโอนในบางวิชามาเรียนในหลักสูตรใหม่ได้ (เฉพาะวิชาที่กำหนดให้เท่านั้น) และหลักสูตรใหม่ของการศึกษาทั่วไปจะเริ่มต้นใช้จะเริ่มต้นใช้อย่างเป็นทางการในปีค.ศ. 2013 หรือประมาณปีพ.ศ. 2556 และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดทุกคนที่เข้าศึกษาก่อนปี พ.ศ. 2556 หรือกล่าวได้ว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2555 หรือประมาณ ค.ศ. 2012 ทุกคนที่ยังคงเรียนหลักสูตรเก่าจะต้องเปลี่ยนมาเรียนในหลักสูตรใหม่ (New program) ของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปทั้งหมด

หลักสูตรใหม่ของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบไปด้วย 8 กลุ่มรายวิชา ซึ่งนักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนทั้งหมดใน 8 กลุ่มวิชา โดยแต่ละกลุ่มวิชาจะต้องเรียนอย่างน้อยหนึ่งรายวิชา หรือในกรณีเทียบโอนจากหลักสูตรเก่าต้องเคยเรียนวิชาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันกับหลักสูตรใหม่ให้ผ่าน 1 รายวิชา จึงจะถือว่าผ่านหลักสูตรของการศึกษาทั่วไป สำหรับ 8 กลุ่มวิชาดังกล่าวประกอบด้วยกลุ่มวิชาดังต่อไปนี้

กลุ่มวิชาที่ 1 Aesthetic and Interpretive Understanding

กลุ่มวิชาที่ 2 Culture and Belief

กลุ่มวิชาที่ 3 Empirical and Mathematical Reasoning

กลุ่มวิชาที่ 4 Ethical Reasoning

กลุ่มวิชาที่ 5 Science of Living Systems

กลุ่มวิชาที่ 6 Science of the Physical Universe

กลุ่มวิชาที่ 7 Societies of the World

กลุ่มวิชาที่ 8 United States in the World

ซึ่งแต่ละกลุ่มรายวิชา มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มวิชาที่ 1 Aesthetic and Interpretive Understanding

ลักษณะของกลุ่มวิชา

เนื้อหาเกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านศิลปะ สุนทรียศาสตร์ด้านต่างๆ เช่น พัฒนาการของงานศิลปะของวัฒนธรรมชาติต่างๆ การวาดภาพ การแกะสลัก สถาปัตยกรรมต่างๆ เพลง ภาพยนตร์ นาฏศิลป์ งานออกแบบตกแต่ง วรรณคดี เป็นต้น ลักษณะการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชานี้จะมีการเรียนทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ รวมถึงมีการนำนักศึกษาออกภาคสนามนอกชั้นเรียน เช่น พาไปงานนิทรรศการต่างๆ ศึกษาดูงานจากผู้ปฏิบัติงานจริงเช่น ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น

จุดมุ่งหมายของกลุ่มวิชา

เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาในกลุ่มวิชานี้แล้ว นักศึกษาต้องสามารถ

1. มีทักษะในการวิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น หรือตีความหมายเกี่ยวกับงานศิลปะต่างๆ ได้ เช่น เข้าใจในความหมายของบทกลอนที่อ่าน การใจถึงความหมายของภาพเขียน ความหมายของบทเพลง สามารถแยกแยะถึงความแตกต่างระหว่างความคิด เหตุผล และความรู้สึก บอกถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ป็นจริง และสิ่งที่ป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้
2. มีทักษะความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนในภาษาต่างๆ โครงสร้างทางภาษา และการทำงานด้านสื่อศิลปะต่างๆ
3. สามารถวิพากษ์วิจารณ์กรอบแนวคิดเกี่ยวกับงานด้านศิลปะ สุนทรียศาสตร์ ปรัชญาของศิลปะ การใช้ภาษา ทฤษฎีของภาษาและความหมายของภาษา รูปแบบการตัดสินใจทางสุนทรียศาสตร์ รวมถึงส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงค่านิยม และรูปแบบทางวัฒนธรรมที่แตกต่าง
4. ปฏิบัติได้จริง และมีความเหมาะสมโดยฝึกประสบการณ์จริงนอกชั้นเรียน เช่น การเยี่ยมชมนิทรรศการ การศึกษาดูงานจากผู้ปฏิบัติงานจริง

ตัวอย่างของรายวิชา

1. Theater, Dream, Shakespeare

วิชานี้จะศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี และบทภาพยนตร์ของเชคสเปียร์ การแปลความหมายของบทประพันธ์ องค์ประกอบของการแสดงภาพยนตร์เชคสเปียร์ เป็นต้น

ข้อกำหนดของการศึกษาในรายวิชานี้สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรเก่าคือ ต้องเคยเรียนในกลุ่มวิชา Literature and Arts A มาก่อน

2. The Art of Interpretation

ในรายวิชานี้จะสำรวจ และฝึกปฏิบัติการกระบวนการของการตีความหมายทั้งจากน้ำเสียง การมอง และการแสดงท่าทาง เทคนิคการแปลความหมายของบุคคล การแปลความหมายของบุคคลจัดเป็นศิลปะหรือการแสดง และมีวัตถุประสงค์อย่างไร บุคคลจะสามารถตีความหมายของบุคคลได้ตรงมากน้อยเพียงใด

ข้อกำหนดของการศึกษาในรายวิชานี้สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรเก่าคือ ต้องเคยเรียนในกลุ่มวิชา Literature and Arts A มาก่อน

3. Korea Indigenous

การศึกษาในรายวิชานี้จะศึกษาทั้งในเชิงทฤษฎีวิชาการ และทางศิลปะเกาหลี โดยศึกษาทั้งจากตำรา รูปภาพ และเอกลักษณ์เฉพาะทางของเกาหลีผ่านการอภิปราย การเขียน และการสร้างสรรค์งานศิลปะต่างๆ เช่น การแต่งบทประพันธ์ในรูปแบบของเกาหลี เป็นต้น โดยมีข้อแม้ว่านักศึกษาในหลักสูตรเก่าที่จะย้ายมาเรียนในรายวิชานี้จะต้องเคยผ่านรายวิชาในกลุ่ม Foreign Cultures มาก่อน

4. Poetry in America

วิชานี้จะศึกษาเกี่ยวกับบทกลอนที่ปรากฏอยู่ในอเมริกาตั้งแต่สมัยก่อนจนถึงปัจจุบัน นักศึกษาจะได้ฝึกอ่าน แต่งบทกลอน และท่องบทกลอนของอเมริกา โดยมีข้อแม้ว่านักศึกษาในหลักสูตรเก่าที่จะย้ายมาเรียนในรายวิชานี้จะต้องเคยผ่านรายวิชาในกลุ่ม Literature and Arts A มาก่อน

5. Gender and Performance

วิชานี้จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ บทบาททางเพศ และการแข่งขันระหว่างเพศ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ทั้งเพศชาย เพศหญิง และเพศที่สาม โดยมีข้อแม้ว่านักศึกษาในหลักสูตรเก่าที่จะย้ายมาเรียนในรายวิชานี้จะต้องเคยผ่านรายวิชาในกลุ่ม Literature and Arts B มาก่อน

กลุ่มวิชาที่ 2 Culture and Belief

ลักษณะของกลุ่มวิชา

เนื้อหาจะเน้นที่การพัฒนาความคิด ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับสังคม การเมือง ศาสนา เศรษฐกิจ และประวัติศาสตร์ ทั้งในกลุ่มบุคคลที่มีวัฒนธรรมเดียวกัน และต่างวัฒนธรรม บทบาทของ

วัฒนธรรม และความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อลักษณะเฉพาะของบุคคล และสังคมในปัจจุบัน เช่น ดนตรี ภาพเขียน วรรณกรรมต่างๆ รวมถึงสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และความเชื่อต่างๆ

จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของวัฒนธรรม และความเชื่อในสังคมต่างๆ
2. ให้นักศึกษาได้เข้าใจเกี่ยวกับต้นกำเนิดของภาษาในแต่ละภาษา งานศิลปะในสื่อต่างๆ วัฒนธรรมของแต่ละเผ่าพันธุ์ ประวัติศาสตร์ทางสังคม
3. ให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง เศรษฐกิจ ศาสนา และวัฒนธรรมทั้งที่เหมือน และแตกต่างกัน
4. เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจรูปแบบวัฒนธรรมประเพณี และความเชื่อของแต่ละบุคคลและชุมชน
5. เพื่อให้นักศึกษาสามารถแสดงความสัมพันธ์หรือแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาองค์ความรู้ในรายวิชา กับวัฒนธรรมที่นักศึกษาสนใจที่เกิดขึ้นในชุมชนที่นักศึกษาอาศัยอยู่ได้

ตัวอย่างของรายวิชา

1. Hindu Worlds of Art and Culture

วิชานี้ศึกษาเกี่ยวกับศิลปะและความเชื่อของชาวฮินดู เช่นพระเจ้าของชาวฮินดู ได้แก่พระวิษณุ พระศิวะ พระกฤษณะ พระเทวี ศึกษาเกี่ยวกับสถานที่ เช่น โบสถ์ และการเดินทางแสวงบุญของชาวฮินดู พิธีกรรมต่างๆที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชาวฮินดู นอกจากนี้นักศึกษาที่ลงเรียนในรายวิชานี้จะได้อ่านมหากาพย์ที่สำคัญๆ เช่น รามายณะ ภัควคีตา คีตาโควินตะ พระศิวะภูราณะ และพระเทวีมหามายา เป็นต้น

2. Reason and Faith in the West

วิชานี้ศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมของชาวตะวันตก การศึกษาในเรื่องของปรัชญา ศาสนา และคัมภีร์ไบเบิล โดยศึกษาตั้งแต่ยุคสมัยกลางจนถึงสมัยปัจจุบัน โดยมีการอ่านและศึกษาประวัติข้อมูลของบุคคลสำคัญต่างๆ เช่น Augustine, Aquinas, Galileo Descartes, Newton และ Darwin เป็นต้น

กลุ่มวิชาที่ 3 Empirical and Mathematical Reasoning

ลักษณะของกลุ่มวิชา

ดังกล่าวจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสอนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผล และการแก้ไขปัญหา เช่น หลักสถิติ หลักความน่าจะเป็น คณิตศาสตร์ ตรรกศาสตร์ และทฤษฎีการตัดสินใจ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาให้นักศึกษาสามารถประยุกต์หลักการที่เป็นนามธรรมให้แก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรมได้

จุดมุ่งหมายรายวิชา

1. เพื่อให้ศึกษานำแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการหาเหตุผลและการแก้ไขปัญหา ตัวอย่างเช่น หลักสถิติ ความน่าจะเป็น คณิตศาสตร์ ตรรกะ และทฤษฎีการตัดสินใจ มาใช้ได้
2. นักศึกษามีวิธีการหรือสามารถประยุกต์แนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆได้
3. นักศึกษาสามารถใช้หลักของเหตุและผล รวมถึงการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้

ตัวอย่างของรายวิชา

ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในกลุ่มวิชานี้ เช่น Making Sense: Language, Thought and Logic (รายวิชาเปิดใหม่), Real - Life Statistics: Your Chance for Happiness (or Misery), What are the odds? เป็นต้น

กลุ่มวิชาที่ 4 Ethical Reasoning

ลักษณะของกลุ่มวิชา

จะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหลักจริยธรรมศีลธรรม และความเชื่อทางการเมือง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับหลักจริยธรรมศีลธรรมต่างๆ เช่น คุณภาพชีวิตที่ดีคืออะไร สิทธิมนุษยชน ความยุติธรรม สิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงการได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจปัญหาทางจริยธรรมที่เป็นรูปธรรม นักศึกษาที่ศึกษาในคอร์สนี้จะได้มีการแลกเปลี่ยนค่านิยมที่แตกต่างกัน และสมมติฐานทางจริยธรรมของนักศึกษาแต่ละคน

จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. นักศึกษาสามารถใช้เหตุผลในเรื่องของหลักคุณธรรม จริยธรรม และความเชื่อทางการเมือง และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปรายเกี่ยวกับประเด็นทางหลักจริยธรรมได้

2. นักศึกษาสามารถตรวจสอบแนวคิดและทฤษฎีของหลักจริยธรรมได้ เช่น good life, obligation, rights, justice, liberty เป็นต้น
3. นักศึกษาสามารถประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีในเรื่องของเหตุผลที่เป็นรูปธรรมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ด้านการแพทย์ กฎหมาย ธุรกิจ การเมือง เป็นต้น
4. นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตอยู่ในค่านิยมที่แตกต่างจากตนเองทั้งในเรื่องของศาสนา ภาษา และ ประวัติศาสตร์ หรือ หลักจริยธรรมในชีวิตประจำวันได้

ตัวอย่างของรายวิชา

ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในกลุ่มวิชานี้ เช่น Human Right : A Philosophical Introduction, Political Justice and Political Trials, Self Serenity, and Vulnerability : East and West เป็นต้น

กลุ่มวิชาที่ 5 Science of Living Systems

ลักษณะของกลุ่มวิชา

วิชาดังกล่าวจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแนวคิด ข้อเท็จจริง ทฤษฎีของวิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวันและวิศวกรรม รวมถึงความสัมพันธ์ของปัญหา การแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ การค้นหาข้อเท็จจริง นักศึกษาจะได้เรียนรู้ ทดลองเกี่ยวกับระบบสิ่งมีชีวิตทั้งในห้องทดลอง การทดลองภาคสนาม รวมถึงการทดลองจากประสบการณ์จริง

จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. นักศึกษาเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ ข้อเท็จจริง และทฤษฎีที่สัมพันธ์กับระบบสิ่งแวดล้อม
2. นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในระบบสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติสู่การทดลองในห้องปฏิบัติการได้
3. นักศึกษาสามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ ข้อเท็จจริง ทฤษฎี และวิธีการในการแก้ปัญหาได้
4. นักศึกษาสามารถอภิปราย และแสดงถึงความสัมพันธ์ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี และหน่วยงานที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์ได้

ตัวอย่างของรายวิชา

ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในกลุ่มวิชานี้ เช่น Molecules of Life, Understanding Darwinism, Nutrition and Global Health (รายวิชาเปิดใหม่), Psychological Science (รายวิชาเปิดใหม่) เป็นต้น

กลุ่มวิชาที่ 6 Science of the Physical Universe

ลักษณะของกลุ่มวิชา

วิชาดังกล่าวจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ ข้อเท็จจริง ทฤษฎีและวิธีการศึกษาในทางวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ และวิศวกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชานี้จะทำการสำรวจ ทดลอง และหาแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ต่างๆของโลก เช่น การสำรวจเชื้อเพลิงฟอสซิล การสำรวจอวกาศ ดาวเคราะห์น้อย การเปลี่ยนแปลงของชั้นบรรยากาศ และการสื่อสารในระบบดิจิทัล นักศึกษาจะได้ใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ การค้นหาข้อเท็จจริง รวมถึงการทดลองทางธรรมชาติในศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ และการทดลองในห้องทดลองด้านวิศวกรรม การทดลองภาคสนาม และการทดลองที่สร้างขึ้นเอง

จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. นักศึกษามีความเข้าใจ แนวคิด ข้อเท็จจริง และทฤษฎีเกี่ยวกับฟิสิกส์
2. นักศึกษาเข้าใจการศึกษาปรากฏการณ์ธรรมชาติทางด้านฟิสิกส์และวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งสามารถนำไปสู่การศึกษาในห้องปฏิบัติการได้
3. นักศึกษาสามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ ข้อเท็จจริง ทฤษฎี และวิธีการในการแก้ปัญหาได้
4. นักศึกษาสามารถอภิปราย และแสดงถึงความสัมพันธ์ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี และหน่วยงานที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์ได้

ตัวอย่างของรายวิชา

รายวิชาที่เปิดสอนในกลุ่มวิชานี้ เช่น The Physics of Music and Sound, What is Life? From Quarks to Consciousness (รายวิชาเปิดใหม่), The Unity of Science: From the Big Bang to the Brontosaurus and beyond (รายวิชาเปิดใหม่), Introduction to Technology and Society (รายวิชาเปิดใหม่) เป็นต้น

กลุ่มวิชาที่ 7 Societies of the World

ลักษณะของกลุ่มวิชา

วิชาดังกล่าวจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆที่แตกต่างจากสังคมที่ตนอยู่ รวมถึงช่วยให้นักศึกษาได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อที่แตกต่างกัน พฤติกรรม

ของคนในแต่ละสังคม และรูปแบบความเป็นอยู่ของผู้คนในแต่ละสังคม กลุ่มรายวิชานี้จะมุ่งเน้นไปที่สังคมในแถบภูมิภาคที่ต่างกัน นักศึกษาจะได้พูดคุยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ วิเคราะห์รูปแบบการไหลเวียนของเงินในแต่ละเชื้อชาติ ความดี มนุษย์ ทรัพยากร ข้อมูล หรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างทางสังคม มุ่งเน้นไปที่แนวคิดและมุมมองทางประวัติศาสตร์ของแต่ละเชื้อชาติ นักศึกษาจะได้ตระหนักถึงความหลากหลาย และความแตกต่างของมนุษย์ในแต่ละสังคมที่พวกเขาได้ดำรงอยู่

จุดมุ่งหมายรายวิชา

1. นักศึกษาได้เข้าใจสังคมภายนอกที่อยู่นอกเหนือจากสังคมอเมริกา
2. นักศึกษาสามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสังคมและประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาได้
3. นักศึกษาได้ศึกษาถึงประเภทของสังคม วัฒนธรรม การเมือง กฎหมาย ภาษา หรือด้านเศรษฐกิจ ที่นักศึกษาจะต้องแข่งขันกับโลกภายนอก

ตัวอย่างของรายวิชา

รายวิชาที่เปิดสอนในกลุ่มวิชานี้ เช่น Europe Science the Second World War, Asia in the Making of the Modern World (รายวิชาเปิดใหม่), Crisis, Globalization and Economics (รายวิชาเปิดใหม่), The Political Development of Western Europe, Germany in the world, The Mainsprings of Global Power from 1600 to the Present, Global Health Challenges : Evidence based Policy, Health, Culture and Community : Case Studies in Global Health, Inequality in Society in 21st Century East Asia เป็นต้น

กลุ่มวิชาที่ 8 United States in the World

ลักษณะของกลุ่มวิชา

รายวิชาดังกล่าวจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสังคม การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ องค์กร พฤติกรรมของบุคคล ประวัติศาสตร์ของชาวอเมริกา กลุ่มรายวิชานี้จะช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายของชนชาติที่อยู่ในอเมริกา มีการอภิปรายพูดคุยถึงทัศนคติ ค่านิยมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนกลุ่มต่างๆที่อาศัยอยู่ภายในประเทศอเมริกา และระหว่างประเทศอเมริกากับประเทศอื่นๆในโลก กลุ่มรายวิชานี้จะช่วยเตรียมให้นักศึกษามีความเป็นประชากรของชนชาติอเมริกาที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชนชาติตนเองและเข้าใจความแตกต่างของชนชาติอื่นๆ

จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. นักศึกษาเข้าใจสังคมการเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม และระบบเศรษฐกิจของอเมริกาโดยสามารถวิเคราะห์ได้ทั้งในประวัติศาสตร์และปัจจุบัน
2. นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสังคมอื่นๆ และความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายในประเทศสหรัฐอเมริกาได้
3. นักศึกษาเข้าใจสังคมการเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม การเมือง และระบบเศรษฐกิจของอเมริกาเมื่อต้องเทียบกับในนานาประเทศได้

ตัวอย่างของรายวิชา

ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในกลุ่มวิชานี้ เช่น American Food: A Global History (รายวิชาเปิดใหม่), The American Family, Reinventing Boston: The Changing American City, American Encounters: Art, Contact, and Conflict, 1560 – 1860, American Health Care Policy, American Food : A Global History, The American Family, Art and Thought of the Cold War, Reinventing Boston: The Changing American City เป็นต้น

กลุ่มรายวิชาที่เปิดสอนในปัจจุบันของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

(ค.ศ. 2009 – 2010)

กลุ่มรายวิชาที่เปิดสอนในปัจจุบันของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ปัจจุบัน (สิงหาคม, 2009) มีจำนวนทั้งสิ้น 81 กลุ่มรายวิชา¹ โดยในแต่ละกลุ่มรายวิชาจะประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มนั้นๆ อีกหลายวิชา (กลุ่มรายวิชาดังกล่าวใช้สอนในช่วงปีค.ศ. 2009 - 2010) ซึ่งแต่ละกลุ่มรายวิชา มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดสามารถเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือแม้กระทั่งการยกเลิกกลุ่มรายวิชาได้ตลอดเวลา กลุ่มรายวิชาที่เปิดสอนในปัจจุบันได้แก่ Introductory Notes, General Education, Graduate Seminars in General Education, Applied Mathematics, Biostatistics, Global Health, Government, Health Policy, Near Eastern Languages and Civilizations, Neurobiology, Oceanography และ Women, Gender, and Sexuality เป็นต้น

¹ ดูรายละเอียดเพิ่มเติมจาก <http://www.registrar.fas.harvard.edu/fasro/course/>

จากข้อมูลทั้งหมดในข้างต้นเป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2552 ถึง 30 กันยายน 2552 โดยจะมุ่งศึกษาในหลักสูตรใหม่ (new program) ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งจะเริ่มต้นใช้อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2556 และหลักสูตรปัจจุบันที่กำลังใช้อยู่เท่านั้น

การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University)

จุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป

การศึกษาทั่วไปเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีความรู้กว้างในสาขาวิชาอื่นๆทั้งในด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ กายภาพ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และเทคโนโลยี
2. เพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในสังคม

ขณะที่เนื้อหาวิชาเอกจะมุ่งเน้นให้รู้ลึกในศาสตร์เฉพาะด้าน แต่ศาสตร์ด้านการศึกษาทั่วไปจะมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้กว้างทั้งในเรื่องของสังคม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสติปัญญาเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับโลกในยุคปัจจุบัน เป้าหมายของการศึกษาทั่วไปไม่ใช่เพียงแค่ได้รู้เพียงแค่ว่าในศาสตร์ของตนเองเท่านั้นแต่จะต้องรู้กว้างในศาสตร์อื่นๆด้วย ซึ่งวิชาเอกและวิชาศึกษาทั่วไปนักศึกษาจะได้เรียนรู้ผ่านรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก

สำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบในส่วนของการศึกษาทั่วไปใน Stanford University คือ University Registrar ซึ่งหากนักศึกษามีข้อสงสัยในการลงทะเบียนเรียนให้ติดต่อโดยตรงที่ Undergraduate Advising and Research โดยนักศึกษาจะต้องลงเรียนวิชาในกลุ่มของการศึกษาทั่วไปให้ครบตามจำนวนก่อนจบการศึกษาอย่างน้อย 6 เดือน

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี (Structured Liberal Education Program : SLE) ของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University)

คำว่าการศึกษาในระดับปริญญาตรีของ Stanford University นั้นจะใช้คำว่า Liberal Education ซึ่ง Stanford University ได้แสดงให้เห็นว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีนั้นเป็นการศึกษาที่ทำให้นักศึกษามีความรู้กว้างและตระหนักถึงความรู้เฉพาะทางในวิชาชีพของตน มีความรู้ลึก รู้จริงในศาสตร์ต่างๆอย่างน้อย 1 หรือ 2 ศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อเตรียมให้นักศึกษาที่จบไปเป็นบัณฑิตได้มีการเรียนรู้ต่อเนื่อง

ตลอดชีวิต รวมทั้งสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาในหน้าที่การงานและในชีวิตประจำวันของตนเองได้

ดังนั้นเพื่อตอบสนองต่อแนวคิดดังกล่าวข้างต้น Stanford University จึงจัดให้ในทุกคณะ ทุกภาควิชา มีความสมดุลระหว่างวิชาเอกของตนเอง และวิชาที่อยู่นอกเหนือจากวิชาเอก โดยมหาวิทยาลัยใช้คำว่า “Depth of Knowledge” แทนความหมายถึง รายวิชาเอก (major) ของนักศึกษา และใช้คำว่า “Breadth of Knowledge” แทนความหมายถึง วิชาที่อยู่นอกเหนือจากวิชาเอกของตนเอง ซึ่งนักศึกษาที่จะจบหลักสูตรปริญญาตรีที่ Stanford จะต้องเรียนอย่างน้อย 180 หน่วยกิต โดยจะมีรายละเอียดกลุ่มวิชาต่างๆดังนี้

1. Writing and Rhetoric Requirement

วัตถุประสงค์คือ ต้องการให้บัณฑิตทุกคนที่จบจากมหาวิทยาลัยมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้คำ (word) ที่เป็นสื่อกลางทางความคิดได้ และเมื่อคิด (think) ก็สามารถสื่อสารออกมาในรูปแบบของการเขียน (writing) และคำพูด (speech) ได้เป็นอย่างดี

2. The Language Requirement

วัตถุประสงค์ คือ บัณฑิตทุกคนที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะต้องมีความสามารถทางด้านภาษาอื่นๆที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาต่างประเทศจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้บัณฑิตเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติอื่นๆในโลกนี้ และสามารถเข้าถึงคนในประเทศอื่นๆที่สื่อสารโดยใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษได้ ตัวอย่างภาษาที่กำหนดเช่น ภาษาจีน ภาษาอิตาลี ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน ภาษาเกาหลี ภาษาละติน ภาษาฮิบรู และภาษาสเปน เป็นต้น

3. The General Education Requirement

วัตถุประสงค์คือ เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ในศาสตร์อื่นๆที่นอกเหนือจากศาสตร์ในวิชาชีพของตนเอง และบัณฑิตสามารถแสดงแนวคิด วิธีแห่งการเรียนรู้ (ways of knowing) ที่มีความแตกต่างกันได้

4. The Requirement of Major

วัตถุประสงค์คือ เพื่อให้บัณฑิตได้รู้จัก รู้จริงในศาสตร์ที่ตนสนใจและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้

นอกเหนือจากกลุ่มวิชาข้างต้นแล้ว นักศึกษา还必须เรียนวิชาเลือกเสรี (Elective course) ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้เองตามความสนใจอย่างอิสระเสรีในรายวิชาใด ๆก็ได้

โครงสร้างกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป

นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปเป็นจำนวน 30 หน่วยกิต ซึ่งโครงสร้างกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปจะแบ่งเป็นกลุ่มวิชาต่างๆ ดังนี้

1. Introduction to the Humanities

2. Disciplinary Breadth

3. Education for Citizenship

3.1 Ethical Reasoning

3.2 The Global Community

3.3 American Cultures

3.4 Gender Studies

ซึ่งแต่ละกลุ่มวิชามีรายละเอียด และข้อกำหนดในการลงทะเบียนเรียนดังนี้

กลุ่มวิชา Introduction to the Humanities

เนื้อหาในกลุ่มวิชาดังกล่าวจะพูดถึงด้านมนุษยศาสตร์ การศึกษาเกี่ยวกับศาสตร์ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เช่น ความคิดของมนุษย์ ทศนคติ ความเชื่อ ความคิดสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม รายวิชาในกลุ่มนี้จะเปิดสอนตามฤดูกาลของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงระยะเวลา (ยกเว้นภาคฤดูร้อน) คือ ฤดูใบไม้ร่วง (Autumn) ฤดูหนาว (winter) และ ฤดูใบไม้ผลิ (spring) ซึ่งเนื้อหาวิชาจะเริ่มต้นจากฤดูใบไม้ร่วงตามลำดับ กลุ่มวิชานี้มีรายละเอียดในการเปิดสอนดังนี้

IHUM – 1 (formerly GER: 1a) : first – quarter course หรือ ในฤดูใบไม้ร่วง

เนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้จะพูดถึงศาสตร์ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในยุคกรีกโบราณ อีสราเอล และอินเดีย รวมถึงการอ่านวรรณกรรมคลาสสิก แนวคิดทางศาสนาและปรัชญา

IHUM – 2 (formerly GER: 1b) : second – quarter course

เนื้อหาวิชาในกลุ่มนี้จะพูดถึงศาสตร์ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์โดยเริ่มต้นศึกษาจากวัฒนธรรมและวรรณกรรมคลาสสิกในยุคฟื้นฟูศิลปปะ (Renaissance) ยุคปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์ ยุคบุกเบิกอาณานิคม และยุคทุนนิยม เนื้อหาที่ศึกษาได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง

IHUM – 3 (formerly GER: 1c) : third – quarter course

เนื้อหารายวิชาในกลุ่มนี้จะพูดถึงศาสตร์ด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับโลกยุคปัจจุบัน (modern world) ทั้งในเรื่องของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

โดยทั้งสามกลุ่มวิชาย่อยข้างต้นนี้นักศึกษาจะต้องลงเรียนอย่างน้อย 1 รายวิชา หรือ 3 หน่วยกิต ในแต่ละช่วงระยะเวลา คือ ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว และฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งรวมจำนวนทั้งสิ้น 3 รายวิชา หรือ 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชา Disciplinary Breadth

เนื้อหาในกลุ่มวิชานี้จะสอนให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาด้านวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มนุษยศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ และสังคมศาสตร์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

DB – EngrAppsi (formerly GER: 2b) : Engineering and Applied Sciences

DB – Hum (formerly GER: 3a) : Humanities

DB – Math (formerly GER: 2c) : Mathematics

DB – NatSci (formerly GER: 2a) : Natural Sciences

DB – SocSci (formerly GER: 3b) : Social Sciences

นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชานี้จะต้องเลือกเรียนอย่างน้อย 1 วิชาในแต่ละกลุ่มวิชาจากทั้งหมด 5 กลุ่มรายวิชาข้างต้น รวมจำนวนวิชาทั้งหมดในกลุ่มนี้ที่ต้องลงเรียนคืออย่างน้อย 5 รายวิชา หรือ 15 หน่วยกิต

กลุ่มวิชา Education for Citizenship

กลุ่มวิชานี้จะกล่าวถึงทักษะและความรู้ที่จำเป็นสำหรับประชากรที่ควรต้องรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในชาติของตน และการมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมในโลกศตวรรษที่ 21 กลุ่มวิชานี้จะแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชาย่อยดังนี้

Ethical Reasoning : EC – EthicReas (GER: 4d)

The Global Community : EC – GlobalCom (formerly GER: 4a)

American Cultures : EC – AmerCul (formerly GER: 4b)

Gender Studies : EC – Gender (formerly GER: 4c)

นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มรายวิชานี้จะต้องเลือกเรียนอย่างน้อย 2 รายวิชา หรืออย่างน้อย 6 หน่วยกิต จาก 4 กลุ่มวิชาที่มีความแตกต่างกัน ซึ่ง 4 กลุ่มวิชาย่อยดังกล่าวข้างต้นมีรายละเอียดดังนี้

Ethical Reasoning

กลุ่มวิชานี้จะให้นักศึกษาได้รู้จักความหลากหลาย ความซับซ้อนของกฎเกณฑ์ของการตัดสินใจ การตัดสินใจปัญหาที่เกิดจากแนวคิดและทัศนคติที่แตกต่างกันของบุคคล

The Global Community

รายวิชาดังกล่าวได้พูดถึงปัญหาของสังคมโลก โดยมีการเปรียบเทียบสังคมเดิวนอกเหนือจากสหรัฐอเมริกาในเชิงลึกในเรื่องต่างๆ เช่น ประวัติศาสตร์ ระบบเศรษฐกิจโลก เทคโนโลยีการขนส่ง การอพยพของบุคคล การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สุขภาพ การบุกรุกและการสงวนสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ศิลธรรม วัฒนธรรม และรูปแบบการตัดสินใจในเรื่องต่างๆระดับสากล

American Cultures

รายวิชาในกลุ่มนี้จะพูดถึงประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนาที่มีความหลากหลายในหลายวัฒนธรรมและสังคมของสหรัฐอเมริกา การศึกษา การทำงาน สุขภาพ ความเท่าเทียมกันในกฎหมายและสังคม การตัดสินใจต่างๆและอิสรภาพที่เกิดขึ้นภายในและระหว่างสังคมอเมริกา

Gender Studies

รายวิชาในกลุ่มนี้จะพูดถึงแนวคิดของเพศ บทบาท ความสัมพันธ์ และเอกลักษณ์ทางเพศ ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ความเปลี่ยนแปลงทางเพศที่เกิดขึ้น โดยเป็นการศึกษาตั้งแต่ประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน

สำหรับตัวอย่างรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดผู้วิจัยแสดงไว้ในภาคผนวก

การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ National University of Singapore

การศึกษาทั่วไปคืออะไร

การศึกษาทั่วไปของ NUS มีแนวคิดคือ เป็นการให้การศึกษากับบุคคล (Educated person) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การศึกษาทั่วไปเป็นการให้ความรู้นอกเหนือจากรายวิชาเอกของแต่ละบุคคลแล้ว การศึกษาทั่วไปยังคาดหวังให้บัณฑิตที่จบมีความรู้ที่กว้าง มีความสามารถ อุปนิสัย และทัศนคติที่เทียบเท่าได้กับบัณฑิตที่มีคุณภาพการศึกษาในระดับสูง

หลักสูตรของการศึกษาทั่วไปมีความแตกต่างจากหลักสูตรอื่นๆ อยู่ใน 2 ประการด้วยกันคือ เป็นหลักสูตรที่นักศึกษาเมื่อเรียนแล้วจะต้องมีความรู้ ความสามารถที่กว้างไกลในศาสตร์อื่นๆ นอกเหนือจากศาสตร์ที่เป็นวิชาชีพของตนเอง เป็นหลักสูตรที่ทำให้บุคคลมีคุณภาพ และมีสติปัญญาอยู่ในระดับสูงรวมถึงสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวันหรือทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานในอนาคตได้

ศึกษาทั่วไปของ NUS มีความเชื่อว่าบุคคลที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีไม่ว่าจะอาชีพหมอ นักประวัติศาสตร์ วิศวกร หรือแม้กระทั่งนักกฎหมาย นอกจากจะต้องมีความเชี่ยวชาญในความรู้เฉพาะทางในสาขาวิชาชีพของตนเองแล้ว บุคคลยังต้องมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง อยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ รอบตัว สามารถโต้แย้งในเรื่องต่างๆ ไปกับบุคคลอื่นได้ มีความสามารถในทักษะด้านวิชาการ สามารถอ่านข้อมูลในด้านต่างๆ เช่น The Economist, Scientific American, The Times Literary Supplement ได้ด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้ง สามารถอภิปราย วิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ กับบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ รวมทั้งสามารถประเมินค่าข่าวต่างๆ ที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ได้

หลักสูตรของการศึกษาทั่วไป (GEMs) มี 2 หลักสูตรคือ

1. General Knowledge Modules ซึ่งจะเป็นหลักสูตรที่เน้นความรู้กว้างไกลในด้านต่างๆ
2. Modes of Inquiry Modules เป็นหลักสูตรที่จะเน้นให้บุคคลมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ได้

ซึ่งหลักสูตรทั้ง 2 หลักสูตรข้างต้นจะช่วยให้บุคคลมีความรู้กว้างสามารถพูดคุยวิเคราะห์แนวคิดที่เหมือนและแตกต่างกับบุคคลอื่นได้รวมถึงมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาใหม่ๆ ที่ไม่เคยเจอมาก่อนได้ รวมถึงมีความคิดอย่างสร้างสรรค์สร้างในการแก้ไขปัญหาต่าง

ส่วนประกอบของการเรียนรู้ที่สำคัญตามแนวคิดของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปคือ

1. ความรู้คือข้อมูล ซึ่งข้อมูลในที่นี้นอกจากความรู้ทางเนื้อหาวิชาการแล้วยังหมายถึงความรู้ที่เกิดขึ้นตลอดทั้งชีวิตของบุคคล
2. ความรู้คือความเข้าใจ เป็นความสามารถที่บุคคลจะเชื่อมโยงความรู้ที่หลากหลายให้เป็นหนึ่งเดียวกัน และสามารถวิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์ได้ เช่น รูปแบบของการเกิดพายุฝนจะประกอบไปด้วยการมีกลุ่มเมฆดำ ฝน พายุร้อน พายุแลบ แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในเรื่องของโมเลกุลได้ว่า การเกิดกลุ่มเมฆดำและฝนจะเกิดจากกระบวนการระเหยและแข็งตัวเป็นน้ำฝน และการทำงานของเทอร์โมมิเตอร์ การเกิดพายุแลบพายุร้อนเป็นแนวคิดในเรื่องของประจุไฟฟ้า การเดินทางของแสง และการนำไฟฟ้าของสารกึ่งตัวนำ เป็นต้น
3. ความรู้คือความเข้าใจที่ลึกซึ้งที่สามารถตีวิเคราะห์ได้ เป็นความสามารถในการประเมินค่า การหาเหตุผลมากล่าวอ้าง หรือสนับสนุนความรู้ที่มีได้ เช่น อะไรคือหลักฐานที่ทำให้เชื่อว่าแกนโลกเอียง หรือความสามารถทางภาษาของมนุษย์สามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้หรือไม่ เป็นต้น
4. ความคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์เป็นการใช้ความรู้ที่มีอยู่
5. หลักสูตร Modes of inquiry เป็นการให้ความสำคัญกับรูปแบบของปัญหาหรือข้อคำถามเพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหา ตอบปัญหา วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีอยู่ การตีความหมาย/วิเคราะห์/อธิบายรูปแบบของข้อมูลได้ การลงข้อสรุป การประเมินค่า ประเมินความเป็นไปได้ของปัญหา การตัดสินใจปัญหา เป็นต้น
6. การพัฒนาความเชื่อมโยงกันของหลักสูตร Modes of inquiry เช่น การนำศาสตร์ของการทดลองทางจิตวิทยาและฟิสิกส์เข้าไว้ด้วยกัน การหาข้อโต้แย้งจากหลักฐานที่เป็นที่ยอมรับในวิชาคณิตศาสตร์และปรัชญา ความเหมือนกันระหว่างศาสตร์ในเรื่องที่เป็นอดีตเช่นด้านประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการทางชีววิทยา นิติวิทยาศาสตร์ โบราณคดี และทฤษฎีบิกแบง เป็นต้น
7. การคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์ในหลักสูตร Modes of inquiry จะพัฒนาได้มากขึ้นหากได้รับประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้นๆ

ซึ่งในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของ NUS อาจจะมีไม่ครบในทุกข้อข้างต้นขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่เลือกเรียน แต่ก็ยังเป็นจุดมุ่งหมายเบื้องต้นของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของ NUS

โครงสร้างหลักสูตรศึกษาทั่วไปของ NUS

แบ่งเป็น 2 หลักสูตร (Module Types) คือ

1. หลักสูตรความรู้ทั่วไป (General Knowledge Module) (GK)

General Knowledge (GK) หลักสูตรความรู้ทั่วไปจะมุ่งเน้นไปที่ความเชี่ยวชาญ (familiarity) ในเรื่องของข้อมูลและความรู้ที่จำเป็นต่อการใช้ในชีวิตประจำวันในโลกยุคปัจจุบัน และสามารถประเมินค่า (appreciation) ความคิดความเข้าใจในเรื่องของกายภาพ ชีวภาพ จิตใจ สังคม และศิลปะได้ นอกจากนี้ในหลักสูตรยังมุ่งเน้นให้สามารถเชื่อมโยงความรู้ทั้งในรายวิชาและนอกเหนือหารายวิชาได้ สามารถใช้ความคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ความรู้ที่มีในสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้

2. Modes of Inquiry (MI)

หลักสูตรในกลุ่มวิชาของ Modes of Inquiry นี้จะมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาความรู้ (knowledge content) ในด้านของวิศวกรรม คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ชีววิทยา จิตวิทยา และประวัติศาสตร์ โดยเน้นไปที่ลักษณะของความคิดแบบวิศวกร นักฟิสิกส์ นักชีววิทยา นักจิตวิทยา และนักประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ในกลุ่มวิชานี้ผู้เรียนยังต้องเรียนรู้ว่าจะต้องคิดอย่างไร (how to think) ให้สามารถคิดให้ได้เหมือนกันกับวิศวกร นักฟิสิกส์ นักชีววิทยา นักจิตวิทยา และนักประวัติศาสตร์

ในกลุ่มวิชานี้จะเป็นการเน้นในเนื้อหาความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้นของเนื้อหาวิชาการ นักศึกษาจะได้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และพัฒนาความคิดวิเคราะห์ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่านักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชานี้แล้วจะทำให้มีลักษณะการเรียนรู้ที่สำคัญดังนี้

1. นักศึกษาสามารถเข้าใจ วิเคราะห์ได้ถึงหลักฐานที่สนับสนุนหรือข้อโต้แย้งที่จะปฏิเสธแนวคิดที่สำคัญๆของสาขาวิชานั้นๆได้
2. นักศึกษาสามารถประเมินความเหมือนและความแตกต่าง วิเคราะห์และประเมินค่าความรู้ในเนื้อหาวิชาการนั้นๆได้
3. ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งและจุดอ่อนของคำถามหรือปัญหาที่เกิดขึ้น
4. นักศึกษามีความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
5. นักศึกษามีบุคลิกลักษณะอยากรู้ พร้อมทั้งจะตั้งคำถามกับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นผลที่เกิดจากความเข้าใจและการฝึกฝนในการเรียนหลักสูตร Modes of Inquiry

หลักสูตร โครงสร้าง และข้อกำหนด : ข้อมูลสำคัญสำหรับนักศึกษา

ส่วนที่ 1: ข้อกำหนดของหลักสูตรศึกษาทั่วไป (GEM)

หลักสูตรของกลุ่มวิชาในศึกษาทั่วไปจะประกอบไปด้วย 2 กลุ่มวิชาคือ

1. วิชากลุ่ม A (Subject group A) : เป็นกลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

หมายเหตุ : รหัสวิชาในกลุ่มเรียนนี้ตัวเลขในหน่วยที่ 2 จะเป็นเลข 5 เช่น GEK 1509

2. วิชากลุ่ม B (Subject group B) : เป็นกลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities and Social Sciences)

หมายเหตุ : รหัสวิชาในกลุ่มเรียนนี้ตัวเลขในหน่วยที่ 2 จะเป็นเลข 0 เช่น GEK 1009 และในรายวิชาที่เป็นได้ทั้งในวิชาของกลุ่ม A และกลุ่มวิชา B (cross - listed) ตัวเลขในหน่วยที่ 2 จะเป็นเลข 9 เช่น GEK 19xx

สำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2001 – 2002 ถึง 2008 – 2009 (ยกเว้นนักศึกษาในคณะกฎหมาย แพทยศาสตร์ ทันตแพทย์ และ หลักสูตร University Scholars Programme) นักศึกษาจะต้องเรียนทั้ง 2 หลักสูตรของ GEMs หรือ 8 หน่วยกิตในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียน
ก่อนปีค.ศ. 2007 - 2008

Requirements	Bachelor's Degree Programme	Bachelor with Honors Degree Programme
University Level		
i. General Education	8 MCs	8 MCs
ii. Singapore Studies	4 MCs	4 MCs
Breadth*	8 MCs	16 MCs
Total	20 MCs	28 MCs

หมายเหตุ : Breadth* หมายถึง การเลือกเรียนหลักสูตรที่อยู่นอกเหนือจากวิชาเอกที่สังกัดในคณะของตนเอง (Outside the student's Faculty) ได้อย่างอิสระ

สำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียนหลังปี ค.ศ. 2007 – 2008 จะมีข้อกำหนดโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามคณะที่เรียนดังนี้

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ (Faculties of Engineering) คณะวิทยาศาสตร์ (Faculties of Science) และ School of Computing นักศึกษาจะต้องเรียนอย่างน้อย 4 หน่วยกิต (MCs) จาก 8 หน่วยกิต (MCs) จากวิชาในกลุ่ม B (Subject group B)
2. คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Faculty of Art and Social Science) และ คณะบริหารธุรกิจ (Business Administration) นักศึกษาจะต้องเรียนอย่างน้อย 4 หน่วยกิต (MCs) จาก 8 หน่วยกิต (MCs) จากวิชาในกลุ่ม A (Subject group A)
3. School of Design and Environment นักศึกษาที่เรียนในคณะดังกล่าวจะต้องเรียน 4 หน่วยกิต (MCs) ในหลักสูตรของศึกษาทั่วไป (GEMs) จากวิชาในกลุ่ม A (Subject group A) และ 4 หน่วยกิต (MCs) จากวิชาในกลุ่ม B (Subject group B)

หมายเหตุ ในหลักสูตรของศึกษาทั่วไป (GEMs) นักศึกษาจะต้องเรียน 4 หน่วยกิต แต่ในภาคเรียนพิเศษ (Special Term) ซึ่งจะมีระยะเวลาประมาณ 6 สัปดาห์ จะแบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา โดย Part 1 ตรงกับช่วงเวลาพฤษภาคม ถึง มิถุนายน (May to June) และ Part 2 ตรงกับช่วงเวลามิถุนายน ถึง กรกฎาคม (June to July) จะต้องเรียนในหลักสูตรศึกษาทั่วไป (GEMs) 2 หน่วยกิต

ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงได้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา ค.ศ. 2007- 2008

Requirements	Bachelor's Degree Programme	Bachelor with Honors Degree Programme
University Level		
i. General Education	8 MCs	8 MCs
ii. Singapore Studies	4 MCs	4 MCs
Breadth	8 MCs	8 MCs
Total	20 MCs	20 MCs

ส่วนที่ 2: ข้อมูลสำหรับการเรียนหลักสูตรศึกษาทั่วไป (General Education Modules : GEMs)

ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ สำหรับการลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรทั่วไปมีดังนี้

1. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนด้วยตนเองอย่างระมัดระวังและสิ่งสำคัญคือต้องลงทะเบียนเรียนให้ตรงตามกำหนดกับคณะที่นักศึกษาเรียนตามที่อธิบายไว้ข้างต้น
2. สำหรับนักศึกษาที่จะลงทะเบียนเรียนในกลุ่ม Breadth จะมีข้อกำหนดคือ
 - 2.1 นักศึกษาจะต้องเรียนในวิชาของกลุ่มศึกษาทั่วไปที่สังกัดอยู่ในคณะหรือโรงเรียนอื่นๆ (Faculty/School) ที่อยู่นอกเหนือจากวิชาในคณะหรือโรงเรียนของตนเอง

2.2 นักศึกษาจะต้องไม่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรที่เป็นได้ทั้งวิชาของกลุ่ม A และ กลุ่ม B (not cross - listed) ในกลุ่มศึกษาทั่วไปอื่นๆที่สังกัดคณะหรือโรงเรียนของตน

2.3 สำหรับนักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ (FASS student) วิชาที่เรียนในศึกษาทั่วไปจะต้องไม่ใช่วิชาที่อยู่ในหลักสูตรของ CELC (Centre for English Language Communication)

ตัวอย่างรายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไป (GEMs)

Group A – Science & Technology (Information & Knowledge, IKC)

รายวิชาในกลุ่มนี้จะเป็นรายวิชาสำหรับนักศึกษาในคณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจเท่านั้น

GEK1502 Food Security and Safety

(สังกัดอยู่ใน Department of Biological Sciences)

ในกลุ่มรายวิชานี้กล่าวถึงการขาดสารอาหารของประชากรจำนวนมากในโลก ที่เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1996 ซึ่งรวมจำนวนประชากรแล้วหลายร้อยล้านคนในประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศอุตสาหกรรม ความไม่เพียงพอต่ออาหารกับปริมาณคนที่อยู่ในชนบทห่างไกล ราคาอาหารที่แพงมากขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการที่วัฒนธรรมการกินอาหารมีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ความไม่ปลอดภัยจากอาหารที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันเช่น โรคอ้วน ไข้หวัดใหญ่ที่ติดเชื้อไวรัส เป็นต้น นักศึกษาจะได้เรียนเกี่ยวกับสาเหตุ และสภาพปัจจุบันของอาหารที่ไม่ปลอดภัย ความจำเป็นของอาหารที่ปลอดภัย ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาหารทั่วโลก และผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีชีวภาพที่มีผลต่อความปลอดภัยของอาหาร

GEK2506 Drugs and Society (สังกัดอยู่ใน Department of Pharmacy)

จุดมุ่งหมายของวิชานี้คือ เพื่อศึกษารูปแบบการใช้ยาในแต่ละวัฒนธรรมและสังคมทั้งในอดีตและปัจจุบัน การใช้ยาในปัจจุบัน การค้นพบตัวยาใหม่ๆที่ส่งผลกระทบต่อสังคม เช่น ยาที่เกี่ยวข้องกับการคุมกำเนิด (Contraceptives) ยาปฏิชีวนะ (antibiotics) วัคซีน ยาที่ต่อต้านอาการทางจิต เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้จะรู้เกี่ยวกับลักษณะของยา การใช้ยาที่มีความสัมพันธ์กับสังคมของสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา

Group A – Science & Technology (Knowledge & Modes of Inquiry, KMI)

GEM2502 Modes of Invention

(สังกัดอยู่ใน Department of Electric & Computer Engineering)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานี้คือเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงสิ่งประดิษฐ์ และการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้วิธีการศึกษาทดลองและศึกษาจากประวัติศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชานี้จะเรียนในห้องเรียนประมาณ 8 สัปดาห์เพื่อเรียนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพลังงานไฟฟ้า (Electricity) และพลังงานแม่เหล็ก (magnetism) เช่น การค้นพบพลังงานไฟฟ้า และพลังงานแม่เหล็ก พลังงานไฟฟ้าและพลังงานแม่เหล็กที่อยู่ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา เป็นต้น และเมื่อครบ 8 สัปดาห์แล้ว นักศึกษาจะต้องไปทำการทดลองเป็นกรณีศึกษา (case study) ที่บ้านของตนเอง โดยเลือกระหว่างพลังงานไฟฟ้า และพลังงานแม่เหล็ก และนำเสนอในรูปแบบ poster paper ซึ่งในรายวิชานี้ นักศึกษาจะได้ฝึกกระบวนการคิด และการประดิษฐ์สิ่งต่างๆทางวิทยาศาสตร์ด้วยตนเอง

GEM2507 Physical Questions in Everyday Life

(สังกัดอยู่ใน Department of Physics)

จุดมุ่งหมายของรายวิชานี้คือเพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความน่าอัศจรรย์ และน่าสนใจในธรรมชาติ และแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ต่างๆทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน รายวิชานี้มุ่งตอบคำถามที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักศึกษา และปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ตัวอย่างหัวข้อที่อภิปรายเช่น แสงอาทิตย์คืออะไร ทำไมเสียงดนตรีจึงมีความประสานเข้ากันได้ดี ทำไมเราถึงได้กลิ่นน้ำหอม ทำไมเหล็กจึงมีความแข็งและแก้วจึงแตกได้ง่าย แสงมีลักษณะเป็นคลื่นหรืออนุภาค เป็นต้น นักศึกษาที่เรียนในรายวิชานี้จะต้องเคยเรียนในวิชา GCE “O” ในวิชาฟิสิกส์มาก่อน

Group B – Humanities & Social Sciences (Information & Knowledge, IKC)

GEK1028 China in The Twenty-first-Century

(สังกัดอยู่ใน Department of Business Polity)

จุดมุ่งหมายของรายวิชานี้คือ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในลักษณะธรรมชาติของคนจีน ผลกระทบจากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในโลกของประเทศจีน โอกาสและความเป็นไปได้ของนักลงทุน รวมถึงโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ ซึ่งในรายวิชานี้ นักศึกษาจะได้เรียนรู้ในเรื่องต่างๆของชาวจีนดังนี้

- ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- การเมืองการปกครอง และกฎหมาย
- ระบบเศรษฐกิจจีน และระบบเศรษฐกิจโลก
- ผลกระทบของการเป็นสมาชิก WTO ของชาวจีนสำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติ
- ระบบการขนส่งในประเทศจีน
- MNCs ในประเทศจีน
- การขยายตัวของประชาชนชาวจีนในทั่วโลก

GEK2022 Samurai, Geisha, Yakuza as Self or Other

(สังกัดอยู่ใน Department of Japanese Studies)

รายวิชานี้จะเป็นการศึกษาถึงวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คุณลักษณะของคนญี่ปุ่นผ่านเรื่องเล่าและการนำเสนอในรูปแบบของชาวญี่ปุ่น นักศึกษาจะได้เรียนรู้ และศึกษาเกี่ยวกับสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียง เช่น ซามูไร(samurai) เกอิชา (geisha) หรือ ยาคุซ่า (yakuza) ผ่านวรรณกรรม งานศิลปะ งานเขียนทางวิชาการ วัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงของญี่ปุ่น และลักษณะทางสังคมของญี่ปุ่น ซึ่งนักศึกษาจะได้รับความรู้จากการตั้งคำถาม และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รวมทั้งจากผู้อื่น

Group B – Humanities & Social Sciences (Knowledge & Modes of Inquiry, KMI)

GEM1004 Reason and Persuasion (สังกัดอยู่ใน Department of Philosophy)

จุดเน้นของรายวิชานี้จะมุ่งไปที่นักปราชญ์สองคนคือ พลาโต (Plato) และเดสการ์ต (Descartes) จะอภิปรายในสองประเด็นคือเรื่องของวิทยาศาสตร์และจริยธรรม ประเด็นย่อยคือเรื่องของเหตุผลและการโน้มน้าว ชักจูง เช่นการอภิปรายเรื่อง การโฆษณาชวนเชื่อในเรื่องที่ผิดศีลธรรมเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่ อภิปรายในเรื่องของเหตุผลต่างๆของบุคคลที่กระทำว่าเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิดอย่างไร เป็นต้น

GEM1008 Evaluating Academic Arguments

(สังกัดอยู่ใน Centre for English Language and Literature)

รายวิชานี้จะเน้นให้นักศึกษาเกิดแนวคิดพื้นฐานในเรื่องของหลักตรรกะ (logic) เพื่อให้ นักศึกษาสามารถประยุกต์แนวคิดและข้อคิดเห็นในรูปแบบของการเขียนทางวิชาการ ซึ่งนักศึกษาจะต้องสามารถประเมินงานเขียนเชิงคิดวิเคราะห์ และหลักตรรกะได้ รวมถึงสามารถอ่านงานเขียนทั้งทางสังคมศาสตร์ ไปจนถึงศาสตร์ด้านวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ได้

การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหลิงหนาน (Lingnan University)

จุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป

มี 5 ประการดังนี้

1. เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกพัฒนาความสามารถทางด้านสติปัญญาและจินตนาการได้อย่างอิสระเสรี
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักรู้ถึงคุณค่าในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของตนเองได้เทียบเท่ากับขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของผู้อื่น
3. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงวิถีชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆซึ่งจะมีผลต่อกันและกันทั้งโลกที่ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
4. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความเข้าใจในความรับผิดชอบของบุคคลในการใช้สิทธิตามระบบประชาธิปไตยรวมทั้งปฏิบัติตามสิทธิต่างๆที่ตนมีได้อย่างถูกต้อง
5. เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาได้พัฒนาคุณลักษณะทางด้านสติปัญญาและสนับสนุนให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความยุติธรรมเทียบเท่ากับคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตวิญญาณ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไป

มี 3 ประการดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถคิดได้อย่างมีเหตุมีผลและสามารถประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้
2. เพื่อสนับสนุนให้บัณฑิตมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีความห่วงใยต่อบุคคลอื่นในสังคมโลก
3. เพื่อปลูกฝังให้บัณฑิตมีความสนใจและชื่นชอบในวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากสังคมของตน

โครงสร้างหลักสูตรศึกษาทั่วไป (General Education Program)

รายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปจะสังกัดอยู่ใน General Education and Core Curriculum Office ซึ่งรายวิชาศึกษาทั่วไปเป็นกลุ่มวิชาที่นักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยจะต้องเรียน โดยกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปจะเป็นศาสตร์ด้านศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

นักศึกษาได้พัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

สำหรับวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปจะเป็นวิชาที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี (Bachelor's degree) โดยศึกษาทั่วไปเริ่มมีโครงสร้างหลักสูตรที่ชัดเจนในปี ค.ศ. 1995 และได้มีการปรับหลักสูตรใหม่อีกครั้งในเดือนมีนาคม 1998

หลักสูตรศึกษาทั่วไป (General Education Program) ของ Lingnan university จะประกอบไปด้วย 55 รายวิชา และกลุ่มรายวิชาต่างจะแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มวิชาดังนี้

กลุ่มวิชา A (A Category) : Rational Thinking

ลักษณะวิชาที่สังกัดอยู่ในกลุ่มวิชา A จะมุ่งพื้นฐานด้านเหตุผล และการโต้แย้ง (argument) มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีของธรรมชาติและการหาความรู้ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการใช้หลักตรรกะ (logic) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในกลุ่มวิชา B และ กลุ่มวิชา C ต่อไป

กลุ่มวิชา B (B Category) : Values in Society

ลักษณะวิชาที่สังกัดอยู่ในกลุ่มวิชา B จะมุ่งเน้นในเรื่องของสังคม กฎหมาย วัฒนธรรมสุนทรียศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

กลุ่มวิชา C (C Category) : Cultures and Ideas

ลักษณะวิชาที่สังกัดอยู่ในกลุ่มวิชา C จะเป็นรายวิชาที่เน้นวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกวัฒนธรรมของตนเอง

กลุ่มวิชา D (D Category) : Science

ลักษณะวิชาที่สังกัดอยู่ในกลุ่มวิชา D จะเป็นรายวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ และสิ่งต่างๆที่มีอิทธิพลกับแนวคิดและชีวิตในยุคปัจจุบัน เช่น รูปแบบของสิ่งก่อสร้าง ที่ดิน แนวคิดทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นต้น

โดยทั้ง 4 กลุ่มวิชาดังกล่าวข้างต้นจะเป็นการศึกษาในเรื่องของบุคคล สังคม และวัฒนธรรมในการพัฒนานักศึกษาให้มีความเข้าใจในสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบในตนเอง สำหรับรายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปมีรายละเอียดแสดงในภาคผนวก

ข้อกำหนดในการจบการศึกษา

นักศึกษาในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษานิยม (ยกเว้นนักศึกษาในวิชาเอกภาษาอังกฤษ ศึกษาศาสตร์ และ ปรัชญา) จะต้องลงเรียนวิชาศึกษาทั่วไปใน 3 ภาคการศึกษาโดยจะต้องลงเรียนวิชา

ในกลุ่ม A ทั้งสามภาคการศึกษา และนักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนอีก 2 วิชาในกลุ่มวิชา B, C และ D เพื่อให้รวมแล้วครบ 9 หน่วยกิต (ภาคฤดูร้อนไม่นำมาคิดหน่วยกิต) รวมจำนวนหน่วยกิตในศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาต้องเรียนเป็นจำนวนทั้งสิ้น 27 หน่วยกิต

ตัวอย่างการลงทะเบียนวิชาศึกษาทั่วไป เช่น วิชากลุ่ม ABC ABD และ ACD เป็นต้น

รายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. ฝึกให้นักศึกษาคิดอย่างมีเหตุมีผลในชีวิตประจำวัน สอนให้นักศึกษามีวิธีการคิดที่มีเหตุผล
2. สามารถวิเคราะห์ข้อโต้แย้งต่าง ๆ ด้วยหลักเหตุและผล สามารถตั้งสมมติฐานของความรู้หรือมีหลักพื้นฐานทั่วไปทางด้านวิทยาศาสตร์
3. พัฒนาทักษะด้านสังคม จริยธรรม และสุนทรียศาสตร์ มีพื้นฐานที่ดีที่ใช้ในการตัดสินใจ เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดีเท่ากับการตัดสินใจในเรื่องของมนุษย์สัมพันธ์ รายวิชาในกลุ่มนี้จะสอนให้นักศึกษามีเหตุผลทางด้านจริยธรรม สามารถติดต่อพูดคุยกับบุคคลที่มีทัศนคติและค่านิยมที่แตกต่างจากตนได้
4. สอนให้นักศึกษาตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรม เข้าใจถึงความเป็นมาของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีต่าง ๆ ในฮ่องกง จีน และชาวตะวันตก
5. มุ่งเน้นความสนใจทางด้านวิทยาศาสตร์ สามารถนำพื้นฐานการคิดแบบนักวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในสังคมชีวิตประจำวัน

คำแนะนำสำหรับการยอมรับรายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไป

1. รายวิชานั้นต้องผ่าน Director of General Education and Core Curriculum หรือ คณะกรรมการของ General Education and Core Curriculum
2. มุ่งเน้นความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมอื่น ๆ ในกลุ่มศึกษาทั่วไป ไม่เฉพาะแต่ในวิชากลุ่ม C (C category) เท่านั้น
3. จุดมุ่งหมายของรายวิชาในศึกษาทั่วไปจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่รายวิชานั้นกำหนด
4. รายวิชาในศึกษาทั่วไปจะต้องไม่ใช่วิชาที่อยู่ในสาขาที่นักศึกษาเรียน
5. รายวิชาในกลุ่มอื่น ๆ ต้องไม่ทับซ้อนกันกับรายวิชาของศึกษาทั่วไป
6. รายวิชาของศึกษาทั่วไปสามารถพัฒนาความรู้และสติปัญญาให้กับนักศึกษาได้ไม่แตกต่างจากวิชาเอกของนักศึกษา
7. ไม่ควรรอจนนาทีสุดท้ายก่อนจบการศึกษาจึงลงทะเบียนเรียนวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไป

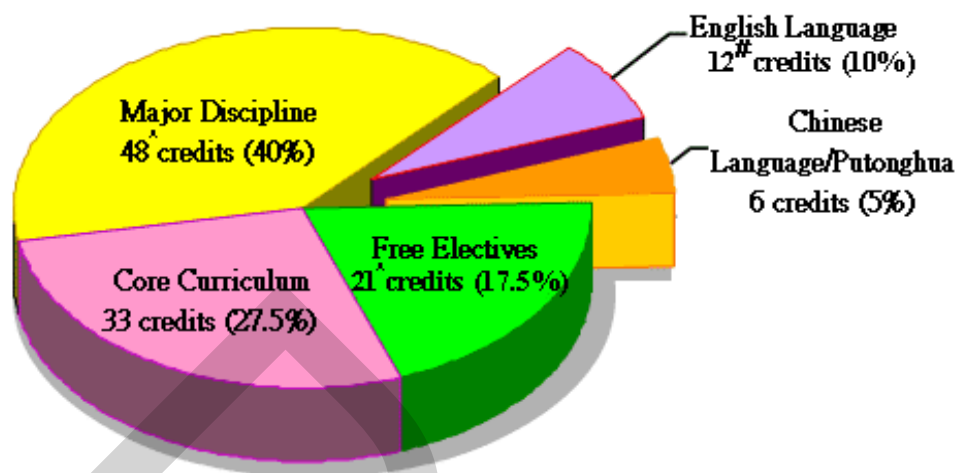
โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยหลิงหนาน (Lingnan University)

นักศึกษาที่เข้าเรียนระดับปริญญาตรีในคณะบริหารธุรกิจ (Bachelor of Business Administration)(เกียรตินิยม) คณะสังคมศาสตร์ (Bachelor of Social Science)(เกียรตินิยม) และ คณะศิลปศาสตร์ (Bachelor of Arts)(เกียรตินิยม) ในสาขาภาษาจีน (Chinese), ภาษาอังกฤษ (Contemporary English Studies), สาขาวัฒนธรรม (Cultural Studies) สาขาประวัติศาสตร์ (History) สาขาปรัชญา (Philosophy) สาขาล่ามและการแปล (Translation) จะต้องเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีซึ่งมีจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด 120 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้ (ข้อมูลล่าสุด เดือนพฤษภาคม 2009)

ตารางที่ 3 แสดงโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยหลิงหนาน

รายละเอียดโครงสร้างหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต
วิชาบังคับแกน (Core Curriculum)	33
วิชาเอก (Major Discipline)	48
วิชาภาษาอังกฤษ (English Language)	12
วิชาภาษาจีน (Chinese Language / Putonghua)	6
วิชาเลือกเสรี (Free Electives)	21
รวม	120

ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ข้อกำหนดพื้นฐานในการเรียนระดับปริญญาตรี

นักศึกษาที่จะเรียนในระดับปริญญาตรีทุกคนจะต้องเลือกเรียนใน 4 กลุ่มวิชาพื้นฐาน และ 1 วิชาเลือกเสรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิชาบังคับ 4 กลุ่มวิชา คือ ภาษาจีน (Chinese Language) ภาษาอังกฤษ (English Language) คณิตศาสตร์ (Mathematics) เลือกเรียนเสรี (Liberal Studies)
1 รายวิชาเลือกเสรีในสาขาอนุปริญญาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศฮ่องกง

โครงสร้างของหลักสูตรวิชาบังคับแกน

โครงสร้างหลักสูตรวิชาบังคับแกนจะประกอบไปด้วยวิชาบังคับทั่วไป (common core) และ 5 กลุ่มวิชา (clusters) ซึ่งนักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนทุกรายวิชาในกลุ่มวิชาบังคับทั่วไป (common core) และเลือกเรียนอย่างน้อย 1 รายวิชาในแต่ละ 5 กลุ่มรายวิชา (clusters) ซึ่งกลุ่มวิชาบังคับทั่วไปและแต่ละกลุ่มวิชาที่มีรายละเอียดดังนี้

หลักสูตรกลุ่มวิชาบังคับทั่วไป

จะประกอบด้วย 4 รายวิชาดังนี้

1. วิชา Logic and Critical Thinking
2. วิชา The Making of Hong Kong
3. วิชา Understanding Morality
4. วิชา World History and Civilizations

นักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกคนต้องเรียนจนครบทุกวิชาจึงจะจบหลักสูตร โดยทั้ง 4 รายวิชาดังกล่าวจะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา วัฒนธรรม จริยธรรม และการคิดแก้ปัญหาทางจริยธรรม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและอารยธรรมของฮ่องกงเพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาให้มีความเป็นผู้นำในอนาคต มีความสามารถในการตัดสินใจ ห่วงใยผู้อื่น และที่สำคัญที่สุดคือมีความพร้อมที่จะรองรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้

กลุ่มวิชา (Clusters)

ประกอบด้วยรายละเอียดกลุ่มวิชาดังนี้

กลุ่มวิชาที่ 1 Creativity and Innovation

กลุ่มวิชาที่ 2 Humanities and the Arts

กลุ่มวิชาที่ 3 Management and Society

กลุ่มวิชาที่ 4 Science, Technology and Society

กลุ่มวิชาที่ 5 Values, Cultures and Sciences

นักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกคนจะต้องเรียนอย่างน้อยกลุ่มวิชาละ 1 วิชา รวมแล้ว 7 รายวิชา จึงจะจบตามหลักสูตร

การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตเกียว (Tokyo University)

การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยโตเกียวเริ่มก่อตั้งขึ้นเป็น วิทยาลัยการศึกษาทั่วไป (The College of General Education หรือ Kyoyo Gakubu) ขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 1949 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งในช่วงปีค.ศ. 1949 ระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัยประเทศญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลด้านศึกษาทั่วไปจากในประเทศอื่นๆ จึงทำให้มหาวิทยาลัยได้ก่อตั้งหน่วยงานต่างๆ ขึ้น มีการจัดระบบแบ่งจำนวนชั้นปีในการศึกษาจากทั้งหมด 4 ปี โดยในชั้นปี 1 และ ปี 2 จะเรียกนักศึกษาว่า Junior division และจะเรียกนักศึกษาชั้นปี 3 และ ปี 4 ว่า Senior division จากนั้นจึงจะจัดเป็น The Graduate School ซึ่งระบบการจัดแบ่งนักศึกษาแบบนี้เป็นแนวคิดของคณบดีของวิทยาลัยคนแรก (the first Dean of College) ที่ชื่อ Tadao Yanaihara ซึ่งมีแนวคิดในการเรียนรู้ของนักศึกษาว่า “ส่งเสริมการสำรวจ ค้นคว้าความจริงอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยการไม่ติดกับความรู้อย่างรอบตัว”

ปัจจุบันศึกษาทั่วไปจะอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ The Komaba Campus ซึ่งแต่เดิมสังกัด

อยู่ใน University's College of General Education ต่อมาในปีค.ศ. 1935 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น The College of Arts and Sciences ในขณะที่ Senior division จะเริ่มก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1951 โดยเริ่มต้นจาก Department of Liberal Arts (Kyoyo Gakka) โดยใช้ความรู้เชิงสหวิทยาการ (interdisciplinary) มีวัตถุประสงค์คือเพื่อให้แนวความรู้ทางวิชาการที่มีลักษณะวิชาชีพเฉพาะทาง ดังนั้น Senior division (นักศึกษาชั้นปี 3 และปี 4) จึงเป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่วิชาชีพในอนาคต ซึ่งงานวิจัยเล่มนี้จะกล่าวถึงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของศึกษาทั่วไป ดังนั้นจึงเป็นการศึกษาเฉพาะหลักสูตรของ Junior Division เท่านั้น

หลักสูตรใน Comaba Campus

จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกคือ ชั้นปีการศึกษาของนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. Junior Division
2. Senior Division (specialized course education) จะประกอบไปด้วย 6 ภาควิชา 22 วิชาเอก
3. The Graduate School of Arts and Sciences

ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเฉพาะ Junior Division เท่านั้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ การศึกษารูปแบบและลักษณะการจัดการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

Junior Division

วิทยาลัยศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (The College of Arts and Sciences) จะประกอบไปด้วย Junior Division และ Senior Division โดยนักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกคนในมหาวิทยาลัยโตเกียวที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 จะเรียกว่า Junior Division และนักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนที่วิทยาลัยศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (The College of Arts and Sciences) ที่ The Comaba Campus นักศึกษาจะต้องเรียนใน 6 กลุ่มวิชาเพื่อที่จะเป็นความรู้พื้นฐานที่จะนำไปสู่การเรียนในระดับ Senior division ในคณะต่างๆเหล่านี้

Junior Division	Senior Division
Human Science I	Faculty of Law
Human Sciences II	Faculty of Economics
Human Sciences III	Faculties of Letters and Education
Natural Sciences I	Faculties of Engineering, Science, and Pharmaceutical Sciences
Natural Sciences II	Faculties of Agriculture, Science, Pharmaceutical Sciences, and Medicine
Natural Sciences III	Faculty of Medicine (School of Medicine)

ทั้งนี้เมื่อนักศึกษาเรียนจบภาคการศึกษาที่สามแล้ว นักศึกษาจะต้องตัดสินใจเลือกเรียนตามความต้องการของตนเองระหว่างสายวิชาชีพหรือสาขาวิชาในคณะ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะย้ายไปเรียนในสังกัดคณะใดคณะหนึ่งข้างต้นโดยจะย้ายไปเรียนที่ Hongo Campus และนักศึกษาที่ยังคงเหลืออยู่ที่ Komaba course จะย้ายไปเรียนในระดับ senior division ซึ่งนักศึกษาที่มาเรียนในระดับนี้จะต้องผ่านการเรียนใน 6 กลุ่มวิชาดังกล่าวข้างต้น

นักศึกษาจะเริ่มต้นเรียนหลักสูตร Junior division ในภาคการศึกษาที่ 3 (ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1) และในภาคการศึกษาที่ 4 (ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2) นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาใน Junior division และวิชาเฉพาะด้านที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนในแต่ละคณะหรือภาควิชาในระดับ Senior division อีกด้วย สำหรับหลักสูตรใน Junior division ที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนประกอบไปด้วย 3 กลุ่มวิชาดังนี้

1. Foundation course
2. Integrative Courses
3. Topical Courses

1. Foundation Courses

จะเป็นกลุ่มวิชาพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนใน senior division โดยประกอบด้วยวิชาต่างๆดังนี้

Foreign Languages, Information Processing, Physical Education, Humanities, Social Sciences, Introductory Methodology, Mathematical Sciences, Material Sciences, Life Sciences, Human Sciences, Introductory Seminars, Introductory Experiments

2. Integrative Courses

ประกอบด้วยกลุ่มวิชาดังต่อไปนี้

Group A: Ideas and Arts

Group B: International and Area Studies

Group C: Society and Institutions

Group D: Man and Environment

Group E: Matter and Life

Group F: Mathematical and Information Sciences

3. Topical Courses

ประกอบไปด้วย 2 วิชา คือ Thematic Lectures และ Seminars

(หมายเหตุ : เมื่อมีการสืบค้นคำอธิบายรายวิชาจากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยโตเกียว พบว่าภาษา ที่ใช้เป็นภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยจึงไม่สามารถลงรายละเอียดคำอธิบายรายวิชา และลักษณะของรายวิชาดังกล่าวได้)

การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยมาลายา (University of Malaya)

หลักสูตรสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีเมื่อเรียนจนครบหลักสูตรจะมีหน่วยกิตอยู่ระหว่าง 100 – 120 หน่วยกิต ซึ่งในแต่ละคณะจะเรียนไม่เท่ากันทั้งจำนวนหน่วยกิต และจำนวนปีที่เรียนในระดับปริญญาตรี เช่น คณะศึกษาศาสตร์ คณะบริหารและบัญชี คณะวิศวกรรมศาสตร์ Academy of Islamic Studies เรียน 4 ปี ในขณะที่ Faculty of Built Environment, คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์, Faculty of Language and Linguistics เรียน 3 ปี เป็นต้น

คณะต่างๆในมหาวิทยาลัยจะจัดแบ่งตามศาสตร์ได้ 2 ศาสตร์ คือ

1. ศิลปศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คณะที่จัดอยู่ในศาสตร์ด้านนี้ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และการบริหาร คณะบริหารและการบัญชี คณะกฎหมาย คณะศึกษาศาสตร์ Academy of Islamic Studies, Cultural Centre และ Faculty of Language and Linguistics

2. วิทยาศาสตร์

Faculty of Computer Science & Information Technology, Sport Science, Faculty of Science, Faculty of Engineering, Faculty of Dentistry และ Faculty of Built Environment

จากการไปศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยมาลายา (University of Malaya) และศึกษาค้นคว้าจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องพบว่าโครงสร้างหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมาลายา (University of Malaya) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมาลายา

Curriculum of Bachelor Degree	
องค์ประกอบของหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต
University courses	15 - 20
Core Course Program (Compulsory courses + core courses + elective courses)	ขึ้นอยู่กับคณะเป็นสำคัญ
Non – core courses	ขึ้นอยู่กับคณะเป็นสำคัญ
รวมทั้งหลักสูตร	100 - 120

ตารางที่ 5 แสดงตัวอย่างโครงสร้างรายวิชาของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (Bachelor in Science) คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมัลลาลา

Bachelor of Science in Geology	
องค์ประกอบของหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต
University courses	15
Core Course Program (Compulsory courses + core courses + elective courses)	83
Non – core courses	10
รวมทั้งหลักสูตร	108

ตารางที่ 6 แสดงตัวอย่างโครงสร้างรายวิชาของหลักสูตร Bachelor of Science and Technology Studies ของมหาวิทยาลัยมัลลาลา

Bachelor of Science and Technology Studies	
องค์ประกอบของหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต
University course	15
Core Course Program (Compulsory courses + elective courses)	67
Non – core course	26
รวมทั้งหลักสูตร	108

จากตารางที่ 4 – 6 ได้แสดงตัวอย่างหลักสูตรระดับปริญญาตรีในคณะต่างๆของมหาวิทยาลัยมัลลาลาซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ชื่อเรียกหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมัลลาลา จะไม่ใช่คำว่า General Education เหมือนของไทยหรือมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard university) แต่จะใช้คำว่า University Course โครงสร้างหลักสูตรจำนวนหน่วยกิตจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับคณะที่นักศึกษาสังกัด แต่จะอยู่ระหว่าง 100 – 120 หน่วยกิตจนจบหลักสูตร

สำหรับหน่วยกิตของศึกษาทั่วไป จากการศึกษของผู้ศึกษาพบว่าเมื่อเทียบกับหลักสูตรทั้งหมด จะเป็นหน่วยกิตประมาณ 15 หน่วยกิต แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคณะที่นักศึกษาสังกัดซึ่งจะสามารถเพิ่มมากขึ้นกว่านี้ได้ โดยสรุปแล้วจะอยู่ที่ประมาณ 15 – 20% ของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด ตามแต่ละหลักสูตรในคณะ (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์คุณ Raja Sothi A/P Raja Sapai ตำแหน่ง Principle Assistant Register ในการศึกษาดูงาน ณ University of Malaya ในวันที่ 24 มีนาคม 2553) ซึ่งหมายความว่าจำนวนหน่วยกิตของศึกษาทั่วไปจะอยู่ที่ระหว่าง 15 – 20 หน่วยกิต (วิชาในศึกษาทั่วไปมีจำนวน 9 รายวิชา) จากจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด 100 – 120 หน่วยกิตจนจบหลักสูตร

การจัดหลักสูตรของศึกษาทั่วไปจะเน้นผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น (Learning outcomes) ตามเกณฑ์ของ The Malaysian Quality Frameworks (MQF) ที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนใน 5 รายวิชา จากรายวิชาบังคับดังต่อไปนี้

1. Islamic Education and Ethnic Values (สำหรับนักศึกษาพื้นเมือง)
2. Introduction to Malaysia (สำหรับนักศึกษาต่างชาติ หรือ International students)
3. Information Skills
4. English Communication
5. Basic Entrepreneurial Skills

นอกจากนี้จากการศึกษาดูงานยังพบว่ามหาวิทยาลัยจะให้ความสำคัญกับหลักสูตรร่วม (Co-curriculum) ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรที่เน้นด้านต่างๆ อีกหลายวิชาซึ่งจะจัดอยู่ในกลุ่มวิชาดังนี้

1. Sport-based courses
2. Cultural-based courses
3. Activity-based courses

ตัวอย่างการจัดรายวิชาในศึกษาทั่วไป (University course) ของมหาวิทยาลัยมาลายา

รายวิชาในศึกษาทั่วไปประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้

1. GXEX 1401 Information Skills	จำนวน 1 หน่วยกิต
2. GXEX 1410 Islamic & Asian Civilization	จำนวน 2 หน่วยกิต
3. GXEX 1411 Ethnic Relations	จำนวน 2 หน่วยกิต
4. Co – Curricular Course	จำนวน 2 หน่วยกิต
5. Elective course จากวิชาในสังกัดคณะ/วิชาเอก	จำนวน 6 หน่วยกิต

6. Elective course จากคณะอื่นๆ

จำนวน 5 หน่วยกิต

ทั้งนี้จากการศึกษาค้นคว้าและการไปศึกษาดูงานด้วยตนเอง ณ มหาวิทยาลัยมาลายาทำให้พบว่าการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยมาลายา นั้นจะสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ของกระทรวงศึกษาธิการของประเทศมาเลเซีย (Malaysian Qualification Framework) ดังนั้นลักษณะการจัดรายวิชาของศึกษาทั่วไปจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. Knowledge
2. Practical Skill
3. Social Skill and Responsibility
4. Values, Attitudes and Professionalism
5. Communication, Leadership and Team Skills
6. Problem solving and Scientific Skill
7. Information management and Life long learning Skill
8. Managerial and entrepreneurial skills

ตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาในส่วนของจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยขอเสนอในรูปแบบของตารางเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละมหาวิทยาลัยดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
1.เพื่อเตรียมให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปเป็นประชากรที่ดีในสังคม 2.เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจ และมีส่วนร่วมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคม 3.เพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว	1.เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้กว้างในสาขาวิชาอื่น ๆ ทั้งใน ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ประยุกต์และเทคโนโลยี 2.เพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในสังคม	1.เป็นหลักสูตรที่นักศึกษาเมื่อเรียนแล้วจะต้องมีความรู้ ความสามารถที่กว้างไกลในศาสตร์อื่นๆ นอกเหนือจากศาสตร์ที่เป็นวิชาชีพของตนเอง 2.เป็นหลักสูตรที่ทำให้บุคคลมีคุณภาพ และมีสติปัญญาอยู่ในระดับสูง รวมถึงสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน หรือ ทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานใน	1. เพื่อสนับสนุน ให้นักศึกษาได้ฝึกพัฒนาความสามารถทางด้านสติปัญญาและจินตนาการได้อย่างอิสระเสรี 2. เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าในขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของตนเอง ได้ เทียบ เท่า กับ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของผู้อื่น 3.เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงวิถีชีวิตใน	ส่งเสริมการสำรวจค้นคว้าความจริงอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยการไม่อคติ กับความรู้ต่างๆรอบตัว	จุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไปคือเพื่อตอบสนองต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ทั้ง 8 คุณลักษณะดังนี้ 1.Knowledge 2.Practical Skill 3.Social Skill and Responsibility 4.Values, Attitudes and Professionalism 5.Communication, Leadership and Team Skills 6.Problem solving and

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
และสามารถพัฒนาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นให้เป็นไปในทางที่สร้างสรรค์ได้ 4. เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักจริยธรรม รู้ว่าสิ่งใดที่ควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ		อนาคตได้ (ต่อ)	สังคมยุคปัจจุบัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆซึ่งจะมีผลต่อกันและกันทั้งโลกที่ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 4. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความเข้าใจในความรับผิดชอบของบุคคลในการใช้สิทธิตามระบบประชาธิปไตย รวมทั้งปฏิบัติตามสิทธิต่างๆที่ตนมีได้อย่างถูกต้อง		Scientific Skill 7. Information management and Life long learning Skill 8. Managerial and entrepreneurial skills

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
			5. เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาได้พัฒนาคุณลักษณะทางด้านสติปัญญาและสนับสนุนให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความยุติธรรมเทียบเท่ากับคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตวิญญาณ		

นอกจากจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียดังจะมีรายละเอียดตามที่แสดงในตารางที่ 7 ข้างต้นแล้วมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) และมหาวิทยาลัยหลิงนาน (Lingnan University) ยังมีจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับการเรียนการสอนในศึกษาทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

จุดมุ่งหมายเฉพาะของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปของ Harvard University

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้กว้างในศาสตร์ต่าง ๆ มากกว่าที่จะมุ่งเน้นให้มีมีความรู้ลึกในเนื้อหาวิชาเอก
2. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และสามารถนำความรู้ที่เป็นนามธรรม หรือความรู้จากประสบการณ์หรือเหตุการณ์ในอดีตมาประยุกต์ใช้เป็นรูปธรรมในปัจจุบันหรือเมื่อนักศึกษาต้องประสบกับปัญหาได้
3. เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนัก และสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม ประสบความสำเร็จในการทำงาน และสามารถสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ๆ ได้นอกจากการเรียนในชั้นเรียน

จุดมุ่งหมายเฉพาะของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปของ Lingnan University

มี 3 ประการดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถคิดได้อย่างมีเหตุมีผลและสามารถประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้
2. เพื่อสนับสนุนให้บัณฑิตมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีความห่วงใยต่อบุคคลอื่นในสังคมโลก
3. เพื่อปลูกฝังให้บัณฑิตมีความสนใจและชื่นชอบในวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากสังคมของตน

จากการศึกษาวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียจะพบว่าในทุกมหาวิทยาลัยนั้นจะมีจุดเน้นที่คล้ายคลึงกันคือมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้กว้างไกลในศาสตร์แต่ละด้านนอกเหนือจากศาสตร์ในวิชาชีพตนเอง รวมถึงสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม ดำรงตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้

ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยสังเกตว่าในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยหลิงนาน และมหาวิทยาลัยมาลายาจะมีจุดเน้นของวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆคือเป็นมหาวิทยาลัยที่กล่าวถึงเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไป แต่มหาวิทยาลัยหลิงนานจะพูดถึงเรื่องคุณลักษณะของความยุติธรรมและจิตวิญญาณนอกเหนือจากเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมด้วย รวมถึงการเห็นคุณค่าในเรื่องของศิลปวัฒนธรรมของตนเองและสังคมอื่นๆ ซึ่งหากเทียบกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thailand Qualification Framework) พ.ศ. 2552 ของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) แล้วจะพบว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ใน 4 คุณลักษณะจากทั้งหมด 5 คุณลักษณะคือ

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม
2. ด้านความรู้
3. ด้านทักษะทางปัญญา
4. ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

สำหรับคุณลักษณะที่ 5 คือ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้วิจัยพบว่ยังไม่มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยใดกล่าวตรงกับคุณลักษณะด้านนี้ ยกเว้นมหาวิทยาลัยมาลายาที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆตรงที่มีการจัดรายวิชาในศึกษาทั่วไปโดยคำนึงถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของมาเลเซีย (Malaysia Qualification Framework) เป็นสำคัญซึ่งมีความใกล้เคียงกับของประเทศไทยที่ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศึกษาทั่วไปต้องมีความสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

นอกจากนี้หากพิจารณาถึงแนวคิดของจุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไปในปัจจุบัน สามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทใหญ่ๆ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) ดังนี้คือ จุดมุ่งหมายในเชิงความรู้กว้าง จุดมุ่งหมายในเชิงความเข้าใจ จุดมุ่งหมายในเชิงประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จุดมุ่งหมายในเชิงวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจุดมุ่งหมายในเชิงทักษะ จากการศึกษาพบว่าแต่ละมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องในแต่ละประเด็นดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงจุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย เมื่อจำแนกจุดมุ่งหมายเป็นประเภทต่าง ๆ

จุดมุ่งหมาย มหาวิทยาลัย	เชิงความรู้ กว้าง	เชิงความ เข้าใจ	เชิงประโยชน์ ใน ชีวิตประจำวัน	เชิง วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม	เชิงทักษะ
Harvard University	✓	✓	✓	✓	✓
Stanford University	✓	✓	✓	-	✓
National University of Singapore	✓	✓	✓	-	✓
Lingnan University	✓	✓	✓	✓	✓
Tokyo University	✓	✓	✓	-	✓
University of Malaya	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 8 จะพบว่าจุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไปแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีครบใน 4 ประเภทคือ จุดมุ่งหมายในเชิงความรู้กว้าง จุดมุ่งหมายในเชิงความเข้าใจ จุดมุ่งหมายในเชิงประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และจุดมุ่งหมายในเชิงทักษะ ยกเว้นมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยหลิงน่าน และมหาวิทยาลัยมาลายาที่จะมีจุดมุ่งหมายของศึกษาทั่วไปครบทั้ง 5 ประเภท โดยมีจุดมุ่งหมายในเชิงวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นในการศึกษาทั่วไปด้วย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์โครงสร้างและหลักสูตรของรายวิชาการศึกษาทั่วไปของประเทศ สหรัฐอเมริกา และประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาในส่วนของโครงสร้างและหลักสูตรศึกษาทั่วไปของประเทศ
สหรัฐอเมริกาและประเทศไทย ผู้วิจัยขอนำเสนอในรูปแบบของตารางเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึง
ความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละมหาวิทยาลัยดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงถึงชื่อเรียกโครงสร้างและหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
General Education Program	General Education Requirement (GER)	General Education Modules (GEM)	General Education Program	Integrative Course	University Course

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าในแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีชื่อเรียกโครงสร้างและหลักสูตรของศึกษาทั่วไปทั้งที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน โดย Harvard University จะเรียกหลักสูตรศึกษาทั่วไปเหมือนกันกับ Lingnan University คือ General Education Program ใกล้เคียงกันกับ Stanford University ที่เรียกหลักสูตรศึกษาทั่วไปว่า General Education Modules ในขณะที่มหาวิทยาลัยในแถบเอเชียยกเว้น Lingnan University จะมีชื่อเรียกหลักสูตรศึกษาทั่วไปที่แตกต่างกัน โดย National University of Singapore จะเรียกหลักสูตรศึกษาทั่วไปว่า General Education Modules Tokyo University เรียกหลักสูตรศึกษาทั่วไปว่า Integrative Course และ University of Malaya จะเรียกหลักสูตรศึกษาทั่วไปว่า University Course โดยในแต่ละหลักสูตรของแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีความเหมือนและความแตกต่างกันในรายละเอียดของศึกษาทั่วไป ดังแสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงถึงโครงสร้างและหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
ประกอบด้วย 1. กลุ่มวิชาเฉพาะ (The concentration curriculum) 1. กลุ่มวิชาเลือก (The Elective curriculum) 2. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป (The General Education)	ประกอบด้วย 1. Writing and Rhetoric Requirement 2. The Language Requirement 3. The General Education Requirement 4. The Requirement of Major	ประกอบด้วย 2 หลักสูตร เฉพาะศึกษาทั่วไปเท่านั้นคือ 1. General Knowledge Modules 2. Mode of Inquiry Modules	ประกอบด้วย 1. วิชาบังคับแกน (Core Curriculum) 1. วิชาเอก (Major Discipline) 3. วิชาภาษาอังกฤษ (English Language) 4. วิชาภาษาจีน (Chinese Language / Putonghua) 5. วิชาเลือกเสรี (Free Electives)	ประกอบด้วย 1. Junior Division (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปสังกัดอยู่ใน Division นี้) 2. Senior Division 3. The Graduate School of Arts and Science	ประกอบด้วย 1. University course 2. Core Course Program (Compulsory course + elective course) 2. Non – core course

จากตารางที่ 10 แสดงถึงโครงสร้างและหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย ซึ่งหากนำรูปแบบโครงสร้างและหลักสูตรดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้นจะสามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบใหญ่ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) คือ แบบบังคับร่วม และแบบบังคับกระจาย โดยหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปแบบบังคับร่วม (Core Curriculum) จะเป็นหลักสูตรที่ในสถาบันหนึ่งหรือมหาวิทยาลัยหนึ่งจัดวิชาให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันทั้งมหาวิทยาลัย ซึ่งจุดมุ่งหมายหลักของการจัดหลักสูตรแบบบังคับร่วมคือ ต้องการให้นิสิตนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยทุกคนได้รับความรู้ความเข้าใจ แนวคิด ค่านิยม และทักษะที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อที่จบจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาไปแล้วจะได้มีจุดร่วมของค่านิยม ประสบการณ์หรือความคิดส่วนหนึ่งที่ตรงกัน ซึ่งลักษณะการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศึกษาทั่วไปแบบบังคับร่วมจากมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยศึกษาได้แก่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และในประเทศแถบเอเชียมีเพียงแห่งเดียวคือมหาวิทยาลัยโตเกียว

รูปแบบโครงสร้างและหลักสูตรของศึกษาทั่วไปอีกรูปแบบหนึ่งคือ แบบบังคับกระจายหรือบังคับเลือก (Distribution Requirement) ลักษณะการจัดหลักสูตรแบบนี้เป็นการบังคับให้ทุกคนต้องเรียนแต่ทุกคนเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ กันกระจายกันออกไปแล้วแต่หลักสูตรไหน คณะใด สนใจจะให้เรียนวิชาบังคับแบบใดบ้าง ดังนั้นในมหาวิทยาลัยเดียวกัน นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาศึกษาทั่วไปจะเรียนแตกต่างกันออกไปอย่างมากหรือแม้แต่คณะ ภาควิชา ที่ต่างกันก็จะมีวิชาพื้นฐานให้เลือกแตกต่างกันออกไป ดังนั้นบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยเดียวกันอาจจะเรียนวิชาศึกษาทั่วไปไม่ซ้ำกันเลยก็ได้ จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยที่มีการจัดโครงสร้างและหลักสูตรแบบบังคับกระจายหรือบังคับเลือกได้แก่ มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) มหาวิทยาลัยหลินนาน และมหาวิทยาลัยมาลายา ซึ่งจะสังเกตได้ว่ามหาวิทยาลัยในเอเชียส่วนใหญ่มีการจัดโครงสร้างหลักสูตรของศึกษาทั่วไปแบบบังคับกระจายมากกว่าแบบบังคับร่วม

จากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นสามารถแสดงให้เห็นได้ดังตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงถึงโครงสร้างหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียเมื่อจำแนกตามลักษณะการ จัดหลักสูตรของศึกษาทั่วไป

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
หลักสูตรแบบบังคับร่วม	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง	หลักสูตรแบบบังคับร่วม	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด

จากตารางที่ 11 พบว่าวิธีการจัดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดและมหาวิทยาลัยโตเกียว มหาวิทยาลัยจะจัดวิชาหลักจำนวนหนึ่งไว้ให้นิสิตนักศึกษาทุกคนทั้งมหาวิทยาลัยเรียน โดยมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จะมีกลุ่มรายวิชาที่มีลักษณะแตกต่างกันจำนวน 8 กลุ่มรายวิชาและให้นักศึกษาทุกคนในทุกคณะเรียนตามรายวิชาที่กำหนดให้ทั้ง 8 กลุ่มรายวิชา โดยในแต่ละวิชาในทั้ง 8 กลุ่มวิชาจะมีลักษณะการจัดการเรียนการสอนในเชิงสหวิทยาการ (Interdiscipline) หรือบูรณาการ (Integration) และมีลักษณะกว้างมากกว่าเฉพาะเจาะจงในสาขาใดสาขาหนึ่งเท่านั้น อาจารย์ผู้สอนมาจากหลากหลายคณะในมหาวิทยาลัย

เช่นเดียวกันกับที่มหาวิทยาลัยโตเกียว ที่จะมีการกำหนดรายวิชาศึกษาทั่วไป โดยจัดอยู่ในกลุ่มวิชา Integrative Course จากทั้งหมด 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชา Foundation Course, Integrative Course และ Topical Course ที่นักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยกำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 1 และปี 2 จะต้องเรียนในหลักสูตร Junior Division ซึ่งกลุ่ม Integrative Course จะมีกลุ่มรายวิชาที่มีความแตกต่างกันในศาสตร์แต่ละด้านซึ่งนักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยจะต้องเรียนทุกคนตามกลุ่มวิชาที่กำหนดให้ โดยมีลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิทยาการ เช่นเดียวกันกับมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด โดยในส่วนของรายละเอียดวิชาผู้วิจัยจะกล่าวถึงในส่วนของลักษณะรายวิชาในศึกษาทั่วไปต่อไป

ในขณะที่การจัดหลักสูตรแบบบังคับกระจายจะพบว่ามีหลายรูปแบบในการจัดหลักสูตรโดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบคือ

1. แบบบังคับบางวิชาเลือกบางวิชา
2. แบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด
3. แบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง

ซึ่งการจัดหลักสูตรแบบบังคับบางวิชาเลือกบางวิชาจากที่ผู้วิจัยทำการศึกษาพบว่าไม่มีมหาวิทยาลัยในกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ที่มีการจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปแบบบังคับบางวิชาเลือกบางวิชา จะมีเพียงแต่แบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนดและแบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเฉพาะหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยต่างๆในการวิจัยครั้งนี้จัดทำอยู่เพียงเท่านั้น

การจัดหลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด

การจัดหลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด จะมีลักษณะคือให้ความเป็นอิสระมากขึ้น โดยแต่ละคณะจะมีอิสระที่จะเลือกวิชาการศึกษาทั่วไปด้วยตนเอง ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในแนวทางปฏิบัติที่เป็นอยู่ คือหลักสูตรของคณะวิชาเหล่านี้ได้จัดวิชาศึกษา

ทั่วไปไว้ให้นักศึกษาเรียบร้อยแล้วเมื่อนักศึกษาเข้าเรียนก็จะได้พบกับหลักสูตรที่กำหนดรายวิชาต่างๆไว้คงที่ตายตัว จะมียืดหยุ่นบ้างเล็กน้อย และวิชาเหล่านั้นในบางกรณีก็จะเป็นวิชาของคณะนั้นๆจัดสอนเองในบางกรณีก็จะมาจากคณะอื่นๆกระจายกันออกไป การจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไประดับปริญญาตรีกับหลักสูตรศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์และมหาวิทยาลัยมาลายา โดยมหาวิทยาลัยสิงคโปร์จะมีการจัดแบ่งหลักสูตรศึกษาทั่วไปออกเป็น 2 หลักสูตรตามลักษณะการจัดการเรียนการสอนคือ

1. General Knowledge Modules หลักสูตรนี้มีการจัดการเรียนการสอนเน้นความรู้ที่กว้างไกลในศาสตร์ด้านต่างๆ
2. Mode of Inquiry Modules เป็นหลักสูตรที่เน้นให้บุคคลมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ได้

ซึ่ง 2 หลักสูตรดังกล่าวข้างต้นมหาวิทยาลัยจะนำมากำหนดเป็นรายวิชาได้ 2 กลุ่มวิชาโดยใช้คณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่เป็นตัวกำหนดกลุ่มวิชาที่สามารถเรียนวิชาศึกษาทั่วไปได้ โดยมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์จัดแบ่งกลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชา A เป็นกลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)
2. กลุ่มวิชา B เป็นกลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities and Social Sciences)

โดยนักศึกษาที่สังกัดอยู่ในคณะด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมถึงสถาบันภาษาจะไม่สามารถลงเรียนวิชาในกลุ่ม B ได้ เช่นเดียวกันกับนักศึกษาที่สังกัดอยู่ในคณะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะไม่สามารถลงเรียนวิชาในกลุ่ม A ได้เช่นกัน นอกจากนี้แล้วมหาวิทยาลัยจะมีการกำหนดหน่วยกิตไว้ให้นักศึกษาในการเรียนไว้ตายตัว จะมียืดหยุ่นบ้างตามแต่ละคณะ และคณะแต่ละคณะก็จะมีข้อกำหนดรายวิชาให้นักศึกษาไว้แล้ว แต่จะมีบางวิชาเช่นกันที่นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนเองได้ตามความถนัดและความต้องการ (ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาไทยที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์)

ในขณะที่มหาวิทยาลัยมาลายามีการกำหนดรายวิชาในการศึกษาทั่วไปไว้ให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนเหมือนกันทั้งมหาวิทยาลัย และจะมีบางวิชาที่คณะเป็นผู้กำหนดให้นักศึกษาเรียนซึ่งแต่ละรายวิชาจะมีความแตกต่างกันไปตามคณะและวิชาเอกของตนเอง โดยวิชาศึกษาทั่วไปจะจัดอยู่ในกลุ่มวิชาที่ชื่อว่า University Course ซึ่งกลุ่มวิชาดังกล่าวจะมีรายละเอียดวิชาดังนี้

1. Information Skills จำนวน 1 หน่วยกิต
2. Islamic & Asian Civilization จำนวน 2 หน่วยกิต
(ในกรณีที่เป็นักศึกษาต่างชาติ จะเรียนวิชา Introduction to Malaysia)
3. Ethnic Relations จำนวน 2 หน่วยกิต
4. Fundamental English
5. Basic Entrepreneurial Skills
6. Co – Curriculum Course จำนวน 2 หน่วยกิต

ประกอบไปด้วยรายวิชาเสริมหลักสูตร 3 กลุ่มวิชาคือ

1. Sports – based course
2. Culture – based course
3. Academic – based course

โดยรายวิชาในกลุ่มนี้จะมีการประเมินผลเป็น S / U

7. Elective course จากวิชาในสังกัดคณะ/วิชาเอก จำนวน 6 หน่วยกิต
8. Elective course จากคณะอื่นๆ จำนวน 5 หน่วยกิต

จะเห็นได้ว่ารายวิชาในข้อ 1 – 5 เป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนในทุกคณะจะต้องเรียนเหมือนกันทั้งหมด แต่จะมีความต่างกันในรายวิชาข้อ 6 – 8 ที่จะเลือกเรียนตามวิชาที่คณะหรือวิชาเอกของนักศึกษาเป็นผู้กำหนดให้ โดยรายวิชาที่อยู่ในข้อ 6 – 8 จะเป็นรายวิชาที่มีลักษณะเป็น Soft – skill เป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวันอีกจำนวน 7 ทักษะเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของมาเลเซีย โดยจะประกอบไปด้วยกลุ่มวิชา

1. Communication skills เช่นวิชา English Communication (จำนวน 6 หน่วยกิต)
นักศึกษาทุกคนที่เรียนที่มหาวิทยาลัยมาลายาต้องมีการเรียนภาษาอังกฤษหากสอบผ่าน
นักศึกษาก็จะต้องเรียนภาษาอังกฤษในขั้นสูง (Advance) ขึ้น
2. Basic Entrepreneurial Skills
3. Critical and problem solving
4. Team work
5. Leadership

6. Ethics and moral
7. Lifelong learning
8. Social Responsibility

การจัดหลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง

สำหรับการจัดหลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่บังคับกระจายเต็มรูป คือหลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นหมวดใหญ่ๆ ใน 2 – 3 หมวดหลัก เช่น มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นต้น แล้วก็จะกำหนดรายวิชาในแต่ละหมวดไว้ให้จำนวนหนึ่ง หรือบางทีก็ไม่กำหนดเลย แต่บอกให้ผู้เรียนไปเลือกเรียนเองจากคณะวิชาที่เกี่ยวข้อง แต่จะมีการกำหนดหน่วยกิตไว้ในแต่ละหมวดว่าจะต้องเรียนอย่างน้อยกี่หน่วยกิต ซึ่งนิสิตนักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาต่างๆ ได้ตามความสนใจและความถนัดเพียงแต่ต้องอยู่ในกลุ่มวิชาที่กำหนดไว้ ซึ่งการจัดหลักสูตรดังกล่าวตรงกับมหาวิทยาลัยสิงหนคร และมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด โดยมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดจะมีการจัดกลุ่มวิชาให้นักศึกษาได้เลือกเรียนใน 3 กลุ่มวิชาหลัก และมีรายวิชาที่อยู่ในแต่ละกลุ่มวิชาให้นักศึกษาไปเลือกเรียนเองตามความถนัดโดยมีการกำหนดหน่วยกิตไว้ล่วงหน้าดังนี้

1. กลุ่มวิชา Introduction to the Humanities

นักศึกษาเรียนวิชาในกลุ่มนี้วิชาใดก็ได้รวมจำนวน 9 หน่วยกิต

2. กลุ่มวิชา Disciplinary Breadth

ประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มย่อยดังนี้

- Engineering and Applied Sciences
- Humanities
- Mathematics
- Natural Sciences
- Social Sciences

นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาในกลุ่มนี้วิชาใดก็ได้ กลุ่มละอย่างน้อย 1 รายวิชา รวม 5 วิชา จำนวน 15 หน่วยกิต

3. Education for Citizenship

ประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มย่อยดังนี้

- Ethical Reasoning

- The Global Community
- American Cultures
- Gender Studies

นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาใดก็ได้ใน 2 กลุ่มวิชาจาก 4 กลุ่มวิชา (ทั้ง 2 รายวิชาต้องไม่อยู่ในกลุ่มวิชาเดียวกัน) รวมแล้ว 2 วิชา 6 หน่วยกิต

ในขณะที่มหาวิทยาลัยหลิงนานจะมีรายวิชาอยู่ 4 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชา A : Rational Thinking

ประกอบไปด้วย 6 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 3 วิชา จากในกลุ่มวิชานี้

2. กลุ่มวิชา B : Values in Society

ประกอบไปด้วย 20 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 2 วิชาจากในกลุ่มวิชานี้

3. กลุ่มวิชา C : Cultures and Ideas

ประกอบไปด้วย 41 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 2 วิชาจากในกลุ่มวิชานี้

4. กลุ่มวิชา D : Science

ประกอบไปด้วย 9 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 2 วิชาจากในกลุ่มวิชานี้

จากนั้นจะมีการกำหนดให้นักศึกษาเรียนในกลุ่มวิชา A ในทุกภาคการศึกษาที่เรียนศึกษาทั่วไปควบคู่ไปกับกลุ่มวิชา B, C และ D ในแต่ละภาคการศึกษา รวมจำนวนทั้งสิ้น 3 ภาคการศึกษา ซึ่งจะมีการบังคับหน่วยกิตไว้ภาคการศึกษาละ 9 หน่วยกิต รวมจนจบหลักสูตรจะต้องเรียนวิชาในศึกษาทั่วไปทั้งสิ้น 27 หน่วยกิต โดยนักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจจากกลุ่มวิชาที่กำหนดไว้ดังกล่าว รายละเอียดของวิชาผู้วิจัยจะกล่าวถึงในส่วนของลักษณะรายวิชาในศึกษาทั่วไปต่อไป

ซึ่งรายละเอียดของรายวิชาทั้งหมดของมหาวิทยาลัยต่างๆจะแสดงในรูปแบบของตารางเพื่อเปรียบเทียบแต่ละมหาวิทยาลัยให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างมากยิ่งขึ้น ซึ่งรายละเอียดผู้วิจัยได้แสดงในตอนที 4 วิเคราะห์รูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์รูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไปของประเทศ สหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ลักษณะของรายวิชาในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปส่วนใหญ่แล้วมักจะแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มหลักใหญ่ๆคือ กลุ่มวิชาภาษาหรือกลุ่มทักษะ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ดังจะเห็นได้ชัดจากรายวิชาของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยหลิงนาน มหาวิทยาลัยโตเกียว เป็นต้น ในขณะที่บางมหาวิทยาลัยก็มีลักษณะการจัดรายวิชาที่แตกต่างจากรายวิชาอื่น ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยสามารถแสดงรูปแบบรายวิชาของมหาวิทยาลัยต่างๆได้ดังตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงรูปแบบและลักษณะของรายวิชาการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
มีลักษณะเป็นกลุ่มวิชา ประกอบไปด้วย 8 กลุ่ม วิชาดังนี้ 1. Aesthetic and Interpretive Understanding 2. Culture and Belief 3. Empirical and Mathematical Reasoning	มีลักษณะเป็นกลุ่มวิชา ประกอบไปด้วย 3 กลุ่ม วิชาหลักคือ 1. กลุ่มวิชา Introduction to the Humanities 2. กลุ่มวิชา Disciplinary Breadth ประกอบด้วยรายวิชา ในกลุ่มย่อยดังนี้ - Engineering and Applied Sciences - Humanities Mathematics	แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชาโดย นักศึกษาที่จะเรียนกลุ่ม วิชาใดขึ้นอยู่กับสังกัด คณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่ เป็นสำคัญ และจำแนก ตามหลักสูตร General Knowledge Modules และ Mode of Inquiry Modules 1. กลุ่มวิชา A : Science and Technology (IKC)	มีลักษณะเป็นกลุ่มวิชา ประกอบไปด้วย 4 กลุ่ม วิชาดังนี้ 1. กลุ่มวิชา A : Rational Thinking 2. กลุ่มวิชา B : Values in Society 3. กลุ่มวิชา C : Cultures and Ideas 4. กลุ่มวิชา D : Science	ประกอบด้วย 3 กลุ่มวิชา ดังนี้ 1. Foundation Course 2. Integrative Course ประกอบด้วยกลุ่ม วิชาดังต่อไปนี้ - Group A: Ideas and Arts - Group B: International and Area Studies	ประกอบด้วยกลุ่มวิชา บัณฑิต 5 กลุ่มวิชาคือ 1. Information Skills 2. Islamic & Asian Civilization 3. Ethnic Relations 4. Fundamental English 5. Entrepreneurial Skills และรายวิชาเสริม หลักสูตรคือ

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
4. Ethical Reasoning 5. Science of Living Systems 6. Science of the Physical Universe 7. Societies of the World 8. United States in the World	- Natural Sciences - Social Sciences 3. Education for Citizenship ประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มย่อยดังนี้ - Ethical Reasoning - The Global Community - American Cultures - Gender Studies	2. กลุ่มวิชา A : Science and Technology (KMI) 3. กลุ่มวิชา B : Humanities and Social Sciences (IKC) 4. กลุ่มวิชา B : Humanities and Social Sciences (KMI)		- Group C: Society and Institutions - Group D: Man and Environment - Group E: Matter and Life - Group F: Mathematical and Information Sciences	5. Co – Curriculum Course ประกอบไปด้วย 3 กลุ่มวิชาคือ 5.1 Sports – based course 5.2 Culture – based course 5.3 Academic – based course 6. Elective course จากวิชาในสังกัดคณะ/วิชาเอก

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
				3.Topical Course ประกอบด้วย 2 วิชา คือ - Thematic Lectures - Seminars	7.Elective course จาก คณะอื่นๆ

จากตารางที่ 12 หากพิจารณารายวิชาในแต่ละมหาวิทยาลัยดังกล่าวข้างต้นหากนำมาจัดลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไปสามารถแบ่งลักษณะรายวิชาออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ ลักษณะรายวิชาเดี่ยว รายวิชาผสม และรายวิชาพิเศษอื่นๆ โดยผู้วิจัยพบว่าแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป และในบางมหาวิทยาลัยจะมีการจัดรูปแบบลักษณะรายวิชาที่ผสมผสานกัน ทั้งรายวิชาเดี่ยว และรายวิชาผสม ในขณะที่บางมหาวิทยาลัยมีการจัดในลักษณะวิชาเดี่ยว รายวิชาผสม และรายวิชาพิเศษ รวมอยู่ในวิชาศึกษาทั่วไป โดยผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบและลักษณะของรายวิชาตามลำดับมหาวิทยาลัยในตารางข้างต้นดังนี้

มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

จากการศึกษารูปแบบและลักษณะของรายวิชาศึกษาทั่วไปพบว่ามหาวิทยาลัยจะมีการกำหนดรายชื่อนหนังสือที่สำคัญๆ ในศาสตร์ที่ตรงกับวิชาที่นักศึกษาเรียนโดยให้นักศึกษาไปอ่านและค้นคว้ามาด้วยตนเอง ซึ่งหนังสือที่แนะนำจัดเป็นหนังสือที่มีคุณค่าสูง เขียนโดยนักปราชญ์ที่สำคัญของโลกในศาสตร์วิชานั้นๆ และเมื่อนักศึกษาศึกษาจนเกิดความเข้าใจแล้วก็จะนำมาอภิปรายถกเถียงกันในห้องเรียน ซึ่งลักษณะรายวิชาดังกล่าวตรงกับลักษณะรายวิชาพิเศษ คือ วิชาอมตะวิทยา

ตัวอย่างรายวิชาของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

ชื่อวิชา Ultimate Meanings: Decoding Religious Stories from around the World
(จัดอยู่ในกลุ่มวิชาด้านศาสนา: Religious Studies)

รายชื่อหนังสือที่กำหนดให้อ่าน

The Bible

The Qur'an

Olivelle, Life of the Buddha

Lhalungpa, The Life of Milarepa

Atwood, The Handmaid's Tale

Rushdie, The Satanic Verses

ชื่อวิชา The Making of the Modern World: Europe and Latin America (จัดอยู่ในกลุ่มวิชาด้านประวัติศาสตร์ : History)

รายชื่อผู้แต่งและหนังสือที่กำหนดให้อ่าน

Machiavelli, <i>The Prince</i>	
Luther, <i>Christian Liberty</i>	
Shakespeare, <i>Measure for Measure</i>	
Da Cunha, <i>Rebellion in the Backlands</i>	
Fuentes, <i>The Death of Artemio Cruz</i>	
Guevara, <i>Selected writings</i>	

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore)

รูปแบบลักษณะรายวิชาของศึกษาทั่วไปจะแบ่งตามหลักสูตรของศึกษาทั่วไป (General Education Modules) ได้เป็น 2 รูปแบบคือกลุ่ม General Knowledge Modules และกลุ่ม Modes of

Inquiry Modules ซึ่งการที่นักศึกษาจะเลือกเรียนในกลุ่มวิชาใดจะขึ้นอยู่กับคณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่จึงทำให้กลุ่มวิชาในศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชาตามที่แสดงในตารางที่ 12 โดยลักษณะรายวิชาในกลุ่ม General Knowledge Modules (GEK) จะเป็นรายวิชาที่มีลักษณะผสม คือมีการจัดรายวิชาแบบผสมผสานรายวิชาต่างๆเข้าด้วยกันอย่างน้อยๆ 2 วิชาในลักษณะบูรณาการ โดยบางวิชาเป็นการผสมผสานกันเพื่อเป้าหมายทางเทคโนโลยีเช่น วิชา Genes and Society บางวิชาเป็นการผสมผสานกันเพื่อเป้าหมายทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเช่น Nations & Nationalisms in South Asia และบางวิชาเป็นการผสมผสานกันเพื่อเป้าหมายชีวิตและมนุษย์ เช่น The Search For Life On Other Worlds เป็นต้น

ในขณะที่วิชากลุ่ม Modes of Inquiry Modules (GEM) ของศึกษาทั่วไปจะมีลักษณะคือเน้นการประยุกต์เนื้อหาวิชาเพื่อนำมาใช้ในประโยชน์ชีวิตประจำวัน เช่น Physical Questions in Everyday Life Studies, Foundation s of Real Estate Appraisal เป็นต้น ดังนั้นลักษณะรายวิชาดังกล่าวจึงจัดเป็นรายวิชาเดียวที่มีลักษณะประยุกต์

มหาวิทยาลัยสิงคโปร์

จากการศึกษารูปแบบรายวิชาของมหาวิทยาลัยสิงคโปร์ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มวิชาต่างๆของศึกษาทั่วไปทั้งหมด 4 กลุ่มวิชาจะมีลักษณะรายวิชาที่แตกต่างกันโดยกลุ่มวิชา A : Rational Thinking เป็นกลุ่มวิชาที่มุ่งพื้นฐานด้านเหตุผล และการโต้แย้งเกี่ยวกับทฤษฎีทางธรรมชาติ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการใช้หลักตรรกะ โดยวิชาในกลุ่ม A จะเป็นพื้นฐานของกลุ่มวิชา B, C และ D ตามลำดับต่อไป ดังนั้นวิชาในกลุ่ม A จึงมีลักษณะเป็นรายวิชาเดียว ที่มีแนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งวิธีการที่ใช้เพื่อการสอนเฉพาะในสาขาของตนเองเท่านั้น

กลุ่มวิชา B, C และ D มีลักษณะการจัดรายวิชาที่เน้นการประยุกต์เนื้อหาวิชาเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ตามแต่ละกลุ่มวิชานั้นๆเช่น กลุ่มวิชา B จะมุ่งเน้นในเรื่องของสังคม กฎหมาย วัฒนธรรม, กลุ่มวิชา C จะมุ่งเน้นในเรื่องของวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอก และกลุ่มวิชา D จะมุ่งเน้นในเรื่องวิทยาศาสตร์ เป็นต้น โดยรายละเอียดของแต่ละวิชาจะกล่าวถึงในตอนต่อไป

มหาวิทยาลัยโตเกียว

มหาวิทยาลัยโตเกียวจะประกอบไปด้วย 3 กลุ่มวิชาซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาจะมีลักษณะรายวิชาที่แตกต่างกันโดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มวิชา Foundation course

กลุ่มวิชานี้จะมีลักษณะเป็นวิชาที่มีการผสมผสานรายวิชาต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของบูรณาการ เพื่อการเข้าใจหรือการเรียนรู้วิชาการที่สมบูรณ์ การผสมรายวิชา มีเป้าหมายเพื่อทางวิชาการ ให้มีการเรียนรู้หรือเข้าใจเนื้อหาที่กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น เป็นวิชาพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนต่อวิชาชีพในระดับ Senior division ตัวอย่างวิชาเช่น Foreign Languages, Human Sciences, Mathematical Sciences เป็นต้น

กลุ่มวิชา Integrative course

กลุ่มวิชา Integrative course จะมีลักษณะเป็นวิชาผสมเช่นเดียวกับกลุ่ม Foundation course แต่จะประกอบด้วยจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันเช่น

- Group A: Ideas and Arts เป็นรายวิชาผสมเพื่อเป้าหมายทางวิชาการ
- Group B: International and Area Studies เป็นรายวิชาผสมเพื่อเข้าใจสังคม/สิ่งแวดล้อม
- Group C: Society and Institutions เป็นรายวิชาผสมเพื่อเข้าใจสังคม/สิ่งแวดล้อม
- Group D: Man and Environment เป็นรายวิชาผสมผสานเพื่อเป้าหมายชีวิต/มนุษย์
- Group E: Matter and Life เป็นรายวิชาผสมผสานเพื่อเป้าหมายชีวิต/มนุษย์
- Group F: Mathematical and Information Sciences เป็นรายวิชาผสมผสานทางด้านเทคโนโลยี

กลุ่มวิชา Topical Course

วิชาในกลุ่มนี้จัดเป็นรายวิชาพิเศษอื่นๆ โดยจะสังเกตได้ว่ามีรายวิชาสัมมนา (Freshman seminar) ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาที่อาจารย์และนิสิตนักศึกษา มีโอกาสพบปะสังสรรค์พูดคุยกันในเรื่องวิชาความรู้ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้กว้าง รวมถึงเป็นการฝึกทักษะในการคิดหาเหตุผลทำความเข้าใจ และคุ้นเคยกับผู้รู้ในมหาวิทยาลัย วิชาในกลุ่มดังกล่าว นอกจากประกอบไปด้วยวิชาสัมมนาแล้วยังรวมถึงวิชา Thematic Lectures อีกด้วย

มหาวิทยาลัยมลายา

มหาวิทยาลัยมลายาจัดเป็นอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งที่มีรูปแบบลักษณะรายวิชาที่แตกต่างกันในหลักสูตรศึกษาทั่วไปโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. Information Skills
2. Ethnic Relations
3. Basic Entrepreneurial Skills

กลุ่มวิชาบังคับ 3 กลุ่มวิชาข้างต้นมีรายละเอียดเนื้อหาวิชาที่ไม่ได้เน้นศาสตร์ด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษแต่เป็นรายวิชาที่เน้นกิจกรรมและปัญหาในชีวิตประจำวัน เช่น สอนทักษะในเรื่องการใช้ห้องสมุด เป็นต้น ดังนั้นวิชาในกลุ่มนี้จึงจัดเป็นรายวิชาพิเศษอื่นๆ ที่จัดอยู่ในกลุ่มวิชาที่เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวัน

4. Islamic & Asian Civilization

กลุ่มวิชานี้จัดเป็นรายวิชาผสมที่มีการผสมเนื้อหาอย่างบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของชาติพันธุ์ของชาวมุสลิมรวมถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมเอเชียได้เป็นอย่างดี สามารถใช้ชีวิตอยู่รวมถึงเข้าใจความเป็นไปของสังคมอิสลามกับสังคมเอเชียได้ ดังนั้นวิชานี้จึงมีลักษณะเป็นรายวิชาผสมเพื่อเป้าหมายเข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม

5. Fundamental English

จัดเป็นรายวิชาที่มีลักษณะเป็นรายวิชาเดี่ยวแบบรายวิชาเนื้อหา เพราะเนื้อหาที่ใช้และวิธีการต่างๆ จะเฉพาะในวิชาเดียวเท่านั้นไม่รวมกับวิชาอื่นๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้และเข้าใจวิชานั้นๆ

6. Co – Curriculum Course หรือหลักสูตรเสริมทักษะ

- Sports – based course
- Culture – based course
- Academic – based course

7. Elective course จากวิชาในสังกัดคณะ/วิชาเอก

8. Elective course จากคณะอื่นๆ

วิชาที่อยู่ในกลุ่มที่ 6 – 8 จัดเป็นวิชาที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อแนวคิดพื้นฐานในการให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอีกทั้งเพื่อตอบสนองต่อกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของมาเลเซีย (Malaysia Qualification Framework) และเพื่อให้นักศึกษามีผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ตรงตามที่กำหนดไว้จึงจัดให้รายวิชาต่างๆมีลักษณะในรูปแบบของกิจกรรมหรือชมรมที่นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้นลักษณะกลุ่มวิชาดังกล่าวจึงจัดเป็นรายวิชาพิเศษอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา

และประเทศในเอเชีย

จากการศึกษาข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียพบว่าแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีข้อกำหนดในการเรียนวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยแสดงโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อกำหนดกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงวิเคราะห์ข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
นักศึกษาจะต้องเรียนทั้งหมด 8 กลุ่มวิชาให้ผ่านอย่างน้อยกลุ่มวิชาละ 1 รายวิชา (เฉพาะรายวิชาที่นับหน่วยกิต) และในกรณีเทียบโอนจากหลักสูตรเก่า นักศึกษาต้องเคยเรียนวิชาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันกับวิชาในกลุ่มใหม่ให้ผ่านอย่างน้อย 1 รายวิชา จึงจะสามารถ	นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาในศึกษาทั่วไปรวมแล้วทั้งหมด 30 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาต่างๆที่กำหนดให้โดยแต่ละกลุ่มวิชามีหน่วยกิตขั้นต่ำดังต่อไปนี้ 1.กลุ่มวิชา Introduction to the Humanities แบ่งสอนเป็น 3 ช่วงเวลา คือ	ข้อกำหนดในการเรียนศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจะดูจากคณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นสำคัญโดยมีรายละเอียดดังนี้ 1.วิชากลุ่ม A : เป็นกลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชา A ต้องต้องเป็นนักศึกษาที่อยู่ใน	นัก ศึกษา ใน ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษานิยม (ยกเว้นนักศึกษาในวิชาเอกภาษา อังกฤษ ศึกษาศาสตร์ และปรัชญา) จะต้องเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเป็นจำนวนทั้งสิ้น 3 ภาคการศึกษา โดยจะต้องลงเรียนวิชาในกลุ่ม A ทุกภาคการศึกษา ควบคู่ไปกับกลุ่มวิชา B, C และ D	นักศึกษาในระดับ Junior Division ทุกคนต้องเรียนใน 3 กลุ่มวิชาดังต่อไปนี้ 1.Foundation Course 2.Integrative Course 3.Topical Course จึงจะสามารถเรียนในระดับ Senior Division ต่อไปได้	นักศึกษาจะต้องลงเรียนวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งเป็นวิชาบังคับจำนวนทั้งสิ้น 5 กลุ่มวิชาคือ 1.Information Skills 2.Islamic & Asian Civilization 3.Ethnic Relations 4.Fundamental English

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
เรียนในกลุ่มวิชาใหม่ของ ศึกษาทั่วไปได้	- First – quarter course - second – quarter Course - third – quarter course กลุ่มวิชานี้จะต้องเรียน อย่างน้อย 1 รายวิชาหรือ 3 หน่วยกิตในแต่ละ ช่วงเวลา รวมจำนวน ทั้งสิ้น 3 รายวิชาหรือ 9 หน่วยกิต	กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ รวมถึง ภาษาศาสตร์แต่ต้องไม่ใช่ นักศึกษาในกลุ่มคณะ วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี หากนักศึกษา คณะดังกล่าวลงเรียนใน วิชากลุ่ม A วิชานั้นจะ กลายเป็นโมฆะ และไม่ นำมาคิดเป็นเกรดในวิชา ศึกษาทั่วไป 2.กลุ่มวิชา B : เป็นกลุ่ม วิชาด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ นักศึกษาที่เรียนในกลุ่ม วิชา B ต้องเป็นกลุ่มคณะ	เพื่อให้รวมแล้วครบ 9 หน่วยกิตต่อภาค การศึกษา รวมจำนวน หน่วยกิตในศึกษาทั่วไป ที่ต้องเรียนทั้งหมด หลักสูตรคือ 27 หน่วย กิต ตัวอย่างการลงเรียน วิชาศึกษาทั่วไปเช่น <u>ภาคการศึกษา 1/2553</u> เรียนกลุ่มวิชา ABC <u>ภาคการศึกษา 2/2553</u> เรียนกลุ่มวิชา ACD <u>ภาคการศึกษา 1/2554</u> เรียนกลุ่มวิชา ABD	(ผู้วิจัยไม่สามารถสืบค้น ต่อได้เพราะรายละเอียด ข้อมูลของการลงเรียนใน กลุ่มรายวิชาและจำนวน หน่วยกิตที่บังคับเป็น ภาษาญี่ปุ่น)	5. Basic Entrepreneur Skills และรายวิชาเสริมหลักสูตร คือ 6. Co – Curriculum Course ประกอบไปด้วย 3 กลุ่ม วิชาคือ 5.1 Sports – based course 5.2 Culture – based course 5.3 Academic – based course

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
	2.กลุ่มวิชา Disciplinary Breadth ประกอบด้วย 5 กลุ่มรายวิชาคือ - Engineering and Applied Sciences - Humanities - Mathematics - Natural Sciences - Social Sciences นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนอย่างน้อย 1 วิชาใน	ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ต้องไม่ใช่นักศึกษาในกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมถึงภาษาศาสตร์ หากนักศึกษาคณะดังกล่าวลงเรียนในวิชากลุ่ม B วิชานั้นจะกลายเป็นโมฆะและไม่นำมาคิด	เป็นต้น (ภาคฤดูร้อนไม่นำมาคิดหน่วยกิต)		7.Elective course จากวิชาในสังกัดคณะ/วิชาเอก 8.Elective course จากคณะอื่นๆ ซึ่งรายวิชาเสริมหลักสูตรในข้อ 6 – 8 นักศึกษาทุกคนจะต้องลงเรียนโดยมีคณะเป็นผู้กำหนดรายวิชาต่างๆ และจำนวนหน่วยกิตให้ และให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกเรียนเองได้เป็นบาง

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
	แต่ละกลุ่มวิชาจากทั้งหมด 5 กลุ่มวิชา รวมจำนวนวิชาทั้งหมดที่ต้องเรียนในกลุ่มนี้คืออย่างน้อย 5 วิชา หรือ 15 หน่วยกิต 3.กลุ่มวิชา Education for Citizenship แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชาคือ - Ethical Reasoning - The Global Community	เป็นเกรดในวิชาศึกษาทั่วไป นอกจากนี้นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชา Breath ของศึกษาทั่วไป จะมีข้อกำหนดคือ 1. นักศึกษาจะต้องเรียนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปที่สังกัดอยู่ในคณะหรือโรงเรียนอื่น (Faculty/school) ที่อยู่นอกเหนือจากวิชาในคณะหรือโรงเรียนของตนเอง			วิชา แต่รวมทุกกลุ่มวิชาในข้อ 1 – 6 แล้วจะเรียนศึกษาทั่วไปทั้งหมด 15 – 20 หน่วยกิต ซึ่งไม่เท่ากันในแต่ละคณะทั้งนี้แล้วแต่คณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นสำคัญ

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
	- American Cultures - Gender Studies นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนอย่างน้อย 2 รายวิชาหรืออย่างน้อย 6 หน่วยกิตจาก 4 กลุ่มรายวิชาข้างต้นโดย 2 วิชาที่เรียนจะต้องไม่ได้อยู่ในกลุ่มวิชาเดียวกัน	2. นักศึกษาจะต้องไม่เรียนในหลักสูตรเป็นได้ทั้งวิชาของกลุ่ม A และกลุ่ม B ในกลุ่มศึกษาทั่วไปอื่นๆที่สังกัดคณะหรือโรงเรียนของตนเอง 3. สำหรับนักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์วิชาที่เรียนในศึกษาทั่วไปจะต้องไม่ใช่วิชาที่อยู่ในหลักสูตรของ Center for English Language Communication (CELC)			

จากตารางที่ 13 จะพบว่ามหาวิทยาลัยที่มีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในเรื่องของหน่วยกิตในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเรียงลำดับจากจำนวนหน่วยกิตมากไปจำนวนหน่วยกิตน้อยคือ มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดคือจำนวน 30 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยหลิงนาน จำนวน 27 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยมาลายา จำนวน 15 – 20 หน่วยกิต และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์จำนวน 20 หน่วยกิต

นอกจากนี้หากพิจารณาในเรื่องข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการเลือกเรียนรายวิชาจะพบว่าในทุกมหาวิทยาลัยจะมีการกำหนดกลุ่มรายวิชาที่นักศึกษาจะต้องลงเรียนให้เหมือนกันในทุกมหาวิทยาลัย แต่แตกต่างกันที่ข้อบังคับในแต่ละกลุ่มวิชาที่ไม่เท่ากัน เช่น มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดกำหนดกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ไว้ที่จำนวน 9 หน่วยกิต โดยนักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดก็ได้ ในขณะที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดกำหนดให้นักศึกษาเรียนในทุกกลุ่มวิชาจำนวน 8 กลุ่มวิชาแต่นักศึกษาต้องเรียน 1 รายวิชาจากกลุ่มวิชานั้นๆ วิชาใดก็ได้ ก็ถือว่าผ่านตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย หรือในขณะที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ก็จะมีข้อบังคับในเรื่องของหน่วยกิตที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนในศึกษาทั่วไปรวมแล้วไม่ต่ำกว่า 20 หน่วยกิต และการเลือกเรียนในกลุ่มวิชาใดก็จะมีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องของคณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่เป็นสำคัญ

ขณะที่มหาวิทยาลัยหลิงนานนอกจากจะมีการกำหนดหน่วยกิตในภาพรวมแล้วยังมีการกำหนดกลุ่มวิชา A ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาหลักที่ทุกเทอมในการเรียนศึกษาทั่วไปต้องเรียนกลุ่มวิชา A ควบคู่ไปกับกลุ่มวิชาอื่นๆ ได้แก่ B, C และ D ด้วย ส่วนมหาวิทยาลัยที่กำหนดกลุ่มวิชาเป็นกลุ่มวิชาบังคับที่ถือเป็นข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเหมือนกันทั้งมหาวิทยาลัยคือ มหาวิทยาลัยมาลายา และมหาวิทยาลัยโตเกียว โดยมหาวิทยาลัยมาลายาจะมีการกำหนดไว้ชัดเจนถึงวิชาบังคับ 4 รายวิชาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเหมือนกันทั้งหมดในมหาวิทยาลัยคือ วิชา Information Skills, Islamic & Asian Civilization, Ethnic Relations และ English Communication ใกล้เคียงกับของมหาวิทยาลัยโตเกียวที่กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ว่านักศึกษาในระดับ Junior ทุกคนจะต้องเรียนวิชา Foundation course , Integrative Course และ Topical Course จึงจะสามารถเลื่อนระดับไปเรียนใน Senior Division ได้ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่ามหาวิทยาลัยโตเกียวจะมีการกำหนดชั้นปีของนักศึกษาในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปไว้อย่างชัดเจนว่าอยู่ในช่วงชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 หรือระดับ Junior Division เท่านั้น

ตอนที่ 6 ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา

และประเทศในเอเชีย

ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปผู้วิจัยได้กล่าวถึงบ้างแล้วเป็นบางวิชาในตอนก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างผู้วิจัยจึงได้ยกตัวอย่างรายวิชาในการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยต่างๆทั้งในสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียเปรียบเทียบกับกันในรูปแบบของตารางเพื่อให้ผู้อ่านเห็นตัวอย่างรายวิชาของแต่ละมหาวิทยาลัยชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างรายวิชาแสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
- Anthropology - Astronomy - Business Studies - Molecular and Cellular Biology - Psychology - Stem Cell and Regenerative Biology - Visual and Environmental Studies - Women, Gender, and Sexuality	- Gender and Sexuality in Chinese Cinema - Environmental Regulation and Policy - What is Nanotechnology? - Visual Thinking - 18th-Century Art in Europe - Popular Culture and American Nature - Chinese Women's History	- Environmental Biology - Physical Questions in Everyday Life - China in The Twenty-first-Century - Chinese Music, Language and Literature - Thinking, Reasoning, and Inquiry - Film and History - Problem Solving for Computing	- Reading Great Social Thinkers - Logic and Critical Thinking - Morality and Markets - Entrepreneurship - The Making of the Modern World - Economics of Culture and Creativity - Hong Kong Popular Culture - Science of Life	- Foreign Languages - Humanities - Social Sciences - Material Sciences - Life Sciences - Human Sciences - Introductory Seminars - Thematic Lectures - Seminars	- Information Skills - Islamic & Asian Civilization - Ethnic Relations - Fundamental English – Basic Entrepreneurship Culture - Effective Presentation Skills - Professional Writing in English

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Document research) มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อการศึกษาารูปแบบ และลักษณะการจัดการศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในเอเชีย มหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างคือ 1) มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ประเทศสหรัฐอเมริกา 2) มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) ประเทศสหรัฐอเมริกา 3) มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) (NUS) ประเทศสิงคโปร์ 4) มหาวิทยาลัยมาลายา (University of Malaya) ประเทศมาเลเซีย 5) มหาวิทยาลัยโตเกียว (The University of Tokyo) ประเทศญี่ปุ่น และ 6) มหาวิทยาลัยหลิงนาน (Lingnan University) ประเทศจีน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ข้อมูลจากการศึกษาเป็นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ผลการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย
2. ด้านโครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย
3. ด้านรูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย
4. ด้านข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย
5. ด้านตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

โดยผู้วิจัยสรุปในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 15 – 21 ดังนี้

ตารางที่ 15 สรุปด้านจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
1. เพื่อเตรียมให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปเป็นประชากรที่ดีในสังคม 2. เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจ และมีส่วนร่วมเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคม 3. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับ สภาพการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงของ	1. เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้กว้างในสาขาวิชาอื่นๆทั้งใน ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และเทคโนโลยี 2. เพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเป็นส่วนหนึ่งของ สมาชิกในสังคม	1. เป็นหลักสูตรที่ นักศึกษาเมื่อเรียนแล้ว จะต้อง มีความรู้ความสามารถที่ กว้างไกลในศาสตร์ อื่นๆนอกเหนือจาก ศาสตร์ที่เป็นวิชาชีพ ของตนเอง 2. เป็นหลักสูตรที่ทำให้ บุคคลมีคุณภาพ และมีสติปัญญา อยู่ใน ระดับสูงรวมถึงสามารถ นำสิ่งที่ได้เรียนมาไปใช้ ประโยชน์ได้จริงใน ชีวิตประจำวันหรือทำ	1. เพื่อสนับสนุน ให้นักศึกษาได้ฝึกพัฒนา ความสามารถทางด้าน สติปัญญา และ จินตนาการได้อย่าง อิสระเสรี 2. เพื่อให้ นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าใน ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ของ ตนเองได้เทียบเท่ากับ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของผู้อื่น	ส่งเสริมการสำรวจ ค้นคว้าความจริงอย่าง ต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยการไม่อคติกับความรู้ ต่างๆรอบตัว	จุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปคือเพื่อตอบสนอง ต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ทั้ง 8 คุณลักษณะดังนี้ 1. Knowledge 2. Practical Skill 3. Social Skill and Responsibility 4. Values, Attitudes and Professionalism 5. Communication, Leadership and Team Skill

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
สังคมอย่างรวดเร็วและสามารถพัฒนาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นให้เป็นไปในทางที่สร้างสรรค์ได้ 4. เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักจริยธรรม รู้ว่าสิ่งใดที่ควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ		ให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานในอนาคตได้ (ต่อ)	3. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงวิถีชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งจะมีผลต่อกันและกันทั้งโลกที่ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 4. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความเข้าใจในความรับผิดชอบของบุคคลในการใช้สิทธิตามระบบประชาธิปไตย รวมทั้งปฏิบัติตามสิทธิต่างๆ ที่ตนมีได้		6. Problem solving and Scientific Skill 7. Information management and Life long learning Skill 8. Managerial and entrepreneurial skills

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
			อย่างถูกต้อง 5. เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาได้พัฒนาคุณลักษณะทางด้านสติปัญญาและสนับสนุนให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความยุติธรรมเทียบกับคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตวิญญาณ		

ตารางที่ 16 สรุปด้านชื่อเรียกโครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
General Education Program	General Education Requirement (GER)	General Education Modules (GEM)	General Education Program	Integrative Course	University Course

ตารางที่ 17 สรุปด้านลักษณะโครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
ประกอบด้วย 1. กลุ่มวิชาเฉพาะ (The concentration curriculum) 1. กลุ่มวิชาเลือก (The Elective curriculum) 2. กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป (The General Education)	ประกอบด้วย 1. Writing and Rhetoric Requirement 2. The Language Requirement 3. The General Education Requirement 4. The Requirement of Major	ประกอบด้วย 2 หลักสูตร เฉพาะศึกษาทั่วไปเท่านั้นคือ 1. General Knowledge Modules 2. Mode of Inquiry Modules	ประกอบด้วย 1. วิชาบังคับแกน (Core Curriculum) 1. วิชาเอก (Major Discipline) 3. วิชาภาษาอังกฤษ (English Language) 4. วิชาภาษาจีน (Chinese Language / Putonghua) 5. วิชาเลือกเสรี (Free Electives)	ประกอบด้วย 1. Junior Division (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปสังกัดอยู่ใน Division นี้) 2. Senior Division 3. The Graduate School of Arts and Science	ประกอบด้วย 1. University course 2. Core Course Program (Compulsory course + elective course) 2. Non – core course

ตารางที่ 18 แสดงถึงโครงสร้างหลักสูตรของรายวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียเมื่อจำแนกตามลักษณะการจัดหลักสูตรของศึกษาทั่วไป

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
หลักสูตรแบบบังคับร่วม	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับบางวิชาเลือกบางวิชา	หลักสูตรแบบบังคับร่วม	หลักสูตรบังคับกระจายแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนด

ตารางที่ 19 สรุปด้านรูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไปของสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
มีลักษณะเป็นกลุ่มวิชาประกอบไปด้วย 8 กลุ่มวิชาดังนี้ 1. Aesthetic and Interpretive Understanding 2. Culture and Belief 3. Empirical and Mathematical Reasoning	มีลักษณะเป็นกลุ่มวิชาประกอบไปด้วย 3 กลุ่มวิชาหลักคือ 1. กลุ่มวิชา Introduction to the Humanities 2. กลุ่มวิชา Disciplinary Breadth ประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มย่อยดังนี้ - Engineering and Applied Sciences - Humanities Mathematics	แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชาโดยนักศึกษาที่จะเรียนกลุ่มวิชาใดขึ้นอยู่กับสังกัดคณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่เป็นสำคัญ และจำแนกตามหลักสูตร General Knowledge Modules และ Mode of Inquiry Modules 1. กลุ่มวิชา A : Science and Technology (IKC)	มีลักษณะเป็นกลุ่มวิชาประกอบไปด้วย 4 กลุ่มวิชาดังนี้ 1. กลุ่มวิชา A : Rational Thinking 2. กลุ่มวิชา B : Values in Society 3. กลุ่มวิชา C : Cultures and Ideas 4. กลุ่มวิชา D : Science	ประกอบด้วย 3 กลุ่มวิชาดังนี้ 1. Foundation Course 2. Integrative Course ประกอบด้วยกลุ่มวิชาดังต่อไปนี้ - Group A: Ideas and Arts - Group B: International and Area Studies	ประกอบด้วยกลุ่มวิชาบังคับ 5 กลุ่มวิชาคือ 1. Information Skills 2. Islamic & Asian Civilization 3. Ethnic Relations 4. Fundamental English 5. Entrepreneurial Skills และรายวิชาเสริมหลักสูตรคือ

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
4. Ethical Reasoning 5. Science of Living Systems 6. Science of the Physical Universe 7. Societies of the World 8. United States in the World	- Natural Sciences - Social Sciences 3. Education for Citizenship ประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มย่อยดังนี้ - Ethical Reasoning - The Global Community - American Cultures - Gender Studies	2. กลุ่มวิชา A : Science and Technology (KMI) 3. กลุ่มวิชา B : Humanities and Social Sciences (IKC) 4. กลุ่มวิชา B : Humanities and Social Sciences (KMI)		- Group C: Society and Institutions - Group D: Man and Environment - Group E: Matter and Life - Group F: Mathematical and Information Sciences	6. Co – Curriculum Course ประกอบไปด้วย 3 กลุ่มวิชาคือ 6.1 Sports – based course 6.2 Culture –based course 6.3 Academic – based course 7. Elective course จากวิชาในสังกัดคณะ/วิชาเอก

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
				3.Topical Course ประกอบด้วย 2 วิชา คือ - Thematic Lectures - Seminars	8.Elective course จาก คณะอื่นๆ

ตารางที่ 20 สรุปด้านข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
นักศึกษาจะต้องเรียนทั้งหมด 8 กลุ่มวิชาให้ผ่านอย่างน้อยกลุ่มวิชาละ 1 รายวิชา (เฉพาะรายวิชาที่นับหน่วยกิต) และในกรณีเทียบโอนจากหลักสูตรเก่า นักศึกษาต้องเคยเรียนวิชาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันกับวิชาในกลุ่มใหม่ให้ผ่านอย่างน้อย 1 รายวิชา จึงจะสามารถเรียนในกลุ่มวิชาใหม่	นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาในศึกษาทั่วไปรวมแล้วทั้งหมด 30 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาต่างๆที่กำหนดให้โดยแต่ละกลุ่มวิชามีหน่วยกิตขั้นต่ำดังต่อไปนี้ 1.กลุ่มวิชา Introduction to the Humanities แบ่งสอนเป็น 3 ช่วงเวลาคือ	ข้อกำหนดในการเรียนศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยจะดูจากขณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1.วิชากลุ่ม A : เป็นกลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชา A ต้องต้องเป็นนักศึกษาที่อยู่ใน	นักศึกษาในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษานิยม (ยกเว้นนักศึกษาในวิชาเอกภาษา อังกฤษ ศึกษาศาสตร์ และปรัชญา) จะต้องเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเป็นจำนวนทั้งสิ้น 3 ภาคการศึกษา โดยจะต้องลงเรียนวิชาในกลุ่ม A ทุกภาคการศึกษา ควบคู่ไปกับกลุ่มวิชา B, C และ D	นักศึกษาในระดับ Junior Division ทุกคนต้องเรียนใน 3 กลุ่มวิชาดังต่อไปนี้ 1.Foundation Course 2.Integrative Course 3.Topical Course จึงจะสามารถเรียนในระดับ Senior Division ต่อไปได้	นักศึกษาจะต้องลงเรียนวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งเป็นวิชาบังคับจำนวนทั้งสิ้น 5 กลุ่มวิชาคือ 1.Information Skills 2.Islamic & Asian Civilization 3.Ethnic Relations 4.Fundamental English 5.Entrepreneurial Skills และรายวิชาเสริมหลักสูตรคือ

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
ของศึกษาทั่วไปได้	- First – quarter course - second – quarter Course - third – quarter course กลุ่มวิชานี้จะต้องเรียนอย่างน้อย 1 รายวิชา หรือ 3 หน่วยกิตในแต่ละช่วงเวลา รวมจำนวนทั้งสิ้น 3 รายวิชาหรือ 9 หน่วยกิต	ก ลุ่ ม ค ณ ะ ม นุ ษ ย ศ า ส ต ร์ แ ล ะ สั ง ค ม ศ า ส ต ร์ ร ว ม ถึ ง ภ า ษ า ศ า ส ต ร์ แต่ต้องไม่ใช่นักศึกษาในกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หากนักศึกษาคนดังกล่าวลงเรียนในวิชากลุ่ม A วิชานั้นจะกลายเป็นโมฆะ และไม่นำมาคิดเป็นเกรดในวิชาศึกษาทั่วไป	เพื่อให้รวมแล้วครบ 9 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา รวมจำนวนหน่วยกิตในศึกษาทั่วไปที่ต้องเรียนทั้งหมดหลักสูตรคือ 27 หน่วยกิต ตัวอย่างการลงเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเช่น <u>ภาคการศึกษา 1/2553</u> เรียนกลุ่มวิชา ABC <u>ภาคการศึกษา 2/2553</u> เรียนกลุ่มวิชา ACD <u>ภาคการศึกษา 1/2554</u> เรียนกลุ่มวิชา ABD	(ผู้วิจัยไม่สามารถสืบค้นต่อได้เพราะรายละเอียดข้อมูลของการลงเรียนในกลุ่มรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่บังคับเป็นภาษาญี่ปุ่น)	6. Co – Curriculum Course ประกอบไปด้วย 3 กลุ่มวิชาคือ 6.1 Sports – based course 6.2 Culture – based course 6.3 Academic – based course 7. Elective course จากวิชาในสังกัดคณะ/วิชาเอก

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
	2. กลุ่มวิชา Disciplinary Breadth ประกอบด้วย 5 กลุ่มรายวิชาคือ - Engineering and Applied Sciences - Humanities - Mathematics - Natural Sciences - Social Sciences นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนอย่างน้อย 1 วิชาในแต่ละกลุ่มวิชาจาก	2.กลุ่มวิชา B : เป็นกลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชา B ต้องเป็นกลุ่มคณะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ต้องไม่ใช่นักศึกษาในกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมถึงภาษาศาสตร์ หากนักศึกษาคณะดังกล่าวลงเรียนในวิชากลุ่ม B วิชานั้นจะกลายเป็นโมฆะ และไม่นำมาคิด	เป็นต้น (หมายเหตุ ภาคฤดูร้อนไม่นำวิชาศึกษาทั่วไปมาคิดหน่วยกิต)		8.Elective course จากคณะอื่นๆ ซึ่งรายวิชาเสริมหลักสูตรในข้อ 6 – 8 นักศึกษาทุกคนจะต้องลงเรียนโดยมีคณะเป็นผู้กำหนดรายวิชาต่างๆ และจำนวนหน่วยกิตให้ และให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกเรียนเองได้เป็นบางวิชา แต่รวมทุกกลุ่มวิชาในข้อ 1 – 8 แล้วจะเรียนศึกษาทั่วไปทั้งหมด 15 – 20 หน่วยกิต ซึ่งไม่เท่ากันในแต่ละคณะทั้งนี้แล้วแต่คณะที่นักศึกษา

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
	ทั้งหมด 5 กลุ่มวิชา รวมจำนวนวิชาทั้งหมดที่ต้องเรียนในกลุ่มนี้คืออย่างน้อย 5 วิชา หรือ 15 หน่วยกิต 3.กลุ่มวิชา Education for Citizenship แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชาคือ - Ethical Reasoning - The Global Community - American Cultures - Gender Studies	เป็นเกรดในวิชาศึกษาทั่วไป นอกจากนี้นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชา Breath ของศึกษาทั่วไป จะมีข้อกำหนดคือ 1. นักศึกษาจะต้องเรียนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปที่สังกัดอยู่ในคณะหรือโรงเรียนอื่น (Faculty/school) ที่อยู่นอกเหนือจากวิชาในคณะหรือโรงเรียนของตนเอง 2. นักศึกษาจะต้องไม่			สังกัดเป็นสำคัญ

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
	นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนอย่างน้อย 2 รายวิชาหรืออย่างน้อย 6 หน่วยกิตจาก 4 กลุ่มรายวิชาข้างต้นโดย 2 วิชาที่เรียนจะต้องไม่ได้อยู่ในกลุ่มวิชาเดียวกัน	เรียนในหลักสูตรเป็นได้ทั้งวิชาของกลุ่ม A และกลุ่ม B ในกลุ่มศึกษาทั่วไปอื่น ๆ ที่สังกัดคณะหรือโรงเรียนของตนเอง 3. สำหรับนักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์วิชาที่เรียนในศึกษาทั่วไปจะต้องไม่ใช่วิชาที่อยู่ในหลักสูตรของ CELC (Center for English Language Communication)			

ตารางที่ 21 สรุปด้านตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศในเอเชีย			
Harvard University	Stanford University	National University of Singapore	Lingnan University	Tokyo University	University of Malaya
- Anthropology - Astronomy - Business Studies - Molecular and Cellular Biology - Psychology - Stem Cell and Regenerative Biology - Visual and Environmental Studies - Women, Gender, and Sexuality	- Gender and Sexuality in Chinese Cinema - Environmental Regulation and Policy - What is Nanotechnology? - Visual Thinking - 18th-Century Art in Europe - Popular Culture and American Nature - Chinese Women's History	- Environmental Biology - Physical Questions in Everyday Life - China in The Twenty-first-Century - Chinese Music, Language and Literature - Thinking, Reasoning, and Inquiry - Film and History - Problem Solving for Computing - Food and Health	- Reading Great Social Thinkers - Logic and Critical Thinking - Morality and Markets - Entrepreneurship - The Making of the Modern World - Economics of Culture and Creativity - Hong Kong Popular Culture - Science of Life - China Through the Eyes of the West	- Foreign Languages - Humanities - Social Sciences - Material Sciences - Life Sciences - Human Sciences - Introductory Seminars - Thematic Lectures - Seminars	- Information Skills - Islamic & Asian Civilization - Ethnic Relations - Fundamental English – Basic - Entrepreneurship Culture - Effective Presentation Skills - Professional Writing in English

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลโดยดูจากวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยเป็นหลักซึ่งสามารถแยกเป็นการอภิปรายในแต่ละด้านดังนี้

จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ด้านจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียนั้นเมื่อจำแนกออกตามประเภทต่างๆ 5 ประเภทคือ เชิงความรู้กว้าง เชิงความเข้าใจ เชิงประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เชิงวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม และเชิงทักษะนั้น จะพบว่ามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยหลิงน่าน และมหาวิทยาลัยมาลายาจะมีจุดมุ่งหมายครบทุกประเภทข้างต้น ในขณะที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และมหาวิทยาลัยโตเกียวจะมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปเพียง 4 ประเภทโดยขาดวัตถุประสงค์ในเชิงวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม แต่อย่างไรก็ตามทั้ง 3 มหาวิทยาลัยดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์เหมือนกันคือมุ่งต้องการให้นักศึกษามีความรู้กว้างในศาสตร์สาขาอื่นๆ มุ่งเน้นในการแสวงหาความรู้ และการเป็นส่วนหนึ่งในสังคมรวมถึงนำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยหลิงน่าน และมหาวิทยาลัยมาลายา

จากวัตถุประสงค์ในการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยต่างๆข้างต้นเมื่อเทียบกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของประเทศไทยแล้วล้วนแล้วแต่ตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปตามแนวคิดของไพฑูรย์ สินลารัตน์ และทองอินทร์ วงศ์โสธร (2526 อ้างถึงในไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2549) ซึ่งได้ประมวลจุดมุ่งหมายหลักๆ ของการศึกษาทั่วไปไว้ว่า ศึกษาทั่วไปมุ่งหวังเรื่องความเรียงปัญญาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาปราดเปรื่อง มีความเป็นเสรี (Liberate the Mind) พัฒนาความคิดจิตใจให้เป็นอิสระ (วิจิตร ศรีสอาน, 2524 อ้างถึงในไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2549) (To be Free and Enlarge the Mind) มีสติ-ปัญญาแตกฉาน เจียวยคม ลึกซึ้ง และวิเคราะห์วิจารณ์ พร้อมทั้งใฝ่ใจใคร่รู้เป็นนิจ มุ่งความสัมพันธ์ระหว่างศาสตร์และศาสตร์กับสังคม โดยเฉพาะสาขาใหญ่ๆ คือ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้และเห็นถึงความสัมพันธ์และความแตกต่างของศาสตร์ทั้ง 3 ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยต่างๆที่ผู้วิจัยทำการศึกษาจะพบว่ารายวิชาจะมีลักษณะของความสัมพันธ์ในศาสตร์ที่สำคัญๆคือ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มุ่งหวังเรื่องความสมดุล (Balancing) โดยผู้เรียนจะต้องศึกษากับวิชาชีพหรือสาขาวิชาอื่นๆ และความรู้อื่นๆ ด้วยเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในคนและแนวคิดของอาชีพ

อื่น อีกทั้งเป็นการเสริมความรู้ให้กว้างขึ้น (Counter Over Specialization) มุ่งความเป็นพลเมืองดี (Good Citizenship) เป้าหมายของการศึกษาคือการสร้างความเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ร่วมในกิจกรรมสาธารณะ เข้ากับสังคมได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม (Civic and Moral Responsibility) และมีความสามารถในการสื่อความหมายด้วย ซึ่งวัตถุประสงค์ในข้อนี้จะเห็นได้ชัดจากวัตถุประสงค์ของศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยมาลายาที่เน้นเรื่องภาษาและการสื่อสารเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งสำคัญ มุ่งความรู้เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Functional) เป็นการศึกษาที่มีประโยชน์กับชีวิตประจำวัน และมีประโยชน์แก่คนจำนวนมาก เช่น ความเป็นอยู่อันดีในครอบครัว สุขภาพ พลศึกษา ศิลปการพูด ศิลปะและวรรณคดี สุขภาพจิต เศรษฐกิจในชีวิตประจำวัน เป็นต้น มุ่งความสัมพันธ์กับสังคมและท้องถิ่น (Relevance) เป็นการให้ความรู้ และแนวคิดแก่ผู้เรียนในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเข้าใจมรดกทางวัฒนธรรมของสังคม ความเป็นมา พัฒนาการและปัญหาต่างๆ ที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ เพื่อจะได้หาทางแก้ไขและพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อย และประการสุดท้ายคือมุ่งความเป็นพื้นฐานของวิชาอื่นๆ แม้ไม่ใช่จุดมุ่งหมายหลักและวิชาการศึกษาทั่วไปจะถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของพื้นฐานวิชาชีพอื่นๆ ด้วย

ใกล้เคียงกับจุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปตามแนวคิดของ พงษ์ สะเพียรชัย (2535) ที่ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปโดยไว้ว่าเพื่อฝึกฝนความสามารถทางสมอง รู้จักใฝ่รู้ ใฝ่คิดในหลักการใช้เหตุผล สามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างๆ เกิดดุลยภาพแห่งความรู้ รู้กว้างในสาขาอื่นๆ และรู้อย่างลึกซึ้ง เป็นพลเมืองที่ดีมีน้ำใจ และมีวิถีชีวิตได้อย่างมีความสุข เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สอนคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ และเพื่อฝึกฝนให้มีเหตุผลที่ถูกต้อง มีหลักตรรกศาสตร์

จากวัตถุประสงค์ของศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียจะสอดคล้องกับแนวคิดของศึกษาทั่วไปในประเทศไทยดังข้างต้นแล้ว วัตถุประสงค์ดังกล่าวยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปตามความหมายของทบวงมหาวิทยาลัยของไทย (2541) ที่สรุปถึงวัตถุประสงค์ของศึกษาทั่วไปได้ดังนี้

1. มีความรู้กว้างในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ และมองเห็นความสัมพันธ์และความเกี่ยวข้องประสานกันของสาขาวิชาต่างๆ
2. มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. ให้มีปัญญา รู้จักคิด วิเคราะห์ วิจัย มีความคิดริเริ่ม รักความก้าวหน้า มองเห็นการณ์ไกลอย่างมีโลกทัศน์ และเป็นตัวของตัวเอง

4. รู้จักตนเอง เข้าใจสังคม มองเห็นปัญหาในสังคมพร้อมที่จะรับผิดชอบและแก้ไขปัญหาของตนเอง ผู้อื่น ได้เหมาะสมและสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
5. เห็นคุณค่าและสุนทรียภาพในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

นอกจากนี้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปในประเทศไทย ตามแนวคิดของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) ซึ่งกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปไว้ว่าจะสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่คือ จุดมุ่งหมายในเชิงความรู้กว้าง เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีความรู้พื้นฐานสำหรับเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป จุดมุ่งหมายในเชิงความเข้าใจ เพื่อให้ให้นักศึกษามีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น มีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมโลกและนานาชาติ รู้และเข้าใจตนเองและผู้อื่น จุดมุ่งหมายในเชิงประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จุดมุ่งหมายในเชิงวัฒนธรรม/คุณธรรม/จริยธรรม เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม และจุดมุ่งหมายในเชิงทักษะ เพื่อให้ นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมถึงมีความสามารถในการสื่อสารได้ดี

ดังนั้นจากการศึกษาเปรียบเทียบในข้างต้นจะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย และประเทศไทยไม่มีความแตกต่างกัน โดยมุ่งให้ผู้เรียนเป็นบัณฑิตที่มีความรู้กว้างในศาสตร์สาขาอื่นนอกเหนือจากวิชาชีพตนเองรวมถึงสามารถนำความรู้ที่มีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

โครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ด้านโครงสร้างและหลักสูตรของการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย จากการศึกษาพบว่าเมื่อจำแนกเป็น 2 รูปแบบคือ แบบบังคับร่วม และแบบบังคับกระจาย โดยมหาวิทยาลัยที่จัดหลักสูตรแบบบังคับร่วม (Core program) ได้แก่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และมหาวิทยาลัยโตเกียว และมหาวิทยาลัยที่จัดหลักสูตรแบบบังคับกระจาย (Distribution Requirement) คือ มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยหลิงนาน และมหาวิทยาลัยมาลายา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ การจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปในประเทศไทยแล้วพบว่ามีความคล้ายคลึงกัน โดยมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีการจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปแบบบังคับร่วม ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2550) ซึ่งการจัดหลักสูตรในลักษณะนี้จะมีจุดมุ่งหมายหลักคือให้นักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยเดียวกันมีความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม และทักษะที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อบัณฑิตที่จบไปจะได้มีคุณลักษณะที่เป็นจุดร่วมเดียวกัน เพื่อให้เห็นภาพของหลักสูตรแบบบังคับร่วม (Core program) ที่ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยได้

เปรียบเทียบหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไประหว่างมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดกับมหาวิทยาลัยทักษิณ ดังตารางที่ 22 นี้

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบหลักสูตรแบบบังคับร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด
ประเทศสหรัฐอเมริกาและมหาวิทยาลัยทักษิณ ประเทศไทย

มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด	มหาวิทยาลัยทักษิณ
หลักสูตรประกอบไปด้วย 8 กลุ่มวิชาที่นักศึกษาจะต้องเรียนอย่างน้อย 1 รายวิชา (นับเฉพาะวิชาที่คิดเกรด) ในกลุ่มต่างๆ ดังนี้ (รวมแล้วเรียนอย่างน้อย 8 รายวิชา)	มหาวิทยาลัยจัดหลักสูตรสำหรับนักศึกษาที่ จะต้องเรียนเหมือนกันทั้งหมด รวม 32 หน่วย กิต ดังนี้
1. Aesthetic and Interpretive Understanding	1. กลุ่มภาษา 12 หน่วยกิต
2. Culture and Belief	1.1 ภาษาบังคับ 9 หน่วยกิต
3. Empirical and Mathematical Reasoning	ภาษาไทย 3 หน่วยกิต
4. Ethical Reasoning	ภาษาอังกฤษ 1 3 หน่วยกิต
5. Science of Living Systems	ภาษาอังกฤษ 2 3 หน่วยกิต
6. Science of the Physical Universe	1.2 ภาษาเลือกจาก
7. United States in the World	รายวิชาต่างๆต่อไปนี้ 3 หน่วยกิต
	ภาษาไทย 2 3 หน่วยกิต
	ภาษาอังกฤษ 3 3 หน่วยกิต
	ภาษามลายู 3 หน่วยกิต
	ภาษาญี่ปุ่น 3 หน่วยกิต
	ภาษาจีน 3 หน่วยกิต
	ภาษาฝรั่งเศส 3 หน่วยกิต
	ภาษาเยอรมัน 3 หน่วยกิต
	2. กลุ่มมนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต
	มนุษย์กับสารนิเทศ 2 หน่วยกิต
	มนุษย์กับสุนทรียภาพ 2 หน่วยกิต
	มนุษย์กับจริยธรรม 2 หน่วยกิต
	3. กลุ่มสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต
	มนุษย์กับการเปลี่ยนแปลง 2 หน่วยกิต
	มนุษย์กับการพัฒนา 2 หน่วยกิต
	มนุษย์กับการจัดการ 2 หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด	มหาวิทยาลัยทักษิณ
	4. กลุ่มวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ 7 หน่วยกิต เทคโนโลยีสารสนเทศ 3 หน่วยกิต มนุษย์กับวิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม 2 หน่วยกิต มนุษย์กับการพัฒนา สิ่งแวดล้อม 2 หน่วยกิต 5. กลุ่มพลศึกษา 1 หน่วยกิต เลือกเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา

สำหรับหลักสูตรแบบบังคับกระจายเมื่อแยกตามแต่ละประเภทแล้วจะพบว่ามหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด และมหาวิทยาลัยหลิงนานมีการจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปเช่นเดียวกันกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง และคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2550) คือลักษณะหลักสูตรเป็นแบบบังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเอง โดยมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดจะกำหนดกลุ่มวิชาในศึกษาทั่วไปไว้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือกลุ่ม Introduction to the Humanities, Disciplinary Breadth และ Education for citizenship และจะมีกลุ่มวิชาย่อยให้นักศึกษาเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจได้เต็มที่โดยมหาวิทยาลัยจะกำหนดหน่วยกิตของแต่ละกลุ่มวิชาไว้ในขณะที่มหาวิทยาลัยหลิงนานแบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชาหลักคือ กลุ่มวิชา A : Rational Thinking กลุ่มวิชา B : Values in Society กลุ่มวิชา C : Cultures and Ideas และกลุ่มวิชา D : Science โดยนักศึกษาจะต้องเรียนวิชาในศึกษาทั่วไปจำนวน 3 ภาคการศึกษาโดยสามารถเลือกเรียนวิชาใดก็ได้แต่มีข้อกำหนดว่าใน 3 ภาคการศึกษานั้นจะต้องเรียนวิชาในกลุ่ม A เป็นหลัก และเรียนคู่กับกลุ่มวิชาอื่นๆให้ครบ 9 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา เช่น ภาคเรียนที่ 1 เรียนวิชาในกลุ่ม ABC รวม 9 หน่วยกิต ภาคเรียนที่ 2 เรียนวิชาในกลุ่ม ABD รวม 9 หน่วยกิต และภาคเรียนที่ 3 เรียนวิชาในกลุ่ม ACD รวม 9 หน่วยกิต และเรียนรวมทั้งหมด 27 หน่วยกิต จึงจะครบตามข้อกำหนดในหลักสูตรศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหลิงนานซึ่งในแต่ละกลุ่มวิชา A B C และ D ก็จะมีรายวิชาที่กำหนดให้ไว้

เช่นเดียวกับคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีการกลุ่มวิชาในศึกษาทั่วไปเป็น 2 กลุ่มวิชา คือกลุ่มสังคมศาสตร์ และกลุ่มมนุษยศาสตร์ และแต่ละกลุ่มวิชากำหนดให้เลือก 2 วิชาจากวิชาที่กำหนดให้ในแต่ละกลุ่ม โดยต้องมีหน่วยกิตรวมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนผู้วิจัย

ได้แสดงตารางเปรียบเทียบตัวอย่างกลุ่มวิชาในศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยหลิงหนาน และคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบรูปแบบการจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปแบบบังคับกระจาย แบบ
บังคับหน่วยกิตเลือกรายวิชาเองของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด
มหาวิทยาลัยหลิงหนาน และคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด	มหาวิทยาลัยหลิงหนาน	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- <u>กลุ่มวิชา Introduction to the Humanities</u> นักศึกษาเรียนวิชาในกลุ่มนี้เป็นจำนวน 3 วิชา รวมจำนวน 9 หน่วยกิต - <u>กลุ่มวิชา Disciplinary Breadth</u> ประกอบด้วย 5 กลุ่มวิชาย่อย ซึ่งนักศึกษาจะต้องเรียนทั้ง 5 กลุ่มวิชา กลุ่มละ 1 วิชา รวมจำนวน 15 หน่วยกิต - <u>กลุ่มวิชา Education for citizenship</u> ประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชาย่อย ซึ่งนักศึกษาจะเลือกเรียน 2 กลุ่มวิชา กลุ่มละ 1 วิชา รวมจำนวน 6 หน่วยกิต	ประกอบไปด้วย 4 กลุ่มวิชาดังนี้ 1. <u>กลุ่มวิชา A : Rational Thinking</u> ประกอบไปด้วย 6 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 3 วิชา จากในกลุ่มวิชานี้ 2. <u>กลุ่มวิชา B : Values in Society</u> ประกอบไปด้วย 20 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 2 วิชา จากในกลุ่มวิชานี้ 3. <u>กลุ่มวิชา C : Cultures and Ideas</u> ประกอบไปด้วย 41 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 2 วิชา จากในกลุ่มวิชานี้ 4. <u>กลุ่มวิชา D : Science</u> ประกอบไปด้วย 9 รายวิชา นักศึกษาเลือกเรียน 2 วิชา จากในกลุ่มวิชานี้	- <u>กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์</u> นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดๆ 2 วิชาจากวิชาที่กำหนดไว้จำนวน 6 หน่วยกิต - <u>กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์</u> นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดๆ 2 วิชาจากวิชาที่กำหนดไว้จำนวน 6 หน่วยกิต

การจัดหลักสูตรแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนดมหาวิทยาลัยที่มีการจัดหลักสูตรของการศึกษาทั่วไปตามแนวคิดนี้คือมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และมหาวิทยาลัยมาลายา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีการจัดหลักสูตรแบบนี้ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการจัดแบบนี้คณะจะมีอิสระในการเลือกวิชาศึกษาทั่วไปด้วยตนเอง เมื่อนักศึกษาเข้าเรียนก็จะเจอ

รายวิชาต่างๆไว้คงที่ตายตัว มียืดหยุ่นบ้างเล็กน้อย บางรายวิชาจะเป็นวิชาของคณะที่จัดไว้ ในขณะที่บางวิชาก็จะเป็นวิชาที่นักศึกษาเป็นผู้เลือกเรียนเอง ซึ่งวิชาเหล่านี้ก็จะเป็นวิชาของแต่ละคณะนั้นๆ โดยมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์จะมีการกำหนดคณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นกฎระเบียบข้อหนึ่งในการเลือกเรียนวิชาของการศึกษาทั่วไปด้วย นั่นหมายความว่าวิชาที่นักศึกษาจะสามารถเรียนในการศึกษาทั่วไปได้ต้องเป็นวิชาที่ไม่ตรงกับวิชาในคณะของตนเอง ในที่นี้ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างเปรียบเทียบให้เห็นความชัดเจนมากขึ้นระหว่างหลักสูตรศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยมาลายา ประเทศมาเลเซีย และคณะโบราณคดี สาขาวิชาโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ประเทศไทย (โดยหลักสูตรดังกล่าวของมหาวิทยาลัยศิลปากรสำหรับนักศึกษาที่จะเข้าเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไป) ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบหลักสูตรศึกษาทั่วไปแบบบังคับหน่วยกิตเลือกตามคณะวิชากำหนดของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์
มหาวิทยาลัยมาลายา และมหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์	มหาวิทยาลัยมาลายา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปรวมจำนวนทั้งสิ้น 20 หน่วยกิต โดยจะแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ 1. General Education 8 หน่วยกิต 2. Singapore Studies 4 หน่วยกิต 3. Breadth 8 หน่วยกิต โดยกลุ่มวิชาดังกล่าวข้างต้น คณะจะกำหนดรายวิชาไว้ในบางส่วนและนักศึกษาจะเลือกเองในบางส่วนจากกลุ่มวิชาต่างๆดังนี้ 1. Group A – Science & Technology (Information & Knowledge, IKC) 2. Group A – Science & Technology (Knowledge & Modes of Inquiry, KMI) 3. Group B – Humanities & Social Sciences (Information & Knowledge, IKC) 4. Group B – Humanities & Social Sciences (Knowledge & Modes of Inquiry, KMI)	นักศึกษาจะต้องลงเรียนวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งเป็นวิชาบังคับจำนวนทั้งสิ้น 5 กลุ่มวิชา รวมจำนวน 15 – 20 หน่วยกิต คือ 1.Information Skills 1 หน่วยกิต 2.Islamic & Asian Civilization 2 หน่วยกิต 3.Ethnic Relations 2 หน่วยกิต 4.Fundamental English 2 หน่วยกิต 5.Entrepreneurial Skills และรายวิชาเสริมหลักสูตรคือ 6. Co – Curriculum Course 2 หน่วยกิต ประกอบไปด้วย 3 กลุ่มวิชาคือ 6.1 Sports – based course 6.2 Culture – based course 6.3 Academic – based course 7.Elective course จากวิชา 6 หน่วยกิต ในสังกัดคณะ/วิชาเอก ที่นักศึกษาเป็นผู้เลือกเรียนเอง	นักศึกษาคณะโบราณคดี สาขาวิชาโบราณคดีจะต้องเรียนวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ดังนี้ 1. รายวิชาบังคับ 20 หน่วยกิต ได้แก่ - ศิลปะวิจิตร - มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม - ภาษากับการสื่อสาร - ภาษาอังกฤษ 1 - ภาษาอังกฤษ 2 - โบราณคดีเบื้องต้น - พิพิธภัณฑสถานวิทยา 2. รายวิชาบังคับเลือก 3 หน่วยกิต (ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาที่กำหนดในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์) 3. รายวิชาเลือก 7 หน่วยกิต (ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาที่กำหนดให้กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และภาษา)

ด้านรูปแบบและลักษณะของรายวิชาในการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย

ด้านรูปแบบและลักษณะของรายวิชาศึกษาทั่วไป จากการศึกษาวิจัยลักษณะรูปแบบรายวิชาศึกษาทั่วไปสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือรายวิชาเดี่ยว รายวิชาผสม และรายวิชาพิเศษอื่นๆ ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยพบว่าแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีจุดเด่นของรายวิชาที่แตกต่างกันโดยลักษณะรายวิชาของศึกษาทั่วไปในสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชีย วิชาส่วนหนึ่งก็จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศไทย โดยเฉพาะรายวิชาที่จัดอยู่ในประเภท รายวิชาเดี่ยว และวิชาผสม เช่นรายวิชา Foreign Language ที่จัดอยู่ในกลุ่ม Foundation Course ของมหาวิทยาลัยโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ก็จะมีวิชาที่มีลักษณะเป็นรายวิชาเดี่ยวแบบรายวิชาเนื้อหาที่เป็นวิชาพื้นฐานสำหรับรายวิชาอื่นต่อไปเหมือนกันกับหลายๆรายวิชาในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เช่น วิชาจิตวิทยาทั่วไป เป็นต้น หรือวิชา Information Skills ของมหาวิทยาลัยมาลาया ประเทศมาเลเซีย ก็จะมีลักษณะเป็นรายวิชาเดี่ยวแบบประยุกต์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเช่นเดียวกันกับ วิชาจิตวิทยาในชีวิตประจำวัน ในประเทศไทย เป็นต้น

สำหรับจุดเด่นของวิชาศึกษาทั่วไปในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในเอเชียที่ผู้วิจัยพบว่าในประเทศไทยยังไม่มีวิชาใดที่มีรูปแบบและลักษณะของรายวิชาแบบเดียวกันคือ รายวิชาที่จัดอยู่ในกลุ่มรายวิชาพิเศษอื่นๆ เช่นกลุ่มวิชาอมตะวิทยา ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่ารายวิชาที่มีลักษณะดังกล่าวมีขึ้นที่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น คือมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด แต่ยังไม่พบในมหาวิทยาลัยในประเทศเอเชีย รวมถึงในประเทศไทย ลักษณะพิเศษของวิชาในกลุ่มนี้คือ เป็นแนวคิดในการพัฒนาสติปัญญาผู้เรียนด้วยการให้ศึกษาหนังสือที่จัดว่ามีคุณค่าสูงอยู่ในประเภท “Great Books” โดยผู้เรียนต้องอ่านให้เข้าใจแล้วนำมาอภิปรายถกเถียงกันในชั้นเรียน และสติปัญญาที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามแนวศึกษาทั่วไป ก็จะบรรลุผล ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้เป็นของฮัชชินส์ (ไพฑูรย์สินลาร์ตัน, 2550) ที่เชื่อว่าวิชาศึกษาทั่วไปควรประกอบด้วยเรื่องของโลกตะวันตก ศิลปะของการอ่าน การเขียนและการคิด รวมทั้งคณิตศาสตร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะให้นักศึกษารู้จักใช้สติปัญญาในการกระทำสิ่งต่างๆต่อไป แต่อย่างไรก็ตามลักษณะรายวิชาแบบอมตะวิทยานี้ก็มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเช่นกัน นอกจากปัญหาในเรื่องของเนื้อหาหนังสือที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่าวิธีการดังกล่าวอาจยังไม่มีเหมาะสมหากมีการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย ทั้งนี้เพราะปัญหาในการจัดการเรียนการสอนอย่างหนึ่งของประเทศไทยคือ อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาศึกษาทั่วไปในไทยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นอาจารย์ที่อายุน้อย ประสบการณ์ยังมีไม่มากพอ (ไพฑูรย์สินลาร์ตัน, 2550) ซึ่งหากมีการจัดการเรียน

การสอนในลักษณะวิชาอมตะวิทยา จำเป็นต้องใช้อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากจึงจะสามารถจัดการเรียนการสอนให้เกิดขึ้นได้ด้วยดี นอกจากนี้จากการศึกษาถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาศึกษาทั่วไปของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) ยังพบว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนในศึกษาทั่วไปส่วนใหญ่แล้วผู้สอนจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยายถึงร้อยละ 53.6 ซึ่งจะเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ต่างจากวิชาอมตะวิทยาอย่างสิ้นเชิง เพราะวิชาอมตะวิทยาเป็นวิชาที่ให้นักศึกษาศึกษาด้วยตนเองก่อนที่จะนำมาอภิปรายกันในห้อง ดังนั้นนักศึกษาจึงมีบทบาทเป็นส่วนใหญ่ในชั้นเรียน วิชาในศึกษาทั่วไปของประเทศไทยจึงยังไม่มีมหาวิทยาลัยใดที่มีลักษณะวิชาแบบอมตะวิทยา

นอกเหนือจากวิชาแบบอมตะวิทยาแล้วผู้วิจัยพบว่าวิชาสัมมนา (Freshman Seminar) ก็เป็นอีกลักษณะหนึ่งในประเทศไทยควรมีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะดังกล่าว โดยวิชาสัมมนาคือเป็นวิชาที่เน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหาโดยเน้นการพบปะสังสรรค์ระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษา เพื่อให้มีการพูดคุยกันในเรื่องของวิชาความรู้ย่อยๆ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น เป็นการฝึกทักษะในการคิดหาเหตุผลและทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้นิยมมหาวิทยาลัย จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยที่มีการจัดรายวิชาในลักษณะนี้ได้แก่มหาวิทยาลัยโตเกียว สำหรับในประเทศไทยจากการศึกษาค้นคว้าพบว่ายังไม่มีจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะรายวิชาจะให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนหากผู้สอนไม่มีความเข้าใจในศึกษาทั่วไปอย่างเพียงพอแล้วก็จะทำให้ลักษณะการเรียนแบบวิชาสัมมนาไม่สามารถเกิดขึ้นได้เพราะผู้สอนก็จะสอนแบบบรรยายคนเดียว นอกจากนี้แล้วการจัดโปรแกรมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้พบปะกับผู้สอนยังมีความจำเป็นต้องอาศัยอาจารย์เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาการบริหาร และการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจากสภาพปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2549) ที่พบว่าผู้สอนในศึกษาทั่วไปส่วนใหญ่ที่จะมาสอนในวิชาศึกษาทั่วไป มาสอนเพราะถูกคณะหรือหน่วยงานเสนอชื่อให้มาสอนถึงร้อยละ 66 และผู้สอนสมัครใจสอนเอง ร้อยละ 39 ตามลำดับ ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษา ความเต็มใจในการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จึงแตกต่างกัน นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดจากชั้นเรียนมีขนาดใหญ่มาก และผู้สอนมีจำนวนน้อย ซึ่งหากมหาวิทยาลัยในไทยมีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ลักษณะรายวิชาแบบนี้จึงเป็นอีกลักษณะวิชาหนึ่งที่มีความน่าสนใจในการนำใช้สอนกับนักศึกษาในศึกษาทั่วไปของประเทศไทย

รายวิชาที่เป็นประโยชน์กับชีวิตประจำวัน (Functional Subject matter Courses) เป็นอีกรายวิชาหนึ่งที่ผู้วิจัยพบว่าในประเทศไทยควรพัฒนาให้มีรายวิชาที่มีลักษณะดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น โดยวิชาในลักษณะนี้จะไม่เน้นในศาสตร์ด้านต่าง ๆ เช่น สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ แต่จะเน้นกิจกรรมและปัญหาในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่ จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีวิชาที่มีลักษณะดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยมาลายา โดยข้อมูลจากการศึกษาฐานที่มหาวิทยาลัยมาลายาของผู้วิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยจะมีการจัดรายวิชาที่ตอบสนองต่อการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันผ่านรายวิชาในกลุ่ม Co – Curricular Course หรือหลักสูตรเสริมทักษะ ซึ่งวิชาที่อยู่ใน กลุ่มดังกล่าวจะเป็นวิชาที่นักศึกษานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (Soft skills) นอกจากนี้ข้อมูลจาก การศึกษาฐานยังพบว่า นักศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมินในด้านทักษะบุคคลหรือวิชาในกลุ่มทักษะชีวิต นั้นจะต้องเข้ารับการอบรมเข้มในขณะที่ยังเรียนในชั้นปี 4 ซึ่งเนื้อหาที่อบรมจะเป็นการอบรมเรื่องทักษะ สารสนเทศ (Information Technology) บุคลิกภาพ (Personality) การวางตัว (Grooming) ภาษาอังกฤษ (English) และ ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบสนองต่อผลลัพธ์ การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของมาเลเซีย (Malaysian Qualification Framework) ที่ต้องการเน้นให้นักศึกษาที่จบไปเป็นบัณฑิตมีลักษณะสำคัญ 8 ประการคือ 1) Knowledge 2) Practical Skill 3) Social Skill and Responsibility 4) Values, Attitudes and Professionalism 5) Communication, Leadership and Team Skills 6) Problem solving and Scientific Skill 7) Information management and Life long learning Skill 8) Managerial and entrepreneurial skills ตัวอย่างวิชาลักษณะนี้ของการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยมาลายาเช่น วิชา Entrepreneur Skill เป็นต้น ซึ่งวิชาลักษณะดังกล่าวนับว่าเป็นอีกรายวิชาหนึ่งที่มีความน่าสนใจในกลุ่ม วิชาการศึกษาทั่วไปที่ประเทศไทยควรจะมีการจัดรายวิชาลักษณะนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน วิชาการศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เพราะรายวิชาในกลุ่มหลักสูตรเสริมทักษะดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นวิชาที่จำเป็น ต่อการใช้ชีวิตในโลกยุคปัจจุบันทั้งสิ้น ซึ่งผู้เรียนเมื่อเรียนแล้วจะสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงใน ชีวิตประจำวันสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้

ด้านข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศใน เอเชีย

จากการศึกษาในเรื่องข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปผู้วิจัยพบว่าด้านจำนวน หน่วยกิตมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดจะกำหนดหน่วยกิตของการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเท่ากับมหาวิทยาลัย ในประเทศไทยคือ 30 หน่วยกิต ในขณะที่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ จะมีจำนวนหน่วยกิตที่ใกล้เคียงกันกับของ ประเทศไทย เช่น มหาวิทยาลัยหลิงนานจำนวน 27 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยมาลายาจำนวน 15-20 หน่วยกิต และในขณะที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์จะกำหนดหน่วยกิตของศึกษาทั่วไปเพียง 20 หน่วยกิตเท่านั้น แต่หากนักศึกษาจะลงเรียนเกินกว่านี้วิชาที่เรียนเกินมามหาวิทยาลัยจะคิดเป็นรายวิชา เลือกเสรี (Unrestricted Elective : UE) ซึ่งแต่ละคณะจะกำหนดจำนวนหน่วยกิตไว้ไม่เท่ากัน เช่น

School of Design and Environment จะกำหนดวิชาเลือกเสรีไว้ที่ 12 หน่วยกิต เป็นต้น (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ยังมีข้อกำหนดในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆที่ผู้วิจัยทำการศึกษาอย่างเห็นได้ชัดคือ

1. นักศึกษาจะต้องเรียนในวิชาของกลุ่มศึกษาทั่วไปที่สังกัดอยู่ในคณะหรือโรงเรียนอื่นๆ (Faculty/School) ที่อยู่นอกเหนือจากวิชาในคณะหรือโรงเรียนของตนเอง
2. นักศึกษาจะต้องไม่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรที่เป็นได้ทั้งวิชาของกลุ่ม A และ กลุ่ม B (not cross - listed) ในกลุ่มศึกษาทั่วไปอื่นๆที่สังกัดคณะหรือโรงเรียนของตนเอง
3. นักศึกษาที่เรียนวิชากลุ่ม A (Subject group A) ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology) จะต้องเป็นนักศึกษาที่ไม่สังกัดคณะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. นักศึกษาที่เรียนวิชากลุ่ม B (Subject group B) ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Humanities and Social Sciences) จะต้องเป็นนักศึกษาที่ไม่สังกัดคณะที่เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จากที่กล่าวในข้างต้นทำให้สรุปได้ว่าข้อกำหนดหลักในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์คือคณะวิชาที่นักศึกษาสังกัด โดยห้ามนักศึกษาเรียนวิชาที่อยู่ในสังกัดคณะตนเองหรือในกลุ่มคณะที่เป็นศาสตร์ด้านเดียวกันกับวิชาเอกของตนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของศึกษาทั่วไปคือ เพื่อให้นักศึกษาเมื่อเรียนแล้วจะต้องมีความรู้ความสามารถที่กว้างไกลในศาสตร์อื่นๆนอกเหนือจากศาสตร์ที่เป็นวิชาชีพของตนเอง ทำให้บุคคลมีคุณภาพ และมีสติปัญญาอยู่ในระดับสูงรวมถึงสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวันหรือทำให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานในอนาคตได้ ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับข้อกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ไม่พบว่ามีข้อกำหนดดังกล่าวนี้ในการลงเรียนวิชาศึกษาทั่วไปด้วย

นอกจากนี้ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยโตเกียวที่ได้กำหนดโดยใช้ชั้นปีการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการเรียนศึกษาทั่วไปโดยได้กำหนดไว้ว่าให้นักศึกษาต้องเรียนวิชาในศึกษาทั่วไป (Integrative course) ในช่วงชั้น Junior Division (ตรงกับระดับชั้นปี 1 และ ชั้นปี 2) ให้ครบก่อนจึงจะสามารถเรียนในระดับชั้น Senior division (ตรงกับระดับชั้นปี 3 และปี 4) ได้

สำหรับมหาวิทยาลัยอื่นๆจากการศึกษาพบว่าข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยหลิงนาน และมหาวิทยาลัย มาลายาต้องเรียนในกลุ่มวิชาและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนดให้ ซึ่งแล้วแต่ว่านักศึกษาจะเป็นผู้ เลือกเรียนเองหรือมหาวิทยาลัยหรือคณะจะเป็นผู้กำหนดรายวิชาให้ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำข้อมูลด้านศึกษาทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในแถบเอเชียไปใช้เป็น แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาทั่วไปในประเทศไทย ทั้งในเรื่องของ วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร รูปแบบลักษณะรายวิชา และกฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป
2. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาเชิงลึกของการศึกษาทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศใน ด้านต่างๆ เช่น โครงสร้างหลักสูตร รูปแบบและลักษณะรายวิชา ตัวอย่างรายวิชา และกฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบและลักษณะการจัดการเรียนการสอนในวิชาศึกษาทั่วไปของประเทศอื่นๆ นอกเหนือจากประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในแถบเอเชีย
2. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปโดยเป็นการศึกษาเชิงลึกในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น โครงสร้างหลักสูตร ลักษณะรายวิชา การบริหารจัดการศึกษาทั่วไปหรือศึกษาเชิงลึกใน ประเทศใดประเทศหนึ่งและศึกษาโดยเปรียบเทียบกับประเทศไทย
3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ด้านกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ (National Qualification Framework) และ ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ของในประเทศไทยและต่างประเทศ กับหลักสูตร รูปแบบรายวิชาของการศึกษาทั่วไปว่ามีความสัมพันธ์และมีผลต่อการบริหาร จัดการในศึกษาทั่วไปอย่างไร

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ :

กระทรวงศึกษาธิการ

ชลธิรา สัตยาวัฒนา. (2551). “การสำรวจวิจารณ์ตนเองของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด”. วารสารศึกษา
ทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 1. ฉบับที่ 1

ปนัดดา เจียรกุล. (2541). **แนวโน้มหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาสังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

พจน์ สะเพียรชัย. (2535). “สมดุลของความรู้: การจัดสอนวิชาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในหมวด
วิชาการศึกษาทั่วไป” ในรายงานการสัมมนาเชิงวิชาการเรื่องสมดุลของความรู้: การจัด
สอนวิชาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. สงขลา :
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2548). **สู่ความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ : บทบาทและการดำเนินงานวิชาศึกษา
ทั่วไป**. กรุงเทพฯ : สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

_____. (2549). **รายงานการวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบันและแนวโน้มของวิชาการศึกษา
ทั่วไปในมหาวิทยาลัยไทย**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

_____. (2550). **หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป : หลักการและวิธีการดำเนินการ**. พิมพ์ครั้งที่
3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิจิตร ศรีสอาน. (2518). **หลักการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช

Harvard University. (2009). **Program in General Education: General Education Categories**

[online]. Available : <http://isites.harvard.edu/icb/icb.do?keyword>

=k37826&tabgroupid=icb.tabgroup49198. [2009, March 13].

_____. (2009). **Program in General Education : Gen Ed Home [online]**. Available:

Available: <http://www.generaleducation.fas.harvard.edu/icb/icb.do>. [2009, March 13].

_____. (2009). **Program in General Education : Information for Faculty [online]**.

Available: <http://www.generaleducation.fas.harvard.edu/icb/icb.do>. [2009, March 13].

Lingnan University. (2010). **Why General Education? [online]**. Available:

<http://www.ln.edu.hk/gen>. [2010, April 7].

Malaysian Qualification Agency. (2009). **Code of Practice for Institutional Audit**. Second Edition. Selangor Darul Ehsan : Malaysia.

National University of Singapore. (2009). **What is General Education ? [online]**. Available:

http://www.nus.edu.sg/gem/about_what_is_ge.htm. [2009, May 17].

Office of Admissions National University of Singapore. (2010). **A Leading Global University Centred In Asia, Influencing The Future : Undergraduate Prospectus 2010 – 2011**.

University Hall, Tan Chin Tuan Wing : Singapore.

International & Corporate Relations Office (IRC). (2009). **Prospectus**. November^{3rd}. Kuala Lumpur : Malaysia.

_____. (2009). **Discover UM : A World of Opportunities**. Kuala Lumpur : Malaysia.

Stanford University. (2009). **Structured Liberal Education Program (SLE) [online]**.

Available : http://ual.stanford.edu/AP/univ_req/IHUM_SLE/SLE.html. [2010, April 7].

Stanford University. (2010). **General Education Requirement Purpose [online]**. Available:

<http://studentaffairs.stanford.edu/registrar/students/ger-purpose>. [2009, October 17].

University of Malaya. (2010). **Undergraduate Course [online]**. Available:

<http://geology.um.edu.my/program.htm>. [2010, April 7].

University of Tokyo. **Origin and History [online]**. Available :

http://www.c.utokyo.ac.jp/eng_site/eng/kyoyo/enkaku.html. [2010, April 20].

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

ตัวอย่างรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University)

- Introductory Notes
- General Education
- Graduate Seminars in General Education
- Core Curriculum
- Freshman Seminars, Extra-Departmental Courses, and House Seminars
- African and African American Studies
- African Studies
- Anthropology
- Applied Mathematics
- Applied Physics
- Archaeology
- Architecture, Landscape Architecture, and Urban Planning
- Asian Studies Programs
- Astronomy
- Biological Sciences in Dental Medicine
- Biological Sciences in Public Health
- Biophysics
- Biostatistics
- Business Studies
- Celtic Languages and Literatures
- Chemical and Physical Biology
- Chemical Biology
- Chemical Physics
- Chemistry and Chemical Biology
- The Classics

- Comparative Literature
- Computer Science
- Dramatic Arts
- Earth and Planetary Sciences
- East Asian Languages and Civilizations
- Economics
- Engineering Sciences
- English
- Environmental Science and Public Policy
- Ethnic Studies
- European Studies
- Expository Writing
- Film and Visual Studies
- Folklore and Mythology
- Germanic Languages and Literatures
- Global Health
- Government
- Health Policy
- History
- History and Literature
- History of American Civilization
- History of Art and Architecture
- History of Science
- Human Evolutionary Biology
- Inner Asian and Altaic Studies
- Latin American and Iberian Studies
- Life Sciences

- Linguistics
- Literature and Comparative Literature
- Mathematics
- Medical Sciences
- Medieval Studies
- Middle East Program
- Mind, Brain, and Behavior
- Molecular and Cellular Biology
- Music
- Near Eastern Languages and Civilizations
- Neurobiology
- Oceanography
- Organismic and Evolutionary Biology
- Philosophy
- Physics
- Political Economy and Government
- Psychology
- Public Policy
- The Study of Religion
- Romance Languages and Literatures
- Russia, Eastern Europe, and Central Asia
- Sanskrit and Indian Studies
- Slavic Languages and Literatures
- Social Policy
- Social Studies
- Sociology
- South Asian Studies

- Special Concentrations
- Statistics
- Stem Cell and Regenerative Biology
- Systems Biology
- Ukrainian Studies
- Visual and Environmental Studies
- Women, Gender, and Sexuality

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

ตัวอย่างรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University)
(ที่เปิดสอนในเดือนกันยายน ค.ศ. 2009)

GER:IHUM. Introduction to the Humanities

GER:DB-EngrAppSci. Disciplinary Breadth, Engineering and Applied Sciences

GER: DB-Hum. Disciplinary Breadth, Humanities

GER: DB-Math. Disciplinary Breadth, Mathematics

GER:DB-NatSci. Disciplinary Breadth, Natural Sciences

GER:DB-SocSci. Disciplinary Breadth, Social Sciences

GER:EC-AmerCul. Education for Citizenship, American Cultures

GER:EC-EthicReas. Education for Citizenship, Ethical Reasoning

GER:EC-Gender. Education for Citizenship, Gender Studies

GER: EC-GlobalCom. Education for Citizenship, Global Community

GER:IHUM. Introduction to the Humanities

IHUM 48. The Art of Living

IHUM 57. Humans and Machines

IHUM 63. Freedom, Equality, Difference

IHUM 64. Journeys

IHUM 65. Race and Reunion: American Memory and the Civil War

IHUM 66. Laws and Orders

IHUM 67. Truth and Morality

SLE 91. Structured Liberal Education

GER:DB-EngrAppSci. Disciplinary Breadth, Engineering and Applied Sciences

AA 100. Introduction to Aeronautics and Astronautics

AA 115N. The Global Positioning System: Where on Earth are We, and What Time is It?

APPPHYS 79N. Energy Options for the 21st Century

BIOC 118Q. Genomics and Medicine

CEE 31. Accessing Architecture Through Drawing

CEE 101C. Geotechnical Engineering

CEE 154. Cases in Estimating Costs (Same as CEE 254)

CEE 161A. Rivers, Streams, and Canals (Same as CEE 264A)

CEE 166A. Watersheds and Wetlands (Same as CEE 266A)

CEE 173A. Energy Resources (Same as EARTHSYS 103, CEE 207A)

CEE 177. Aquatic Chemistry and Biology

CEE 180. Structural Analysis

CEE 181. Design of Steel Structures

CEE 207A. Energy Resources (Same as EARTHSYS 103, CEE 173A)

CEE 254. Cases in Estimating Costs (Same as CEE 154)

CEE 264A. Rivers, Streams, and Canals (Same as CEE 161A)

CEE 266A. Watersheds and Wetlands (Same as CEE 166A)

CHEMENG 35N. Renewable Energy for a Sustainable World

CHEMENG 60Q. Environmental Regulation and Policy

CHEMENG 70Q. Masters of Disaster

CS 21N. Can Machines Know? Can Machines Feel?

CS 74N. Digital Dilemmas

CS 105. Introduction to Computers

CS 106A. Programming Methodology (Same as ENGR 70A)

CS 106B. Programming Abstractions (Same as ENGR 70B)

CS 106X. Programming Abstractions (Accelerated) (Same as ENGR 70X)

CS 107. Computer Organization and Systems

CS 108. Object-Oriented Systems Design

CS 143. Compilers

CS 144. Introduction to Computer Networking

CS 145. Introduction to Databases

CS 148. Introduction Computer Graphics and Imaging

CS 154. Introduction to Automata and Complexity Theory

CS 157. Logic and Automated Reasoning

CS 161. Design and Analysis of Algorithms

EARTHSYS 103. Energy Resources (Same as CEE 173A, CEE 207A)

EE 14N. Things about Stuff

EE 20N. Hacking Stuff

EE 21N. What is Nanotechnology?

EE 101B. Circuits II

EE 102B. Signal Processing and Linear Systems II

EE 108A. Digital Systems I

EE 108B. Digital Systems II

EE 114. Fundamentals of Analog Integrated Circuit Design

EE 136. Introduction to Nanophotonics and Nanostructures

EE 141. Engineering Electromagnetics

EE 261. The Fourier Transform and Its Applications

EE 268. Introduction to Modern Optics

EE 271. Introduction to VLSI Systems

EE 278. Introduction to Statistical Signal Processing

ENERGY 120. Fundamentals of Petroleum Engineering (Same as ENGR 120)

ENGR 14. Applied Mechanics: Statics

ENGR 15. Dynamics

ENGR 30. Engineering Thermodynamics

ENGR 40. Introductory Electronics

ENGR 50M. Introduction to Materials Science, Biomaterials Emphasis

ENGR 60. Engineering Economy

ENGR 62. Introduction to Optimization (Same as MS&E 111)

ENGR 70A. Programming Methodology (Same as CS 106A)

ENGR 70B. Programming Abstractions (Same as CS 106B)

ENGR 70X. Programming Abstractions (Accelerated) (Same as CS 106X)

ENGR 120. Fundamentals of Petroleum Engineering (Same as ENERGY 120)

MATSCI 151. Microstructure and Mechanical Properties (Same as MATSCI 251)

MATSCI 154. Solid State Thermodynamics

MATSCI 156. Solar Cells, Fuel Cells, and Batteries: Materials for the Energy Solution (Same as MATSCI 256)

MATSCI 192. Materials Chemistry (Same as MATSCI 202)

MATSCI 193. Atomic Arrangements in Solids (Same as MATSCI 203)

MATSCI 202. Materials Chemistry (Same as MATSCI 192)

MATSCI 203. Atomic Arrangements in Solids (Same as MATSCI 193)

MATSCI 251. Microstructure and Mechanical Properties (Same as MATSCI 151)

MATSCI 256. Solar Cells, Fuel Cells, and Batteries: Materials for the Energy Solution (Same as MATSCI 156)

ME 12N. The Jet Engine

ME 80. Mechanics of Deformable Bodies

ME 101. Visual Thinking

ME 116. Advanced Product Design: Formgiving

ME 131A. Heat Transfer

ME 150. Internal Combustion Engines

ME 161. Dynamic Systems, Vibrations and Control (Same as ME 261)

ME 261. Dynamic Systems, Vibrations and Control (Same as ME 161)

MS&E 107. Interactive Management Science (Same as MS&E 207)

MS&E 111. Introduction to Optimization (Same as ENGR 62)

MS&E 120. Probabilistic Analysis

MS&E 207. Interactive Management Science (Same as MS&E 107)

MUSIC 192A. Foundations of Sound-Recording Technology

OSPAUSTL 10. Coral Reef Ecosystems

OSPAUSTL 20. Coastal Resource Management

OSPAUSTL 30. Coastal Forest Ecosystems

OSPBER 40B. Introductory Electronics

OSPBER 50B. Introductory Science of Materials

OSPFLO 50F. Introductory Science of Materials

OSPPARIS 40P. Introductory Electronics

OSPPARIS 50P. Introductory Science of Materials

OSPSANTG 58. Living Chile: A Land of Extremes

GER:DB-Hum. Disciplinary Breadth, Humanities

AFRICAAM 54N. African American Women's Lives (Same as HISTORY 54N)

AMELANG 31. The Contemporary Arab World and Culture through Literature

AMELANG 127. Land and Literature

AMSTUD 114N. Visions of the 1960s

AMSTUD 137. Jefferson in Paris

AMSTUD 183. Border Crossings and American Identities (Same as CSRE 183)

AMSTUD 214. The American 1960s: Thought, Protest, and Culture

ARTHIST 1. Introduction to the Visual Arts

ARTHIST 101. Archaic Greek Art (Same as CLASSART 101, CLASSART 201, ARTHIST 301)

ARTHIST 121. 18th-Century Art in Europe, ca 1660-1780 (Same as ARTHIST 321)

ARTHIST 176. Feminism and Contemporary Art (Same as ARTHIST 376)

ARTHIST 301. Archaic Greek Art (Same as ARTHIST 101, CLASSART 101, CLASSART 201)

ARTHIST 321. 18th-Century Art in Europe, ca 1660-1780 (Same as ARTHIST 121)

ARTHIST 376. Feminism and Contemporary Art (Same as ARTHIST 176)

ARTHIST 386. Theme and Style in Japanese Art (Same as JAPANGEN 186, JAPANGEN 286)

CHINGEN 91. Traditional East Asian Culture: China

CLASSART 21Q. Eight Great Archaeological Sites in Europe

CLASSART 101. Archaic Greek Art (Same as ARTHIST 101, CLASSART 201, ARTHIST 301)

CLASSART 201. Archaic Greek Art (Same as ARTHIST 101, CLASSART 101, ARTHIST 301)

CLASSGEN 6N. Antigone: From Ancient Democracy to Contemporary Dissent (Same as

DRAMA 12N)

CLASSGEN 22N. Technologies of Civilization: Writing, Number and Money

CLASSGEN 163. Texts in History: Classics from Greece to Rome (Same as HUMNTIES 161,

DRAMA 161R)

CLASSGEN 174. Martyrdom in the Ancient World (Same as RELIGST 174)

COMPLIT 41Q. Ethnicity and Literature

COMPLIT 121. Poems, Poetry, Worlds: An Introductory Course

COMPLIT 133. Salome, Modernity, and the Aesthetics of Transgression

COMPLIT 141. Literature and Society in Africa and the Caribbean (Same as FRENLIT 133)

COMPLIT 151. Bodies and the Modern Uncanny

CSRE 183. Border Crossings and American Identities (Same as AMSTUD 183)

DANCE 170. Postmodern Road Trips: Viewing and Reviewing Contemporary Live Performances

DRAMA 11N. Dramatic Tensions: Theater and the Marketplace

DRAMA 12N. Antigone: From Ancient Democracy to Contemporary Dissent (Same as CLASSGEN 6N)

DRAMA 110. The Nature of Individual Art Practice: Ralph Lemon

DRAMA 161R. Texts in History: Classics from Greece to Rome (Same as HUMNTIES 161, CLASSGEN 163)

DRAMA 180Q. Noam Chomsky: The Drama of Resistance

DRAMA 189Q. Mapping and Wrapping the Body

ENGLISH 43. Introduction to African American Literature (Same as ENGLISH 143)

ENGLISH 47. Masterpieces of Contemporary Literature (Same as ENGLISH 147)

ENGLISH 60. Poetry and Poetics (Same as ENGLISH 160)

ENGLISH 61N. British Romanticism and Poetic Form

ENGLISH 62N. Eros in Modern American Poetry

ENGLISH 64N. Growing Up in America

ENGLISH 65N. Contemporary Women Fiction Writers

ENGLISH 102. Chaucer

ENGLISH 116A. The Poetry of John Milton

ENGLISH 126D. Victorian Sex

ENGLISH 134. The Marriage Plot

ENGLISH 135C. The Fiction of Dickens and Carroll

ENGLISH 136A. The Lyric in 19th-Century Britain

ENGLISH 142G. 20th-Century American Fiction

ENGLISH 143. Introduction to African American Literature (Same as ENGLISH 43)

ENGLISH 146C. Hemingway, Hurston, Faulkner, and Fitzgerald

ENGLISH 147. Masterpieces of Contemporary Literature (Same as ENGLISH 47)

ENGLISH 154A. The Modernist Novel

ENGLISH 160. Poetry and Poetics (Same as ENGLISH 60)

ENGLISH 163. Shakespeare

ENGLISH 170. Literary Criticism and Literary Texts

ENGLISH 185. Sex, Sacrifice, and Civilization: Baroque Opera and Tragedy (Same as MUSIC 190H, HUMNTIES 185)

ETHICSOC 171. Justice (Same as PHIL 171, PHIL 271, POLISCI 136S, PUBLPOL 307, IPS 208, PUBLPOL 103C)

FEMST 153. Women and the Creative Imagination (Same as FEMST 253)

FEMST 253. Women and the Creative Imagination (Same as FEMST 153)

FILMSTUD 100A. History of World Cinema I, 1895-1929 (Same as FILMSTUD 300A)

FILMSTUD 300A. History of World Cinema I, 1895-1929 (Same as FILMSTUD 100A)

FRENLIT 130. Survey of French Literature: Medieval and Renaissance

FRENLIT 133. Literature and Society in Africa and the Caribbean (Same as COMPLIT 141)

GERGEN 125. Varieties of freedom in German culture

GERGEN 246. Being at Home in the World: Kant's Critique of the Power of Judgment

GERGEN 268A. Freud and the Enterprise of Psychoanalysis

HISTORY 54N. African American Women's Lives (Same as AFRICAAM 54N)

HISTORY 110C. Introduction to Modern Europe

HISTORY 120A. Russian Civilization from Beginnings to the Enlightenment (Same as HISTORY 20A)

HISTORY 134A. The European Witch Hunts (Same as HISTORY 34A)

HISTORY 154A. Religion and American Society

HISTORY 185B. Jews in the Modern World

HISTORY 194B. Japan in the Age of the Samurai (Same as HISTORY 94B)

HISTORY 233C. Two British Revolutions (Same as HISTORY 333C)

HISTORY 233F. Political Thought in Early Modern Britain

HISTORY 254. Popular Culture and American Nature

HISTORY 295J. Chinese Women's History

HISTORY 333C. Two British Revolutions (Same as HISTORY 233C)

HPS 60. Introduction to Philosophy of Science (Same as PHIL 60)

HPS 220. Nineteenth-Century Philosophy of Science

HUMNTIES 161. Texts in History: Classics from Greece to Rome (Same as DRAMA 161R, CLASSGEN 163)

HUMNTIES 185. Sex, Sacrifice, and Civilization: Baroque Opera and Tragedy (Same as ENGLISH 185, MUSIC 190H)

ILAC 136. Survey of Modern Iberian Literatures

ILAC 240E. Borges and Philosophy

INTNLREL 141A. Camera as Witness: International Human Rights Documentaries

IPS 208. Justice (Same as PHIL 171, ETHICSOC 171, PHIL 271, POLISCI 136S, PUBLPOL 307, PUBLPOL 103C)

ITALLIT 127. Inventing Italian Literature: Dante, Boccaccio, Petrarca

ITALLIT 283. Modern Italian Poetry

JAPANGEN 75N. Around the World in Seventeen Syllables: Haiku in Japan, the U.S., and the Digital World

JAPANGEN 121. Translating Japan, Translating the West (Same as JAPANGEN 221)

JAPANGEN 186. Theme and Style in Japanese Art (Same as ARTHIST 386, JAPANGEN 286)

JAPANGEN 221. Translating Japan, Translating the West (Same as JAPANGEN 121)

JAPANGEN 286. Theme and Style in Japanese Art (Same as JAPANGEN 186, ARTHIST 386)

JAPANLIT 170. The Tale of Genji and Its Historical Reception (Same as JAPANLIT 270)

JAPANLIT 270. The Tale of Genji and Its Historical Reception (Same as JAPANLIT 170)

MUSIC 6A. From Gamelan to Kabuki: Musical Traditions of Far East Asia

MUSIC 11N. A View from the Podium: The Art of Conducting

MUSIC 19. Introduction to Music Theory

MUSIC 20A. Jazz Theory

MUSIC 21. Elements of Music I

MUSIC 23. Elements of Music III

MUSIC 38N. Singing Early Music

MUSIC 40. Music History to 1600

MUSIC 122C. Introduction to 20th-Century Composition

MUSIC 123. Undergraduate Seminar in Composition

MUSIC 127. Instrumentation and Orchestration

MUSIC 145. Studies in Modern Music (Same as MUSIC 245)

MUSIC 147. The Soul Tradition in African American Music (Same as MUSIC 247)

MUSIC 190H. Sex, Sacrifice, and Civilization: Baroque Opera and Tragedy (Same as ENGLISH 185, HUMNTIES 185)

MUSIC 245. Studies in Modern Music (Same as MUSIC 145)

MUSIC 247. The Soul Tradition in African American Music (Same as MUSIC 147)

OSPBER 32. The Stage in Dialogue with History: German Theater from the End of WWII to the End of the Cold War

OSPBER 60. Cityscape as History: Architecture and Urban Design in Berlin

OSPFLOR 26. Greeks and Etruscans in the Archaeology of Ancient Italy

OSPFLOR 27. Ancients and Moderns in the Making of the Italian Nation

OSPFLOR 34. The Woman in Florentine Art

OSPFLOR 115Y. The Duomo and Palazzo della Signoria: Symbols of a Civilization

OSPFLOR 134F. Modernist Italian Cinema

OSPMADR 40. Introduction to Literary and Cultural Analysis in the Spanish World

OSPMADR 63. Spanish Society Through the Eye of the Camera

OSPOXFRD 15. British Architecture and the Renaissance: 1500-1850

OSPOXFRD 17. Novels of Sensation: Gothic, Detective Story, Prohibition, and Transgression in Victorian Fiction

OSPOXFRD 27. Medical Ethics through Literature and Film

OSPOXFRD 66. Oxford: The Culture of the City

OSPOXFRD 163X. Shakespeare: Critical Commentary

OSPPARIS 31. American Writers in 20th Century Paris

OSPPARIS 47. Women in French Cinema

OSPPARIS 107Y. The Age of Cathedrals: Religious Art and Architecture in Medieval France

OSPSANTG 14. Women Writers of Latin America in the 20th Century

PHIL 10. God, Self, and World: An Introduction to Philosophy

PHIL 15N. Freedom, Community, and Morality

PHIL 60. Introduction to Philosophy of Science (Same as HPS 60)

PHIL 80. Mind, Matter, and Meaning

PHIL 125. Kant's First Critique (Same as PHIL 225)

PHIL 138. Recent European Philosophy: Between Nature and History (Same as PHIL 238)

PHIL 165. Philosophy of Physics (Same as PHIL 265)

PHIL 167B. Philosophy, Biology, and Behavior (Same as PHIL 267B)

PHIL 171. Justice (Same as ETHICSOC 171, PHIL 271, POLISCI 136S, PUBLPOL 307, IPS 208, PUBLPOL 103C)

PHIL 180. Metaphysics (Same as PHIL 280)

PHIL 194E. Beauty and Other Forms of Value

PHIL 225. Kant's First Critique (Same as PHIL 125)

PHIL 238. Recent European Philosophy: Between Nature and History (Same as PHIL 138)

PHIL 265. Philosophy of Physics (Same as PHIL 165)

PHIL 267B. Philosophy, Biology, and Behavior (Same as PHIL 167B)

PHIL 271. Justice (Same as PHIL 171, ETHICSOC 171, POLISCI 136S, PUBLPOL 307, IPS 208, PUBLPOL 103C)

PHIL 279. Collectivities

PHIL 280. Metaphysics (Same as PHIL 180)

POLISCI 136S. Justice (Same as PHIL 171, ETHICSOC 171, PHIL 271, PUBLPOL 307, IPS 208, PUBLPOL 103C)

POLISCI 336J. Collectivities (Same as)

PORTLANG 193Q. Spaces and Voices of Brazil through Film

PUBLPOL 103C. Justice (Same as PHIL 171, ETHICSOC 171, PHIL 271, POLISCI 136S, PUBLPOL 307, IPS 208)

PUBLPOL 307. Justice (Same as PHIL 171, ETHICSOC 171, PHIL 271, POLISCI 136S, IPS 208, PUBLPOL 103C)

RELIGST 16N. The Story of Human Virtues

RELIGST 95. How to Read the Bible

RELIGST 102. Modern Islam

RELIGST 144. John Calvin and Christian Faith

RELIGST 156. Goddesses and Gender in Hinduism

RELIGST 174. Martyrdom in the Ancient World (Same as CLASSGEN 174)

RELIGST 174E. Kierkegaard: Existentialism and Religion

RELIGST 201. Classical Islamic Law (Same as RELIGST 301)

RELIGST 222B. Sufism Seminar (Same as RELIGST 322B)

RELIGST 247. Chinese Buddhist Texts (Same as RELIGST 347)

RELIGST 258. Japanese Buddhist Texts (Same as RELIGST 358)

RELIGST 301. Classical Islamic Law (Same as RELIGST 201)

RELIGST 322B. Sufism Seminar (Same as RELIGST 222B)

RELIGST 347. Chinese Buddhist Texts (Same as RELIGST 247)

RELIGST 358. Japanese Buddhist Texts (Same as RELIGST 258)

SLAVGEN 77Q. Russia's Weird Classic: Nikolai Gogol

SLAVGEN 145. Age of Experiment: From Pushkin to Gogol (Same as SLAVGEN 245)

SLAVGEN 245. Age of Experiment: From Pushkin to Gogol (Same as SLAVGEN 145)

SLE 91. Structured Liberal Education

SPECLANG 198Q. Modern Greece in Film and Literature

GER:DB-Math. Disciplinary Breadth, Mathematics

BIO 141. Biostatistics (Same as STATS 141)

CME 100. Vector Calculus for Engineers (Same as ENGR 154)

CS 103. Mathematical Foundations of Computing

ECON 50. Economic Analysis I

ECON 102A. Introduction to Statistical Methods (Postcalculus) for Social Scientists

ENGR 154. Vector Calculus for Engineers (Same as CME 100)

MATH 19. Calculus

MATH 41. Calculus

MATH 41A. Calculus ACE

MATH 42. Calculus

MATH 42A. Calculus ACE

MATH 51. Linear Algebra and Differential Calculus of Several Variables

MATH 51A. Linear Algebra and Differential Calculus of Several Variables, ACE

MATH 51H. Honors Multivariable Mathematics

MATH 52. Integral Calculus of Several Variables

MATH 53. Ordinary Differential Equations with Linear Algebra

MATH 104. Applied Matrix Theory

MATH 106. Functions of a Complex Variable

MATH 108. Introduction to Combinatorics and Its Applications

MATH 115. Functions of a Real Variable

MATH 120. Modern Algebra

MATH 131P. Partial Differential Equations I

MATH 136. Stochastic Processes (Same as STATS 219)

MATH 145. Algebraic Geometry

MATH 147. Differential Topology

MATH 152. Elementary Theory of Numbers

MATH 171. Fundamental Concepts of Analysis

MATH 180. Introduction to Financial Mathematics

PHIL 50. Introductory Logic

PHIL 150. Basic Concepts in Mathematical Logic (Same as PHIL 250)

PHIL 250. Basic Concepts in Mathematical Logic (Same as PHIL 150)

POLISCI 150A. Political Methodology I (Same as POLISCI 350A)

POLISCI 350A. Political Methodology I (Same as POLISCI 150A)

PSYCH 10. Introduction to Statistical Methods: Precalculus (Same as STATS 60, STATS 160)

STATS 47N. Breaking the Code?

STATS 50. Mathematics of Sports (Same as MCS 100)

STATS 60. Introduction to Statistical Methods: Precalculus (Same as PSYCH 10, STATS 160)

STATS 110. Statistical Methods in Engineering and the Physical Sciences

STATS 116. Theory of Probability

STATS 141. Biostatistics (Same as BIO 141)

STATS 160. Introduction to Statistical Methods: Precalculus (Same as PSYCH 10, STATS 60)

STATS 219. Stochastic Processes (Same as MATH 136)

GER:DB-NatSci. Disciplinary Breadth, Natural Sciences

ANTHRO 171. The Biology and Evolution of Language (Same as ANTHRO 271, HUMBIO 145L)

ANTHRO 271. The Biology and Evolution of Language (Same as ANTHRO 171, HUMBIO 145L)

BIO 11N. Biotechnology in Everyday Life

BIO 34N. Hunger

BIO 41. Genetics, Biochemistry, and Molecular Biology

BIO 101. Ecology

BIO 143. Evolution (Same as BIO 243)

BIO 151. Mechanisms of Neuron Death

BIO 153. Cellular Neuroscience: Cell Signaling and Behavior (Same as PSYCH 120)

BIO 160A. Developmental Biology I

BIO 163. Neural Systems and Behavior (Same as BIO 263, HUMBIO 163)

BIO 185. Evolution of Reproductive Social Behavior (Same as BIO 285)

BIO 243. Evolution (Same as BIO 143)

BIO 263. Neural Systems and Behavior (Same as BIO 163, HUMBIO 163)

BIO 285. Evolution of Reproductive Social Behavior (Same as BIO 185)

CEE 63. Weather and Storms (Same as CEE 263C)

CEE 195A. Fundamentals of Structural Geology (Same as GES 111A)

CEE 263C. Weather and Storms (Same as CEE 63)

CHEM 31A. Chemical Principles I

CHEM 31X. Chemical Principles

CHEM 35. Organic Monofunctional Compounds

CHEM 36. Organic Chemistry Laboratory I

CHEM 130. Organic Chemistry Laboratory II

CHEM 131. Organic Polyfunctional Compounds

CHEM 135. Physical Chemical Principles

CHEM 171. Physical Chemistry

EARTHSYS 10. Introduction to Earth Systems

EARTHSYS 144. Fundamentals of Geographic Information Science (GIS) (Same as EESS 164)

EARTHSYS 272. Antarctic Marine Geology (Same as EESS 242)

EESS 37N. Energy and the Environment on the Back of an Envelope

EESS 164. Fundamentals of Geographic Information Science (GIS) (Same as EARTHSYS 144)

EESS 242. Antarctic Marine Geology (Same as EARTHSYS 272)

ENGR 31. Chemical Principles with Application to Nanoscale Science and Technology

GEOPHYS 222. Reflection Seismology

GES 1A. Introduction to Geology: The Physical Science of the Earth

GES 111A. Fundamentals of Structural Geology (Same as CEE 195A)

GES 130. Soil Physics and Hydrology

GES 171. Geochemical Thermodynamics

GES 222. Planetary Systems: Dynamics and Origins

HUMBIO 2A. Genetics, Evolution, and Ecology

HUMBIO 91Q. Neuroethology: The Neural Control of Behavior

HUMBIO 139. Sports Medicine

HUMBIO 145L. The Biology and Evolution of Language (Same as ANTHRO 171, ANTHRO 271)

HUMBIO 163. Neural Systems and Behavior (Same as BIO 163, BIO 263)

OSPBEIJ 18. Nature and Nurture in Brain Development and Behavior

PHYSICS 15. The Nature of the Universe

PHYSICS 19. How Things Work: An Introduction to Physics

PHYSICS 21. Mechanics and Heat

PHYSICS 45. Light and Heat

PHYSICS 50. Astronomy Laboratory and Observational Astronomy

PHYSICS 61. Mechanics and Special Relativity

PHYSICS 70. Foundations of Modern Physics

PHYSICS 83N. Physics in the 21st Century

PSYCH 30. Introduction to Perception

PSYCH 50. Introduction to Cognitive Neuroscience

PSYCH 120. Cellular Neuroscience: Cell Signaling and Behavior (Same as BIO 153)

GER:DB-SocSci. Disciplinary Breadth, Social Sciences

ANTHRO 3. Introduction to Prehistoric Archaeology (Same as ARCHLGY 1)

ANTHRO 21N. The Anthropology of Globalization

ANTHRO 102A. Ancient Civilizations: Complexity and Collapse (Same as ANTHRO 202A)

ANTHRO 126. Cities in Comparative Perspective (Same as URBANST 114)

ANTHRO 131. The Politics of Humanitarianism (Same as ANTHRO 231)

ANTHRO 144A. Introduction to Feminist Studies (Same as FEMST 101)

ANTHRO 202A. Ancient Civilizations: Complexity and Collapse (Same as ANTHRO 102A)

ANTHRO 231. The Politics of Humanitarianism (Same as ANTHRO 131)

ARCHLGY 1. Introduction to Prehistoric Archaeology (Same as ANTHRO 3)

CHINGEN 73. Chinese Language, Culture, and Society

COMM 1A. Media Technologies, People, and Society (Same as COMM 211)

COMM 104. Reporting, Writing, and Understanding the News

COMM 106. Communication Research Methods (Same as COMM 206)

COMM 125. Perspectives on American Journalism (Same as COMM 225)

COMM 162. Analysis of Political Campaigns (Same as POLISCI 323S, COMM 262)

COMM 206. Communication Research Methods (Same as COMM 106)

COMM 211. Media Technologies, People, and Society (Same as COMM 1A)

COMM 225. Perspectives on American Journalism (Same as COMM 125)

COMM 262. Analysis of Political Campaigns (Same as POLISCI 323S, COMM 162)

ECON 1A. Introductory Economics A

EDUC 103A. Tutoring: Seeing a Child through Literacy (Same as EDUC 203A, SOC 103A, SOC 203A)

EDUC 203A. Tutoring: Seeing a Child through Literacy (Same as EDUC 103A, SOC 103A, SOC 203A)

EDUC 220C. Education and Society (Same as SOC 130, SOC 230)

ENGR 130. Science, Technology, and Contemporary Society (Same as STS 201, STS 101)

ENGR 145. Technology Entrepreneurship

FEMST 101. Introduction to Feminist Studies (Same as ANTHRO 144A)

FILMSTUD 115. Documentary Issues and Traditions

HISTORY 14N. The Crusades

HISTORY 84Q. The American Empire in the Middle East since the Cold War: Afghanistan, Iraq, and Israel/Palestine

HISTORY 91N. Mao Zedong: The Man Who Would Become China

HISTORY 106A. Global Human Geography: Asia and Africa

HISTORY 106A. Global Human Geography: Asia and Africa (Same as INTNLREL 161A)

HISTORY 123. Reform and Revolution in Modern Russia, 1856-2009

HISTORY 147. History of South Africa (Same as HISTORY 47)

HISTORY 150A. Colonial and Revolutionary America (Same as HISTORY 50A)

HISTORY 151. Slavery and Freedom in American History (Same as HISTORY 51)

HISTORY 182C. From Prophet to Empire: The Making of the Muslim Middle East, 600-1500

HISTORY 196. Modern South Asia (Same as HISTORY 96)

HISTORY 198. The History of Modern China (Same as HISTORY 98)

HISTORY 201. Introduction to Public History in the U.S., 19th Century to the Present (Same as HISTORY 301)

HISTORY 217B. Land of Three Religions: Medieval Spain (Same as HISTORY 317B)

HISTORY 236A. European Nationalism, 1600 to the Present (Same as HISTORY 336A)

HISTORY 238K. European Collaboration, Resistance, and Retribution: 1938-1948

HISTORY 243G. Tobacco and Health in World History (Same as HISTORY 343G)

HISTORY 252. Decision Making in International Crises: The A-Bomb, the Korean War, and the Cuban Missile Crisis (Same as HISTORY 355)

HISTORY 281. Economic and Social History of the Modern Middle East (Same as HISTORY 381)

HISTORY 292D. Japan in Asia, Asia in Japan (Same as HISTORY 392D)

HISTORY 301. Introduction to Public History in the U.S., 19th Century to the Present (Same as

HISTORY 201)

HISTORY 317B. Land of Three Religions: Medieval Spain (Same as HISTORY 217B)

HISTORY 336A. European Nationalism, 1600 to the Present (Same as HISTORY 236A)

HISTORY 343G. Tobacco and Health in World History (Same as HISTORY 243G)

HISTORY 355. Decision Making in International Crises: The A-Bomb, the Korean War, and the Cuban Missile Crisis (Same as HISTORY 252)

HISTORY 381. Economic and Social History of the Modern Middle East (Same as HISTORY 281)

HISTORY 392D. Japan in Asia, Asia in Japan (Same as HISTORY 292D)

HPS 158. The Social History of Mental Illness

HUMBIO 2B. Culture, Evolution, and Society

INTNLREL 114D. Democracy, Development, and the Rule of Law (Same as POLISCI 114D, IPS 230, POLISCI 314D)

INTNLREL 161A. Global Human Geography: Asia and Africa (Same as HISTORY 106A)

IPS 230. Democracy, Development, and the Rule of Law (Same as INTNLREL 114D, POLISCI 114D, POLISCI 314D)

LINGUIST 1. Introduction to Linguistics

LINGUIST 5N. What's Your Accent? Investigations in Acoustic Phonetics

LINGUIST 83N. Translation

LINGUIST 120. Introduction to Syntax

LINGUIST 140. Language Acquisition I (Same as LINGUIST 240)

LINGUIST 240. Language Acquisition I (Same as LINGUIST 140)

OSPAUSTL 40. Australian Studies

OSPBEIJ 42. Chinese Media Studies

OSPBEIJ 46. Introduction to Chinese Economy

OSPBEIJ 66. Essentials of China's Criminal Justice System

OSPBER 115X. The German Economy: Past and Present

OSPBER 126X. A People's Union? Money, Markets, and Identity in the EU

OSPFLO 35. European Economic and Monetary Integration

OSPFLO 106V. Italy: From Agrarian to Postindustrial Society

OSPMADRD 54. Contemporary Spanish Economy and the European Union

OSPMADRD 61. Society and Cultural Change: The Case of Spain

OSPMOSC 62. Economic Reform and Economic Policy in Modern Russia

OSPMOSC 72. Space, Politics, and Modernity in Russia

OSPMOSC 74. Post-Soviet Eurasia and SCO: Society, Politics, Integration

OSPMOSC 78. Russian-American Relations: from the War of Independence to the War on Terror

OSPOXFRD 24. British and American Constitutional Systems in Comparative Perspective

OSPPARIS 124X. Building the European Economy: Economic Policies and Challenges Ahead

OSPPARIS 211X. Political Attitudes and Behavior in Contemporary France

OSPSANTG 65. Economic History of the Southern Cone from Liberalism to Neoliberalism and Beyond

OSPSANTG 68. The Emergence of Nations in Latin America

OSPSANTG 104X. Modernization and Culture in Latin America

OSPSANTG 130X. Latin American Economies in Transition

OSPSANTG 221X. Political Transition and Democratic Consolidation: Chile in Comparative Perspective

POLISCI 1. Introduction to International Relations

POLISCI 114D. Democracy, Development, and the Rule of Law (Same as INTNLREL 114D, IPS 230, POLISCI 314D)

POLISCI 124R. Judicial Politics and Constitutional Law: The Federal System

POLISCI 140L. China in World Politics

POLISCI 218. U.S. Relations in Iran

POLISCI 222R. Culture, Identity, and Diversity

POLISCI 223S. The Default Power: American Foreign Policy in a Unipolar World

POLISCI 314D. Democracy, Development, and the Rule of Law (Same as INTNLREL 114D, POLISCI 114D, IPS 230)

POLISCI 323S. Analysis of Political Campaigns (Same as COMM 262, COMM 162)

PSYCH 1. Introduction to Psychology

PSYCH 12N. Self Theories

PSYCH 60. Introduction to Developmental Psychology

PSYCH 90. Introduction to Clinical Psychology

PSYCH 131. Language and Thought (Same as PSYCH 262)

PSYCH 141. Cognitive Development

PSYCH 163. Interpersonal Basis of Abnormal Behavior

PSYCH 196. Contemporary Psychology: Overview of Theory, Research, Applications

PSYCH 262. Language and Thought (Same as PSYCH 131)

SOC 1. Introduction to Sociology

SOC 45Q. Understanding Race and Ethnicity in American Society

SOC 46N. Race, Ethnic, and National Identities: Imagined Communities

SOC 103A. Tutoring: Seeing a Child through Literacy (Same as EDUC 103A, EDUC 203A, SOC 203A)

SOC 114. Economic Sociology (Same as SOC 214)

SOC 130. Education and Society (Same as EDUC 220C, SOC 230)

SOC 155. The Changing American Family (Same as SOC 255)

SOC 160. Formal Organizations (Same as SOC 260)

SOC 164. Immigration and the Changing United States (Same as SOC 264)

SOC 180A. Foundations of Social Research (Same as SOC 280A)

SOC 203A. Tutoring: Seeing a Child through Literacy (Same as EDUC 103A, EDUC 203A, SOC 103A)

SOC 214. Economic Sociology (Same as SOC 114)

SOC 230. Education and Society (Same as EDUC 220C, SOC 130)

SOC 255. The Changing American Family (Same as SOC 155)

SOC 260. Formal Organizations (Same as SOC 160)

SOC 264. Immigration and the Changing United States (Same as SOC 164)

SOC 280A. Foundations of Social Research (Same as SOC 180A)

STS 101. Science, Technology, and Contemporary Society (Same as ENGR 130, STS 201)

STS 101Q. Technology in Contemporary Society

STS 201. Science, Technology, and Contemporary Society (Same as ENGR 130, STS 101)

URBANST 110. Introduction to Urban Studies

URBANST 114. Cities in Comparative Perspective (Same as ANTHRO 126)

GER:EC-AmerCul. Education for Citizenship, American Cultures

AMSTUD 114N. Visions of the 1960s

AMSTUD 183. Border Crossings and American Identities (Same as CSRE 183)

AMSTUD 214. The American 1960s: Thought, Protest, and Culture

COMPLIT 41Q. Ethnicity and Literature

CSRE 183. Border Crossings and American Identities (Same as AMSTUD 183)

ENGLISH 43. Introduction to African American Literature (Same as ENGLISH 143)

ENGLISH 143. Introduction to African American Literature (Same as ENGLISH 43)

ENGLISH 146C. Hemingway, Hurston, Faulkner, and Fitzgerald

HISTORY 150A. Colonial and Revolutionary America (Same as HISTORY 50A)

HISTORY 154A. Religion and American Society

MUSIC 147. The Soul Tradition in African American Music (Same as MUSIC 247)

MUSIC 247. The Soul Tradition in African American Music (Same as MUSIC 147)

SOC 155. The Changing American Family (Same as SOC 255)

SOC 255. The Changing American Family (Same as SOC 155)

URBANST 110. Introduction to Urban Studies

GER:EC-EthicReas. Education for Citizenship, Ethical Reasoning

ETHICSOC 171. Justice (Same as PHIL 171, PHIL 271, POLISCI 136S, PUBLPOL 307, IPS 208, PUBLPOL 103C)

ETHICSOC 185M. Contemporary Moral Problems (Same as PHIL 72)

HISTORY 209C. Liberalism and Violence: A Conceptual History

PHIL 15N. Freedom, Community, and Morality

GER:EC-Gender. Education for Citizenship, Gender Studies

AFRICAAM 54N. African American Women's Lives (Same as HISTORY 54N)

ANTHRO 144A. Introduction to Feminist Studies (Same as FEMST 101)

BIO 185. Evolution of Reproductive Social Behavior (Same as BIO 285)

CLASSGEN 6N. Antigone: From Ancient Democracy to Contemporary Dissent (Same as DRAMA 12N)

CLASSGEN 113. Christianity and Homoeroticism in the Roman Empire

DRAMA 189Q. Mapping and Wrapping the Body

ECON 145. Labor Economics

FEMST 153. Women and the Creative Imagination (Same as FEMST 253)

FILMSTUD 136. Gender and Sexuality in Chinese Cinema (Same as FILMSTUD 336)

GERGEN 177. Culture and Politics in Modern Germany

HISTORY 295J. Chinese Women's History

HUMBIO 129. Critical Issues in International Women's Health

OSPFLOR 34. The Woman in Florentine Art

OSPPARIS 47. Women in French Cinema

OSPSANTG 14. Women Writers of Latin America in the 20th Century

RELIGST 156. Goddesses and Gender in Hinduism

GER:EC-GlobalCom. Education for Citizenship, Global Communities

AMELANG 31. The Contemporary Arab World and Culture through Literature

AMELANG 127. Land and Literature

ANTHRO 3. Introduction to Prehistoric Archaeology (Same as ARCHLGY 1)

ANTHRO 102A. Ancient Civilizations: Complexity and Collapse (Same as ANTHRO 202A)

CHINGEN 73. Chinese Language, Culture, and Society

CHINGEN 91. Traditional East Asian Culture: China

COMPLIT 141. Literature and Society in Africa and the Caribbean (Same as FRENLIT 133)

ECON 118. Development Economics

HISTORY 84Q. The American Empire in the Middle East since the Cold War: Afghanistan, Iraq, and Israel/Palestine

HISTORY 106A. Global Human Geography: Asia and Africa

HISTORY 120A. Russian Civilization from Beginnings to the Enlightenment (Same as HISTORY 20A)

HISTORY 185B. Jews in the Modern World

HISTORY 196. Modern South Asia (Same as HISTORY 96)

HISTORY 198. The History of Modern China (Same as HISTORY 98)

HISTORY 292D. Japan in Asia, Asia in Japan (Same as HISTORY 392D)

ILAC 271. Brazilian Presence: Landscape, Life and Literature

MUSIC 6A. From Gamelan to Kabuki: Musical Traditions of Far East Asia

OSPAUSTL 40. Australian Studies

OSPBEIJ 46. Introduction to Chinese Economy

OSPBEIJ 66. Essentials of China's Criminal Justice System

OSPBER 115X. The German Economy: Past and Present

OSPBER 126X. A People's Union? Money, Markets, and Identity in the EU

OSPFLO 35. European Economic and Monetary Integration

OSPFLO 106V. Italy: From Agrarian to Postindustrial Society

OSPMOSC 57. Social Inequality in Socialist and Post-Socialist Societies

OSPMOSC 62. Economic Reform and Economic Policy in Modern Russia

OSPMOSC 72. Space, Politics, and Modernity in Russia

OSPMOSC 74. Post-Soviet Eurasia and SCO: Society, Politics, Integration

OSPPARIS 211X. Political Attitudes and Behavior in Contemporary France

OSPSANTG 104X. Modernization and Culture in Latin America

POLISCI 140L. China in World Politics

PORTLANG 193Q. Spaces and Voices of Brazil through Film

SLAVGEN 145. Age of Experiment: From Pushkin to Gogol (Same as SLAVGEN 245)

SPECLANG 198Q. Modern Greece in Film and Literature

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนใหม่มหาวิทยาลัยลิพิน

ตัวอย่างรายวิชาที่เปิดสอนใหม่มหาวิทยาลัยหลิงหนาน (Lingnan University)

ปี ค.ศ. 2010 – 2011 (ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 15 มีนาคม 2010)

กลุ่มวิชา A (A Category) : Rational Thinking

GEA101 (PHI101) Critical Thinking

GEA103 (PHI103) Logic and Critical Thinking

GEA104 (BEH104) Creativity and Individual Difference: Theories and Applications

GEA105 (PHI105) Introduction to Logic

GEA107 (PHI107) Understanding Knowledge

GEA108 (SOC108) Reading Great Social Thinkers

กลุ่มวิชา B (B Category) : Values in Society

GEB201 (PHI201) Applied Ethics

GEB203 (PHI203) Social and Political Philosophy

GEB205 (PHI205) Business Ethics

GEB206 (CUS206) Global Culture and Citizenship

GEB207 (PHI207) Law and Society

GEB209 (PHI209) Morality and Markets

GEB213 (MKT213) Entrepreneurship

GEB215 (SSC115) Understanding Social and Economic Indicators

GEB217 (POL217) Modern Political Ideologies

GEB219 (ENG269) Morality and the Machine: Aspects of Contemporary Science Fiction

GEB220 (CUS220) Media Ethics

GEB222 (PHI222) Life and Death

GEB223 (PHI223) Bioethics

GEB224 (PHI324) Utopia

GEB236 (PHI236) Contingencies and Necessities in Life

GEB237 (PHI237) Understanding Morality

GEB253 (MGT253) Corporate Social Responsibility

GEB262 (HST262) The Historical Experience in Film

GEB269 (PHI269) Appreciating Art

GEB294 (HST194) 'Clashes of Civilizations' in Modern History: Value Confrontations
between Asia and the West

กลุ่มวิชา C (C Category) : Cultures and Ideas

GEC301 (HST192) The Making of the Modern World

GEC302 (BEH203) Exploring Psychology in Western and Chinese Cultures

GEC304 (CUS304) Social & Cultural Anthropology

GEC305 (ENG311) Learning Language

GEC306 (ENG312) Signs & Meanings: A Semiotic Approach to Culture

GEC307 (ACT111) The Legal System of the People's Republic of China (PRC)

GEC308 (ECO108) Economics of Culture and Creativity

GEC309 (CUS309) Film & Cinema Studies

GEC310 (ECO110) Comparative Economic and Social Systems

GEC314 (CUS314) Hong Kong Popular Culture

GEC316 (CUS316) Modern Chinese Thought

GEC317 (CUS317) Narrating Hong Kong

GEC318 (SSC218) Environment & Society in Hong Kong

GEC319	Creative Thinking
GEC321 (SSC301)	Understanding Sport
GEC322	Cross-cultural Interchange and Urban Life
GEC323 (HST191)	Hong Kong's Heritage
GEC325	Why People Pay Taxes
GEC326	Managing Personal Finance
GEC327 (CHI114)	Modes of Chinese Writing
GEC328	Evolution of Chinese Language
GEC329 (CHI129)	Masterpieces in Chinese Literature
GEC331 (VIS211)	The Visual Cultures of Hong Kong
GEC332 (CUS132)	Cultural Transformation in Modern China
GEC334 (ECO210)	History of Economic Thought
GEC335 (HST193)	China Through the Eyes of the West
GEC338 (TRA238)	Cross-Cultural Perspectives in Film: Thematic Comparisons
GEC339 (HST268)	Cities Across Civilisations
GEC341 (CUS141)	Media Literacy
GEC342 (VIS106)	Understanding Drawing
GEC343 (SSC143)	Rethinking Global Issues
GEC344 (CHI244)	Chinese-Language Literature in Global Contexts
GEC345	An Introduction to Chinese Kunqu and Peking Operas Appreciation
GEC346	The Making of Hong Kong
GEC350 (ENG250)	European and Chinese Essay Forms: Attempts at Persuasion
GEC352 (MGT252)	Traditional Chinese Thought and Management
GEC353 (MUS353)	Music Appreciation: The Western Classical Tradition

GEC369 (HST269) A Cultural History of Water

GEC372 (ENG272) Intercultural Communication

GEC375 (ENG375) Cross-Cultural Studies of Literature

GEC395 (HST195) World History and Civilisations

กลุ่มวิชา D (D Category) : Science

GED110 (BEH110) Stress Management, Health and Life Balance

GED111 (CDS111) Statistics in Modern Society

GED112 (CDS112) Mathematical Literacy in Today's World

GED119 (CDS119) Color Science and Digital Applications

GED151 (SCI151) Cutting out the Fat: Scientific Perspectives on Weight Reduction

GED152 (SCI152) Science & Technology: What a Wonderful World

GED153 (SCI153) Science of Life

GED154 (SCI154)* Introduction to Astrophysics and Astronomy

GED155 (SCI155)* Special Topics in Science

Note: - The course code in the bracket indicates the subject area of the course

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างรายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

ตัวอย่างรายวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไป (GEMs) ของ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์
(National University of Singapore)

1. Group A – Science & Technology (Information & Knowledge, IKC)

- GEK1500 Inside Your Personal Computer
- GEK1501 Information Technology and Us
- GEK1502 Food Security and Safety
- GEK1503 Chemistry in Space
- GEK1504 Overview of Scientific Computation
- GEK1505 Living With Mathematics
- GEK1506 Heavenly Mathematics: Cultural Astronomy
- GEK1507 Complementary Medicine and Health
- GEK1508 Einstein's Universe and Quantum Weirdness
- GEK1509 Introduction to the Nanoworld
- GEK1510 Great Ideas in Contemporary Physics
- GEK1511 Introduction to Computing
- GEK1512 Understanding how the Internet Works
- GEK1513 Wireless Communications – Past, Present & Future
- GEK1514 Microelectronics Revolution – From Sand to Integrated Circuits (ICs)
- GEK1515 Environmental Biology
- GEK1517 Mathematical Thinking
- GEK1518 Mathematics in Art and Architecture
- GEK1519 Science of Music
- GEK1520 Understanding the Universe
- GEK1521 Physics in Life Sciences
- GEK1522 Global Environmental Issues
- GEK1523 Innovativeness in Engineering Design
- GEK1524 Living with Fluids
- GEK1525 Evaluating Claims related to Health
- GEK1527 Genes and Society
- GEK1528 Automation

- GEK1529 Food and Health
- GEK1530 Life as a Complex System
- GEK1531 Introduction to Cybercrime
- GEK1532 Colour & Vision: A Look at Biophysics
- GEK1534 Microbes Which Changed Human History
- GEK1535 Our Atmosphere: A Chemical Perspective
- GEK1536 Computation & Machine: Ancient to Modern
- GEK1537 The Search For Life On Other Worlds
- GEK1539 A Brief History of Science
- GEK1540 Modern Technology in Medicine and Health
- GEK1542 Forensic Science
- GEK1543 Chemistry of the Ocean
- GEK1544 The Mathematics of Games
- GEK1545 An Insight into Reproductive Health
- GEK2500 Living with Chemistry
- GEK2501 Understanding Your Medications
- GEK2503 Remote Sensing for Earth Observation
- GEK2504 The Four S's in the Molecular World
- GEK2505 Introductory Biomedical Engineering (2 MCs Special Term GEM)
- GEK2506 Drugs and Society
- GEK2507 Computational Methods for Basic Finance

2. Group A – Science & Technology (Knowledge & Modes of Inquiry, KMI)

- GEM1501 Problem Solving for Computing
- GEM1505 A Engineering by Design – Innovations in Conservation Devices and Systems
- GEM1505B Engineering by Design – Innovations in Electrical & Electronic Systems
- GEM1505C Engineering by Design – Natural Forms & Conceptual Design of Structures
- GEM1505D Engineering by Design – Biomimetic Principles in Engineering Design

- GEM2501 Electric Energy – Powering the New Millennium
- GEM2502 Modes of Invention
- GEM2505 Taming Chaos
- GEM2507 Physical Questions in Everyday Life
- GEM2900 Understanding Uncertainty and Statistical Thinking
- GEM2901 Reporting Statistics in the Media

3. Group B – Humanities & Social Sciences (Information & Knowledge, IKC)

- GEK1000 An Introduction to Literary Studies
- GEK1001 Place, Environment and Society
- GEK1002 Introduction to Japanese Studies
- GEK1003 Introduction to Politics
- GEK1005 Cultures in the Contemporary World
- GEK1006 Dynamics of Interpersonal Effectiveness
- GEK1007 Chinese Heritage: History and Literature
- GEK1008 Southeast Asia: A Changing Region
- GEK1010 Property Management
- GEK1011 The Nature of Language
- GEK1012 Contemporary Social Issues in Singapore
- GEK1013 Rethinking Technology, Organisations & People
- GEK1014 Understanding Emotions in Interactive Processes (To check with BiZ)
- GEK1015 Sociolinguistics and Language Teaching
- GEK1016 History & Theory of Modern Architecture
- GEK1018 Economic Issues in the Developing World
- GEK1020 Ethics at Work: Rhyme, Reason and Reality
- GEK1021 Crime Fiction in English & Chinese
- GEK1022 Geopolitics: Geographies of War & Peace
- GEK1025 Reading Visual Images

- GEK1026 The Horror of the Other
- GEK1027 Uses And Abuses Of Literature
- GEK1028 China in The Twenty-first-Century
- GEK1029 Managing Change: Power and Paradox
- GEK1030 Service Work: Winning Hearts and Minds
- GEK1031 American Film
- GEK1035 Nations & Nationalisms in South Asia
- GEK1036 Cross-Cultural Communication and Discourse
- GEK1037 Seeing the World Through Maps
- GEK1038 Scientific Methodology
- GEK1039 Understanding Careers
- GEK1040 Why Literature?
- GEK1041 Understanding Globalisation
- GEK1042 Intellectual Property in Cyberspace
- GEK1044 Popularising the Classics
- GEK1045 Introduction to World Religions
- GEK1046 Introduction to Cultural Studies
- GEK1047 Organisational Power and Culture
- GEK1048 Gandhi and Conflict Resolution: Global Legacies
- GEK1049 Introduction to Narrative
- GEK1050 Space and Health
- GEK1051 Rhetoric
- GEK1052 Community Service and Social Action
- GEK1053 Chinese Music, Language and Literature
- GEK1054 Music in the Global Context
- GEK1055 The Theatre Experience
- GEK2000 The U.S.: From Settlement to Superpower

- GEK2001 Changing Landscapes of Singapore
- GEK2002 Art & Philosophy
- GEK2003 Government and Politics of Singapore
- GEK2004 History and Theory of Industrial Design
- GEK2005 Introduction to Urban Planning
- GEK2008 Environmental History
- GEK2009 Democracy & Education
- GEK2010 Foreign Policy and Diplomacy
- GEK2012 Public Administration in Asia
- GEK2013 Real Estate Finance
- GEK2014 Exploring Cultural Diversity in ASEAN
- GEK2015 East-West Artistic Interactions
- GEK2017 Facing Global Environmental Challenges
- GEK2018 Identity and Western Literature
- GEK2019 Language and Evolution
- GEK2020 Introduction to Film Art
- GEK2022 Samurai, Geisha, Yakuza as Self or Other
- GEK2024 Political Ideologies
- GEK3001 International Political Economy
- GEK3005 Politics and the Visual

4. Group B – Humanities & Social Sciences (Knowledge & Modes of Inquiry, KMI)

- GEM1003 Introduction to Theatre & Drama
- GEM1004 Reason and Persuasion
- GEM1005 Reporting: Making News, Moving People, Changing The World
- GEM1006 Study of Movement Aesthetics
- GEM1008 Evaluating Academic Arguments
- GEM1900 Thinking, Reasoning, and Inquiry

- GEM2000 Foundations of Real Estate Appraisal
- GEM2001 Introduction to Asian Theatre
- GEM2002 Great Thinkers: China, India & Europe
- GEM2003 Why History? The Twentieth-Century, 1914-1989
- GEM2005 Film and History
- GEM2006 Logic
- GEM2007 Political Economy of Housing
- GEM3002 Global Cities and Local Cultures
- GEM3003 Literature and the other Arts

ภาคผนวก จ

ข้อมูลเพิ่มเติมจากการไปศึกษาดูงาน และสัมภาษณ์นักศึกษาของมหาวิทยาลัย
แห่งชาติสิงคโปร์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย

**ข้อมูลเพิ่มเติมจากการไปศึกษาดูงาน และสัมภาษณ์นักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์
(National University of Singapore) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย**

จากการศึกษาดูงาน ณ National University of Singapore ระหว่างวันที่ 24 – 26 มีนาคม 2553 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นางสาวมัชฌิมน สุวรรณศักดิ์ศรี อายุ 23 ปี นักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 หลักสูตร Bachelor of Industrial Design ที่ School of Design and Environment, National University of Singapore ถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจึงขอเสนอบทสัมภาษณ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัย : การเรียนการสอนของศึกษาทั่วไปในหลักสูตร GEM และ GEK เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

มัชฌิมน : วิชาส่วนใหญ่ในศึกษาทั่วไปจะมีลักษณะแบบ GEM คือมีการ lecture ในชั้นเรียน และมีชั่วโมงของการ tutorial นอกเหนือจากเวลาเรียน โดยจะแยกชั่วโมงเรียนกันคือ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ (1 ชั่วโมงสำหรับการเรียนในชั้นเรียน และ 1 ชั่วโมงสำหรับการติวเพิ่มเติม) ในขณะที่ GEK ขนาดห้องเรียนจะมีขนาดเล็กกว่า GEM และจะมีการ lecture ผสมกับ tutorial ไปพร้อมกัน วิชาในกลุ่ม GEK จะเรียน 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และจะเรียกการเรียนแบบ GEK ว่า Sectional teaching

ผู้วิจัย : ลักษณะการเรียนและการตัดเกรดของ GEK และ GEM เหมือนหรือต่างกันหรือไม่

มัชฌิมน : วิชาของ GEM จะเป็นวิชาที่แต่ละคณะจะเรียนซึ่งจะแตกต่างกัน ในแต่ละคณะ จำนวนของนักศึกษาให้ห้องเรียนมักจะมีจำนวนมาก ในการตัดเกรดจะตัดแยกระหว่างวิชาเลือกและวิชาเอกของคณะ แต่ถ้าเป็นกลุ่ม GEK จะเป็นวิชาทั่วไปที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวนนักศึกษาในห้องเรียนจะมีขนาดเล็กกว่า และในการตัดเกรด ทุกวิชาในศึกษาทั่วไปทั้งกลุ่ม GEM GEK จะเป็นการตัดเกรดแบบอิงกลุ่ม

ผู้วิจัย : ยกตัวอย่างรายวิชาของ GEK และ GEM ที่ได้เรียนไปแล้ว

มัชฌิมน : กลุ่มวิชาของ GEK ซึ่งจะเป็นวิชาที่ใช้ในชีวิตประจำวันเช่น ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน วิชากลุ่ม GEM เช่น Intro to Nanotechnology เป็นต้น

ผู้วิจัย : กลุ่มวิชา Singapore Studies มีลักษณะอย่างไร ยกตัวอย่างวิชาที่เคยเรียนไปแล้ว

มัชฌิมน : วิชาในกลุ่มของ Singapore Studies จะเป็นวิชาเรียนของนักศึกษาในแต่ละคณะที่จะมีความแตกต่างกัน แต่จะต้องโยงเนื้อหาให้มีความเกี่ยวข้องกับสิงคโปร์ แต่ละคณะจะเป็นผู้จัดรายวิชาตัวอย่างวิชาที่เคยเรียนแล้วในกลุ่มวิชานี้ เช่น Singapore Society, Changing Landscape of Singapore เป็นต้น

ผู้วิจัย : จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าโครงสร้างวิชาที่เรียนในศึกษาทั่วไปจะมีทั้งหมด 20 หน่วยกิต และประกอบด้วยรายละเอียดตามตาราง ของคณะที่น้องมัชฌิมนเรียนเหมือนหรือต่างจากรายละเอียดดังกล่าวหรือไม่

i. General Education	8 MCs
ii. Singapore Studies	4 MCs
Breadth	8 MCs

มัชฌิมน : แตกต่างกัน โดยคณะที่เรียนจะกำหนดรายละเอียดและจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด 28 หน่วยกิต ซึ่งแตกต่างจากคณะอื่นๆ มีรายละเอียดดังนี้

i. General Education	16 MCs
ii. Singapore Studies	4 MCs
Breadth	8 MCs

นอกจากนี้แล้วยังมีกลุ่มวิชา UE ซึ่งย่อมาจากกลุ่มวิชา Unrestricted Elective คือ วิชาที่ นักศึกษาลงเรียนเกินมาจาก 3 กลุ่มวิชาข้างต้น คือ General Education, Singapore Studies และ Breadth เป็นวิชาใดๆก็ได้ที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้เองตามความต้องการ คณะที่มัชฌิมนบังคับ คือ 12 หน่วยกิต ซึ่งแต่ละคณะจะกำหนดวิชาในกลุ่ม UE ไม่เท่ากัน

ผู้วิจัย : จากการศึกษารหัสวิชาของศึกษาทั่วไปในตัวที่สองจะบอกถึงกลุ่มวิชา เช่น GEK1512 จะบอกให้ทราบว่า เป็นวิชาที่จัดอยู่ในกลุ่มวิชา A คือ กลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี GEK1005 คือวิชาที่อยู่ในกลุ่มวิชา B คือ กลุ่มวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แล้วรหัส วิชาตัวแรกหมายถึงอะไร

มัชฌิมน : รหัสวิชาตัวแรกจะบอกถึงระดับความยากง่ายของรายวิชานั้นๆและข้อกำหนดพื้นฐานที่ นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนมาก่อน โดยเรียงตามลำดับความยากง่าย เช่น GEM 1005, GEM 2005, GEM 3005 และ GEM 4005 ซึ่งกลุ่มวิชาที่ขึ้นต้นด้วย 4 จะมีความยากของ วิชามากที่สุด และมักจะเป็นนักศึกษาในกลุ่ม honor class เรียน

ผู้วิจัย : การเรียนที่ NUS จะเปิดภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 เมื่อไหร่ ต่างจากของไทยหรือไม่

มัชฌิมน : ภาคเรียนที่ 1 จะเปิดเดือนสิงหาคม – พฤศจิกายน และภาคเรียนที่ 2 จะเปิดเดือน มกราคม – พฤษภาคม

ผู้วิจัย : จากการเรียนวิชาในศึกษาทั่วไปแล้ว ได้ประโยชน์อย่างไรบ้าง

มัชฌิมน : พยายามนำความรู้จากวิชาต่างๆที่ได้รับมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในชีวิตประจำวัน

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างรายวิชาและการจัดหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมลายา

ตัวอย่างรายวิชาและการจัดหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมาลายา

(University of Malaya)

B.Sc. (Science and Technology Studies)

Policy and Management of Science and Technology (108 Credits)

UNIVERSITY COURSES (15 Credits)

GXEX1401 Information Skill (1)

GXEX1402 Islamic and Asian Civilisations I (2)

GXEX1403 Islamic and Asian Civilisations II (2)

SXEX1101/2/4 Biostatistics / Statistics / Geostatistics (3)

SXEX1400 History and Philosophy of Science (3)

Co-curriculum (2)

Elective course from other Faculty (3)

CORE COURSES OF PROGRAMME (67 Credits)

Compulsory Core Courses (46 Credits)

SFES1211 Introduction to S&T Studies (2) SFES1212 History of S&T in Malaysia (3)

SFES1214 Introduction to Philosophy of Environmental (3)

SFES2211 Introduction to S&T Policy and Management Studies (3) SFES2212 S&T and the Media (3) SFES2213 Logic and Critical Thinking (3) SFES2214 Scientific Writing and Communication (3)

SFES2215 Epistemology and Perspectives on Knowledge (3)

SFES3212 Philosophy of Development (3)

SFES3214 Philosophy and Management of Environment (3)

SFES3215 Sociology of Science and Technology (3)

SFES3316 Approaches to Research in History & Phil. of Sc. (3) Prerequisite: SXEX1400

SFES3325 Information Technology and K-Economy (3)

SFES3181 Final Year Project (8) Final year student

Core Elective Courses (21 Credits)

SFES2216 Comparative Philosophy of Science (3) Prerequisite: SXEX1400

SFES2271 Economics in S&T Studies (3)

SFES2310 Science, Technology and Society (3)

SFES2312 S&T In Contemporary Islamic World (3)

SFES2331 History of Islamic Science I

SFES3211 Issues in Bioethics (3)

SFES3213 Technology Mapping (3)

SFES3271 Managing New Technologies (3) Prerequisite: SFES2211

SFES3272 Technopreneurship (3)

SFES3311 Ethics of Knowledge and S&T Profession (3) Prerequisite: SFES1211

SFES3312 Science, Technology and Law (3)

SFES3313 S&T Transfer and Development (3) Prerequisite: SFES2211

SFES3314 R&D Management System (3) Prerequisite: SFES2211

SFES3315 Science, Technology and Modernisation (3)

SFES3317 Science and Religion (3)

SFES3318 Theory of S&T and Society (3) Prerequisite: SFES1211

SFES3319 Ethics and Science and Technology (3) Prerequisite: SFES1211

SFES3320 Philosophy of Islamic Science (3) Prerequisite: SXEX1400

SFES3321 Philosophy of Chinese and Indian Science (3) Prerequisite: SXEX1400

SFES3322 Philosophy of Western Science (3) Prerequisite: SXEX1400

SFES3323 Media and Communication Theory (3) Prerequisite: SFES1211

SFES3324 Environment and Religion (3)

SFES3326 National Innovation System (3) Prerequisite: SFES2211

SFES3330 Policy Development in Sc., Tech., and Innovation (3)

SFES3331 History of Islamic Science II Prerequisite: SFES2331

SFES3332 Greek Science and Philosophy

SFES3333 Atomism and Anti-atomism in Islamic Theology and Philosophy *History and Philosophy of Science 2*

NON-CORE COURSES OF PROGRAMME (26 Credits)

Choose one package of natural sciences courses from Institute of Biological Sciences / Institute of Mathematical Sciences /

Department of Physics / Department of Chemistry / Department of Geology.

(Most courses need entry prerequisite / requirement Please refer to the institute / department for further details)

Package from Institute of Biological Sciences (27 or 28 credits).**Compulsory Courses (10 credits):**

Stage 1:

SHES1200 Life Processes (2)

SHES1201 Cell Biology (2)

SHES1202 Biology of Organisms (2)

SHES1203 Population Biology (2)

SHES1270 Practical Biology (2)

Elective Courses (17 or 18 credits):

Stage 2:

SHES1601 Malaysia Flora (3)

SHES1602 Malaysia Fauna (3)

SHES1603 Bio-computing (3)

SHES2004 Human Biology (3)

SHES2130 Basic Biochemistry (3)

SHES2240 Basic Genetic (3)

SHES2250 General Microbiology (3)

Package from Institute of Mathematical Sciences (27 credits)

SJES1210 Foundation Mathematic (2)

SJES1215 Linear Algebra I (3)

SJES1221 Calculus I (4)

SJES1222 Calculus II (4)

SJES1231 Differential Equations & Applications (2)

SJES1250 Introduction to Probability (2)

SJES2215 Linear Algebra II (3)

SJES2223 Calculus III (4)

SJES2234 Computational Methods I (3)

Package from Department of Physics (26 credits)

SMES1103 Preliminary Mathematical Methods (3)

SMES1201 Waves and Vibrations (2)

SMES1202 Thermal Physics (2)

SMES1203 Modern Physics (2)

SMES1204 Basic Electronics (2)

SMES2201 Quantum Mechanics (3)

SMES2202 Electromagnetism Theory (3)

SMES2203 Mathematical Methods (3)

SMES2204 Mechanics (3)

SMES2205 Statistical Physics (3)

Package from Department of Chemistry (26 credits)Compulsory Courses (11 credits):

SCES1200 Principles of Chemistry (2)

SCES1210 Inorganic Chemistry I (3)

SCES1220 Organic Chemistry I (3)

SCES1230 Physical Chemistry I (3)

Elective Courses (15 credits):

SCES1201 Basic Mathematic for Chemistry (3)

SCES2210 Inorganic Chemistry II (4)

SCES2220 Organic Chemistry II (4)

SCES2230 Physical Chemistry II (4)

SCES2250 Molecular Spectroscopy & Interpretation (3)

SCES2311 General Chemistry Analysis (2)

SCES2312 General Industrial Chemistry (2)

SCES2313 Nuclear Chemistry (2)

SCES2320 Food Chemistry (2)

SCES2321 Bio Molecule (2)

SCES2322 Heterocyclic Chemistry (2)

SCES2323 Medicinal Chemistry (2)

SCES2324 Petrol Chemistry (2)

SCES2338 Solid Phase Chemistry (2)

SCES2410 Environmental Chemistry I (2)

SCES2413 Surface & Colloid Chemistry I (2)

SCES2433 Electrochemistry (2)

SCES2434 Polymer Chemistry I (3)

SCES2437 Computational Chemistry (2)

DRU

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างรหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนชั่วโมงสอน และ
ข้อกำหนดในการเรียนหลักสูตรเกาหลีสึกษามหาวิทยาลัยมาลายา

ตัวอย่างรหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนชั่วโมงสอนและข้อกำหนดในการเรียนหลักสูตรเกาหลีศึกษามหาวิทยาลัยมาลายา

(Course Code, Titles, Credit Hours and Requirements Under Korean Studies Programme)

SEMESTER 1			SEMESTER 2			REQUIREMENT
Course Code & Title		Credit Hour	Course Code & Title		Credit Hour	
GTEE1101	Fundamental English	3	GTEE 1102 /	English for Academic Purposes /	3	Compulsary
GXEX1401	Information Skill	1	GTEE 1103 /	Professional Writing in English /		
GXEX1411	Ethnic Relations	2	GTEE 1104	Effective Presentation Skills		
GXEX1410 / GXEX1412	Islamic and Asian Civilisation (TITAS) / Basic Entrepreneurship Culture	2	GXEX1410 / GXEX1412	Islamic and Asian Civilisation (TITAS) / Basic Entrepreneurship Culture	2	
	Elective Courses	3		Co-curriculum Courses	2	
AYEA1102	Introduction to East Asian Civilisation	3	AYEA2309	Political Economy of East Asia	3	Compulsary
AYEA1304	Korean Language IA	4	AYEA1408	Korean Language IB	4	

AYEA2404	Korean Language IIA	4	AYEA2408	Korean Language IIB	4	
AYEA3404	Korean Language IIIA	4	AYEA3408	Korean Language III B	4	
AYEA3180	Graduation Training 1	3	AYEA3180	Graduation Training 1	3	
AYEA2311	Modernisation Process in East Asia	3	AYEA2330	Conflicts in the East Asian Region	3	3 courses
AYEA2312	International Relations of East Asia	3	AYEA3309	East Asian Society	3	
AYEA3310	Security Issues in the East Asian Region	3	AYEA3312	Economic Developments of East Asia	3	
AYEA3338	Political Issues in East Asia After 1900	3				
AYEA2323	Culture and Society of Korea	3	AYEA2324	Political Economy of Korea	3	7 courses
AYEA2325	Classical Korea	3	AYEA2344	Modernisation Process in Korea	3	
AYEA2334	North and South Korean Relations	3	AYEA2345	Economy of Korea	3	
AYEA3328	Foreign Policy of Korea	3	AYEA3326	ASEAN-Korean Relations	3	
AYEA3332	Organisational Culture of Korea	3	AYEA3341	Contemporary Politics of South Korea	3	

AYEA2313	Culture and Society of China	3	AYEA2315	Politics and Economy of China	3	2 courses
AYEA2337	Confucianism in China	3	AYEA2346	Economic Policy of China	3	
AYEA3330	Modern Chinese Intellectual History	3	AYEA3313	Islam in China	3	
AYEA3334	Malaysia-China Relations	3	AYEA3337	China-Russia Relations	3	
AYEA3342	International Trade and Investment of China	3				
AYEA2319	The Administrative and Political Systems of Japan	3	AYEA2317	Nation Building in Japan	3	
AYEA2321	Economic Policy of Japan	3	AYEA2318	Introduction to Japanese Literature	3	
AYEA2339	Culture and Society of Japan	3	AYEA2320	Economy and Politics of Japan	3	
AYEA3318	Industries and the Industrial Policies of Japan	3	AYEA2326	Local Government in Japan	3	
AYEA3319	Foreign Policy of Japan	3	AYEA3317	Development of Science and Technology in Japan	3	

AYEA3321	Management Systems of Japan	3	AYEA3320	ASEAN-Japan Relations	3	
			AYEA3339	Organisational Culture of Japan	3	

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างรหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนชั่วโมงสอนและข้อกำหนดในการเรียน
หลักสูตรจีนศึกษามหาวิทยาลัยมลายา

ตัวอย่างรหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนชั่วโมงสอนและข้อกำหนดในการเรียนหลักสูตรจีนศึกษามหาวิทยาลัยมลายา

(Course Code, Titles, Credit Hours and Requirements Under China Studies Programme)

SEMESTER 1			SEMESTER 2			REQUIREMENT
Course Code & Title		Credit Hour	Course Code & Title		Credit Hour	
GTEE1101	Fundamental English	3	GTEE 1102 /	English for Academic Purposes /	3	Compulsary
GXEX1401	Information Skill	1	GTEE 1103 /	Professional Writing in English /		
GXEX1411	Ethnic Relations	2	GTEE 1104	Effective Presentation Skills		
GXEX1410 / GXEX1412	Islamic and Asian Civilisation (TITAS) / Basic Entrepreneurship Culture	2	GXEX1410 / GXEX1412	Islamic and Asian Civilisation (TITAS) / Basic Entrepreneurship Culture	2	
	Elective Courses	3		Co-curriculum Courses	2	
AAAA1000	Introduction to Social Sciences Research Methodology	3	AAAA1001	Humanistic Philosophy	3	Compulsary
AYEA1102	Introduction to East Asian Civilisation	3	AYEA2309	Political Economy of East Asia	3	Compulsary
AYEA1301	Chinese Language IA	4	AYEA1405	Chinese Language IB	4	
AYEA2401	Chinese Language IIA	4	AYEA2405	Chinese Language IIB	4	
AYEA3401	Chinese Language IIIA	4	AYEA3405	Chinese Language IIIB	4	

AYEA3180	Graduation Training 1	3	AYEA3180	Graduation Training 1	3	
AYEA2311	Modernisation Process in East Asia	3	AYEA2330	Conflicts in the East Asian Region	3	3 courses
AYEA2312	International Relations of East Asia	3	AYEA3309	East Asian Society	3	
AYEA3310	Security Issues in the East Asian Region	3	AYEA3312	Economic Developments of East Asia	3	
AYEA3338	Political Issues in East Asia After 1900	3				
AYEA2313	Culture and Society of China	3	AYEA2315	Politics and Economy of China	3	7 courses
AYEA2337	Confucianism in China	3	AYEA2346	Economic Policy of China	3	
AYEA3330	Modern Chinese Intellectual History	3	AYEA3313	Islam in China	3	
AYEA3334	Malaysia-China Relations	3	AYEA3337	China-Russia Relations	3	
AYEA3342	International Trade and Investment of China	3				
AYEA2319	The Administrative and Political Systems of Japan	3	AYEA2317	Nation Building in Japan	3	2 courses
AYEA2321	Economic Policy of Japan	3	AYEA2318	Introduction to Japanese Literature	3	
AYEA2339	Culture and Society of Japan	3	AYEA2320	Economy and Politics of Japan	3	
AYEA3318	Industries and the Industrial Policies of Japan	3	AYEA2326	Local Government in Japan	3	

AYEA3319	Foreign Policy of Japan	3	AYEA3317	Development of Science and Technology in Japan	3	
AYEA3321	Management Systems of Japan	3	AYEA3320	ASEAN-Japan Relations	3	
			AYEA3339	Organisational Culture of Japan	3	
AYEA2323	Culture and Society of Korea	3	AYEA2324	Political Economy of Korea	3	
AYEA2325	Classical Korea	3	AYEA2344	Modernisation Process in Korea	3	
AYEA2334	North and South Korean Relations	3	AYEA2345	Economy of Korea	3	
AYEA3328	Foreign Policy of Korea	3	AYEA3326	ASEAN-Korean Relations	3	
AYEA3332	Organisational Culture of Korea	3	AYEA3341	Contemporary Politics of South Korea	3	
	Minor Courses	3		Minor Courses	3	8 courses

ภาคผนวก ฅ

จดหมายขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลจากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง

Dear, Prof. Zita Mohod Fahmi

My name is Patcharapa Tantichuwet. I'm a lecturer in General Education Program, Faculty of Arts and Sciences at Dhurakij Pundit University, Bangkok, Thailand. I'm developing research about General Education and the title of this research is "A Study of Patterns and Characteristics of Education Administration in General Education Programs in USA and Asian Countries". Objective of this research is to studying pattern and Characteristics of Education Administration in General Education Programs. Samples of this research are Harvard University, Stanford University, National University of Singapore, Lingnan University, The University of Tokyo and University of Malaya which the famous university, University of Malaya would be one of our samples.

In this regards, I'm one of the studying and seminar trip with Thailand General Education Network team on March 24, 2010 at Centre of General Studies, University of Malaya. Therefore, I ask your information as following :

1. Structure and curriculum of Centre of General Education Studies.
2. Patterns and Characteristics of Centre of General Education Studies.
3. All courses in Centre of General Education Studies.
4. Conditions or rules for students to registration at Centre of General Education Studies.

Looking forward to gathering information with your institute. Your information would be valuable for this research. Thank you very much for your time and consideration.

Best Regards,

Patcharapa Tantichuwet

General Education Program Lecturer

Dhurakij Pundit University

March 15, 2010

Dear, Director of General Education Program/Centre of General Studies

My name is Prof.Dr. Paitoon Sinlarat. I'm a Vice President for Research at Dhurakij Pundit University, Bangkok, Thailand. I certificated that Miss Patcharapa Tantichuwet, Lecturer in General Education Program. She is developing research in the field of General Education, the title of this research is "A Study of Patterns and Characteristics of Education Administration in General Education Programs in USA and Asian Countries". In consequence, she would like to ask your useful information to complete this research. Your information would be valuable for this research. Hopefully your kindness help would be assist her. Thank you very much for your time and consideration.

Sincerely Yours,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P. Sinlarat', written over a large, light gray, stylized watermark of the letter 'D'.

Prof.Dr. Paitoon Sinlarat

Vice President for Research

Dhurakij Pundit University

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล อาจารย์พัชรภา ตันติชูเวช

วันเดือนปีเกิด วันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2524

ประวัติการศึกษา

- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) จากคณะจิตวิทยา สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) จากคณะครุศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไปและจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ

1. บทความวิชาการ และนำเสนอบทความวิชาการระดับชาติ เรื่อง “การศึกษาทั่วไปในสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และมาเลเซีย” ในการประชุมวิชาการการศึกษาทั่วไประดับชาติของเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 5 ในระหว่างวันที่ 22 – 23 มีนาคม 2553 ณ โรงแรม มารวยการ์เดนส์ กทม.
2. บทความวิชาการนานาชาติ และนำเสนอบทความนานาชาติ เรื่อง “The development of students’ motivation in General Education Course” ตีพิมพ์ในหนังสือประกอบการประชุมวิชาการนานาชาติ IHERD ในเดือน กรกฎาคม 2552 ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
3. บทความวิชาการ เรื่อง “หลักสูตรและรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไป : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด” ตีพิมพ์ในวารสารการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 1 ปีที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – มิถุนายน 2553
4. บทความวิชาการเรื่อง “การพัฒนาแรงจูงใจของนักศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไป” ตีพิมพ์ในวารสารการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 1 ปีที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – มิถุนายน 2553
5. งานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “การใช้หนังสือธรรมะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาจิตวิทยาเพื่อคุณภาพชีวิต” โดยได้รับความอนุเคราะห์หนังสือธรรมะจาก วัดสุหน้ทวนาราม อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์